

Boldogházi HÍREK

Jászboldogháza Község
időszakos lapja

POLGÁRMESTERI
H I V A T A L
5144 Jászboldogháza
Rákóczi u. 27.

Tel: 06 (57) 460-023
faluujtsag@jaszboldoghaza.hu
www.jaszboldoghaza.hu

2013. MÁRCIUS

14. ÉVFOLYAM

1. SZÁM

250 Ft

NŐNAPRA

*Azt hittem, hogy világ csudája vagy
örjögés, álom, nyíló végtelen
ma azt tudom, hogyha nem vagy velem
nem vagyok, nem játszom, nem létezem
felhők fehérje a szemembe fagy...
Azt hittem, hogy a világ csudája vagy
de annál sokkal fontosabb.*

Gyurkovics Tibor
Világ csudája
(részlet)

*Nőnap alkalmából sok boldogságot és örömteli pillanatotokat kívánok
a Boldogházi Hírek minden kedves Hölgy Olvasójának.*

Szűcs Lajos
polgármester

Polgármesteri tájékoztató

- ♦ Az óvoda pályázati forrásból történő felújításával kapcsolatosan folyamatosan egyeztetünk Jászsálszentgyörgy Önkormányzatával. Az óvoda intézményi társulásban működik tovább. Közös nyertük el a pályázatot. Folyamatban van a közbeszerzés kiírása. Június 30-ig kell elvégezni a felújítást. Ennek során kicseréljük a nyílászárókat, felújítjuk a szociális és közlekedő helyiségeket, külső hőszigetelést kap az épület. A beruházást közfoglalkoztatás alkalmazásával valósíthatjuk meg, mely költségcsökkentő hatású.
- ♦ A Jászboldogháza Ifjúságáért Egyesület pályázata részben sikeres elbírálást kapott, melyet a strand mellett tó, sétány és kalandpark (játszótér) kialakítására adtak be. Nem kapta meg az egyesület a teljes összegű támogatást, ezért fellebeztek a határozat ellen. Az MVH nem ismerte el, hogy közhasznú a szervezet. Ha elfogadják, akkor 100 % támogatásban részesülhet a pályázat, majd tárgyalnunk kell az egyesülettel a terület 5 éves használatával kapcsolatosan.
- ♦ Várjuk a REGIO-KOM Térségi Kommunális Szolgáltató Társulás pályázati forrásból megvalósuló felhagyott szilárd hulladéklerakójának rekultivációjával kapcsolatos munkálatok elkezdését a településen. A csapadékos téli időjárás miatt nem kezdődhetett el a munka, mert ahol már megkezdtek a munkálatokat, ott is állnak a gépek. A területet decemberben átvették, februárra ígérték a beruházási idő kezdetét.
- ♦ A Jászsági Többcélú Társulás bizottsági és társulási ülésein az a döntés született, hogy 2013. június 30-ával a Jászsági Többcélú Társulás megszűnik. A feladatok további ellátásával kapcsolatban folyamatos egyeztetéseket végzünk, mely feladatokat és milyen együttműködésben valósítunk meg a jövőben.

♦ Élelmiszersegély 2013

2013-ban a település pályázati keretek között ismét lehetőséget kapott arra, hogy a rászoruló lakosságnak élelmiszer-segélycsomagot oszthasson. A programot a Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatal és a Gyermekétkeztetési Alapítvány biztosította, 3,7 tonna élelmiszert tudunk eljuttatni a célcsoportnak. A támogatást közel 200 családnak osztottuk ki.

♦ LEADER

Tűzoltó Egyesület

A tavalyi sikeres pályázatnak köszönhetően a Jászboldogházi Önkéntes Tűzoltó Egyesületnek 2013 januárjában sikerült megvásárolni a kotrógépet, melyet üzembe is helyeztek. A Hyundai mini kotró főként az egyesület valamint a település belvíz elleni védekezésében fog segítséget nyújtani. Emellett az esetleges egyéb felmerülő munkákban lesz jó alternatíva. A támogatás kifizetési kérelme benyújtásra került. A szükséges önerőt az egyesület és az önkormányzat között létrejött megállapodás szerint az önkormányzat finanszírozza.

Szűcs Lajos
polgármester

A Hyundai mini kotró

Közös Önkormányzati Hivatal

2013. március 01-től a megszokott Polgármesteri Hivatal helyett Közös Önkormányzati Hivatal működik Jászboldogházán. Mit jelent ez a település életében?

A Magyarország helyi önkormányzatairól szóló 2011. évi CLXXXIX. törvény rendelkezései arra kötelezik a 2000 főnél kisebb településeket, hogy közös önkormányzati hivatalt hozzanak létre. A tavalyi évben Jászboldogháza és Jásztelek Község Önkormányzata úgy döntött, hogy ketten hoznak létre közös önkormányzati hivatalt.

Az első döntés óta kidolgozásra került a közös önkormányzati hivatal létrehozásáról szóló megállapodás, melyet a két Képviselő-testület elfogadott. A Megállapodás részletesen szabályozza a Közös Önkormányzati Hivatal létrehozására, szervezetére, módosítására, megszüntetésére, vagyoni viszonyaira és finanszírozására vonatkozó szabályokat, illetve a két önkormányzatot megillető jogokat és kötelezettségeket. A Megállapodás kidolgozása során nagy hangsúlyt fektet-

tünk arra, hogy a két település lakossága semmilyen formában ne szenvedjen hátrányt a változások miatt. Mindkét településen tovább dolgoznak a megszokott ügyintézők, akik ugyanolyan odaadással végzik munkájukat, mint eddig.

A hivatal neve: **Jászteleki Közös Önkormányzati Hivatal.**

Itt Jászboldogházán Kirendeltség működik tovább, melynek pontos neve:

Jászteleki Közös Önkormányzati Hivatal Jászboldogházai Kirendeltsége

A hivatal működési szabályzata e cikk írásakor még kidolgozás alatt áll, de reményeink szerint a név változásán kívül a lakosok egyéb változást a mindennapok során nem fognak tapasztalni. Bár forma szerint a hivatal székhelye Jászteleken lesz, a napi ügyintézés során ez semmilyen kellemetlenséggel nem fog járni, mivel minden eddigi ügyet továbbra is el lehet intézni Jászboldogházán. Hivatalunk dolgozói változatlan ügyfélfogadási rendben várják az ügyfeleiket.

Dr. Dinai Zoltán
jegyző

Tájékoztató

Önkormányzati ülésekről, aktualitásokról

Beszámoló a 2012. december 11-i képviselő-testületi ülésről

- A testület határozatot hozott arról, hogy közös önkormányzati hivatalt hoz létre Jásztelek község Önkormányzatával, és egyben döntést hozott ebben a tárgykörben lakossági fórum megtartásáról.
- A testület a nemzeti köznevelésről szóló 2011. évi CXCV. törvény alapján döntött az általános iskola állami fenntartásba történő átadásáról, illetve az ezzel kapcsolatos intézmény átadás-átvételi megállapodás elfogadásáról. Tekintettel arra, hogy az Önkormányzat állami pályázaton indulva 13 m³ tűzifát kapott, rendeletet alkotott a szociális célú tűzifa támogatásról.

A rendelet szerint a támogatásra jogosult, aki:

- ♦ aktív korúak ellátásában,
- ♦ időskorúak járadékában,
- ♦ adósságkezelési támogatáshoz kapcsolódó adósságcsökkentési támogatásban,
- ♦ lakásfenntartási támogatásban részesül.

További feltétel, hogy a kérelmező családjában az egy főre jutó havi jövedelem ne haladja meg az öregségi nyugdíj mindenkori legkisebb összegének a 110 %-át, egyedül élő esetében pedig a 200 %-át, és lakásának fűtését fatüzelésre alkalmas tüzelőberendezéssel biztosítja.

A támogatás méltányosságból is megállapítható annak a személynek, vagy családnak, aki létfenntartását veszélyeztető rendkívüli helyzetbe került, illetve időszakosan bekövetkezett vagy tartósan fennálló létfenntartási problémával küzd.

A szociális célú tűzifa támogatásról a Szociális és Egészségügyi Bizottság dönt.

Háztartásonként legfeljebb 5 m³ tűzifa adható.

- Az Alkotmánybíróság 2012. november 14-i határozatával összhangban a testület hatályon kívül helyezte a tiltott, kirívóan közösségellenes magatartásokról, valamint a tiltott kirívóan közösségellenes magatartás elkövetőjével szembeni pénzbírság kiszabásainak szabályairól szóló 8/2012.(IV.23.) sz. önkormányzati rendeletét.

- Tekintettel arra, hogy a Jászsági Többcélú Társulás 2013. évben meg fog szűnni, így a képviselő-testület az aktuális feladatait megtárgyalta, és több időszaki határozatot is meghozott.

Döntést hozott a testület a 2012. évi adósságkonszolidációról is, kifejezte azon szándékát, hogy igénybe kívánja venni az egyszerű, vissza nem térítendő költségvetési támogatást.

Beszámoló a 2012. december 21-i képviselő-testületi ülésről

A közös önkormányzati hivatal sikeres kialakításának érdekében a képviselő-testület dr. Kovács Kornél helyettes jegyző közszolgálati jogviszonyát 2012. december 31-i hatállyal saját kérésére megszüntette, és 2013. január 01-től a közös önkormányzati hivatal létrejöttéig dr. Dinai Zoltánt, Jásztelek község jegyzőjét nevezte ki helyettes jegyzőnek.

- A testület döntött arról, hogy támogatja a Jászboldogházi Községi Önkéntes Tűzoltó Egyesület mini kotrógép pályázati úton történő megvásárlását. A döntés szerint az Önkormányzat mintegy 900.000.- Ft önerőt biztosít, és vállalja a szükséges beszerzési és fenntartási költségeket is.

Határozat született a Polgárőr Egyesület támogatásáról is. A térfigyelő kamerarendszer bővítése céljából az Önkormányzat 2.000.000.- Ft visszatérítendő támogatást biztosít az Egyesület részére.

Beszámoló a 2013. február 04-i képviselő-testületi ülésről

A Jásztelekkel közös önkormányzati hivatal kialakítása érdekében a képviselő-testület több döntést hozott.

Elfogadta a Közös önkormányzati Hivatal létrehozásáról szóló Megállapodást, melyben a két önkormányzat részletesen szabályozza a közös hivatal működését.

Határozatot hozott a Közös Önkormányzati Hivatal Alapító Okiratának, valamint a 2013. február 28-ig működő Polgármesteri Hivatal Megszüntető okiratának elfogadásáról.

- Tekintettel a központi költségvetésben meghatározott új önkormányzati finanszírozási rendszerre, az anyagi lehetőségek beszűkültek, így a képviselő-testület módosította a szociális ellátások helyi szabályairól szóló 12/2011. (XI.28.) sz. önkormányzati rendeletét, és hatályon kívül helyezte a méltányossági ápolási díjra, valamint a temetési segélyre vonatkozó rendelkezéseket, így ezeket az ellátásokat az Önkormányzat a jövőben nem tudja nyújtani.

- Megtárgyalta a testület a 2013. évi költségvetés tervezetét, azonban azt az ülésen nem tudta elfogadni.

- Rendeletet hozott a Képviselő-testület az Idegenforgalmi adó bevezetéséről. A rendelet szerint az adókötelezettség azt a személyt terheli, aki nem állandó lakosként Jászboldogháza közigazgatási területén legalább egy vendégéjszakát tölt. Az adó mértéke személyenként és vendégéjszakánként 250.-Ft.

A Magyarország helyi önkormányzatairól szóló törvény értelmében a Magyar Tudományos Akadémia állásfoglalása szerint Jászboldogháza településen meg kell változtatni a Zalka Máté és az Úttörő utcák neveit. A névváltoztatás a Képviselő-testület kizárólagos hatáskörbe tartozik, azonban az ülésen úgy döntött a testület, hogy az utcák lakóit is megkeresi abból a célból, hogy tegyenek javaslatot utcájuk leendő nevére.

Beszámoló a 2013. február 12-i képviselő-testületi ülésről

A testületi ülésen dr. Dobos Róbert a jászberényi Járási Hivatal vezetője mutatkozott be, és tartott rövid tájékoztatót a testület részére.

A testület ismételt megvitatta a 2013. évi költségvetésének tervezetét, a 2013. évben rendelkezésre álló lehetőségeit, azonban a költségvetést elfogadni nem tudta.

Tekintettel arra, hogy 2013. január 01-től a helyi önkormányzatoknak nincs lehetőségük a települési hulladék kezelési díjának megállapítására, a testület módosította a helyi környezet védelméről, a közterületek és ingatlanok rendjéről, a település tisztaságáról szóló 6/2001. (V.3.) sz. önkormányzati rendeletét és hatályon kívül helyezte az abban lévő hulladék kezelési díjakra vonatkozó rendelkezéseit. A jövőben a hulladékgazdálkodási közszolgáltatási díjakat miniszteri rendeletben állapítják meg.

A testület ismételt áttekintette a Jászsági Többcélú Társulás jövőbeli megszűnéséből adódó feladatait, és az aktuális döntéseket meghozta.

dr. Dinai Zoltán
jegyző

A pápaválasztásról

A pápa a római egyház püspöke, akiben tartósan jelen van az a tisztség, amelyet az Úr sajátosan Péter apostolnak adott meg: „Mondom neked: Péter vagy, erre a sziklára építem egyházamat, s az alvilág kapui sem vesznek rajta erőt. Neked adom a mennyek országa kulcsait. Amit megkötysz a földön, a mennyben is meg lesz kötve, s amit feloldasz a földön, a mennyben is fel lesz oldva.” (Mt 16,18-19)

Feladatának gyakorlásában a római pápát segítik a püspökök, akik együttműködő tevékenységüket több módon fejthetik ki. Ezek egyike a püspöki szinódus. Segítségére vannak továbbá a bíboros atyák, valamint más személyek és a kor szükségletei szerint különféle intézmények. Mindezek a személyek és intézmények az ő nevében és tekintélyével teljesítik a rájuk bízott feladatot az összes egyházak javára.

A római pápa szabadon választja meg azokat a legalább papi rendben lévő, tanbelileg, erkölcsben, vallásosságban és ügyintézési okosságban magasan kiemelkedő férfiakat, akiket bíborossá léptet elő. A bíborosok a pápai szék megüresedése esetén maguk közül választják meg a pápát.

A pápaválasztás idejére a bíborosok Vatikánvárosba mennek, és a számukra fenntartott épületekben tartózkodnak. Kerülniük kell az idegenekkel való találkozást, és beszélniük egyáltalán nem szabad velük. A bíborosoknak tilos a pápaválasztás alatt bármilyen kommunikációs eszközt használniuk. II. János Pál pápa rendelkezése szerint a pápaválasztás a Sixtusi Kápolnában zajlik, melyet erre az időre lezárnak az idegenek elől.

A pápaválasztás előtt a bíborosok a következő esküt teszik: „Én, N.N., ígérem és megesküszöm rá, hogy a titkot, mindarra vonatkozóan, ami közvetlenül vagy közvetve a pápaválasztás szavazásával kapcsolatos, feltételek nélkül és örökre megtartom, mindazokkal szemben, aki nem tagja a választó bíborosi kollégiumnak, hacsak nem kapok rá kifejezetten különleges felhatalmazást az új pápától vagy utódaitól. Hasonlóképpen ígérem és esküszöm rá, hogy tartózkodom mindenféle rögzítő vagy audiovizuális eszköz használatától mindazzal kapcsolatban, ami a pápavá-

lasztás ideje alatt a Vatikánváros területén történik, különösen ami közvetlenül vagy közvetve bármi módon kapcsolódik a pápaválasztás cselekményéhez. Kijelentem, hogy ezt az esküt annak tudatában tettem le, hogy megszegése magával vonja velem szemben azokat a lelki és kánoni büntetéseket, melyeket a leendő pápa jónak lát alkalmazni. Isten engem úgy segítjen, és e szent evangéliumok, melyeket kezemmel érintek.”

Az előírt liturgikus szertartások elvégzése után a Dékán bíboros a következő esküformulát olvassa fel: „Mi, választó bíborosok valamennyien és egyenként, akik jelen vagyunk e pápaválasztáson, ígérjük, kötelezzük magunkat és esküszünk rá, hogy hűségesen és pontosan megtartjuk mindazokat az előírásokat, amelyeket II. János Pál pápa 1996. február 22-én kibocsátott *Universi Dominici Greg* is apostoli konstitúciója tartalmaz. Hasonlóképpen ígérjük, kötelezzük magunkat és esküszünk rá, hogy bármelyikünk, akit isteni rendelkezés alapján római pápává választanak, kötelezi magát arra, hogy hűségesen fogja végezni az egyetemes Egyház pásztorának péteri szolgálatát, és határozottan fogja képviselni és védeni a Szentszék lelki és világi jogait és szabadságát. Mindenekelőtt ígérjük és esküszünk rá, hogy a legnagyobb hűséggel fogjuk őrizni mindenki-vel, klerikusokkal és laikusokkal szemben egyaránt mindannak titkát, ami bármi módon kapcsolódik a Római Pápa megválasztásához, ami a szavazást közvetlenül vagy közvetve érintve a pápaválasztás helyszínén történik; semmiképpen nem fogjuk megszegni e titoktartást sem a választás alatt, sem az új pápa megválasztása után, kivéve, ha arra maga a pápa kifejezetten engedélyt ad; mindezt azért, hogy soha ne adjunk alkalmat vagy kedvezést bármilyen beleszólásnak, ellenzésnek vagy bármi más beavatkozásnak, mellyel bármilyen rendű vagy rangú világi hatóság, csoport vagy személy akarna beavatkozni a Római Pápa megválasztásába.”

Ezután a választó bíborosok egyenként tesznek esküt a köv. formulával: „És én, N. N. bíboros ígérem, kötelességül vállalom és esküszöm rá.” Majd

kezét az evangéliumra helyezve hozzáteszi: „Isten engem úgy segítjen, és e szent evangéliumok, melyeket kezemmel érintek.”

Ha a választó bíborosok többségének véleménye szerint nincs semmi akadálya a pápaválasztás megkezdésének, közvetlenül hozzáfognak a törvényekben előírt módon.

Minden bíborosnak egy szavazati joga van, és ahhoz, hogy valakit megválasszanak, kétharmados többséget kell elérnie. Önmagára egy bíboros sem szavazhat. A szavazások után a szavazócédulákat elégetik, melynek füstje látszik a Sixtusi Kápolna kéményén. Eredménytelen szavazás esetén fekete füst száll fel a szavazó cédulák elégetéséből, eredményes szavazás esetén pedig fehér. A füst színét vegyi anyagok hozzáadásával érik el. A pápaválasztás sikeréhez hozzátartozik, hogy a pápai szolgálatot el is kell fogadnia annak, akit megválasztottak.

Miután az új pápa nevet választott, a diakónus bíboros ezt kihirdeti a várakozó népnek. Az új pápa Urbi et Orbi, a világnak és a Városnak szóló áldást ad, majd az előírt szertartással birtokba veszi a lateráni patriarchális főbazilikát.

A konklávé kezdetéig minden szentmise után a következő imát fogjuk mondani: „Istenünk, örök Pásztorunk! Te hívtad meg XVI. Benedek pápát Szent Péter hajójának kormányzására. Köszönjük, hogy bölcsességgel és alázatos lélekkel viselte gondját a rábízottnak! Szolgálatát befejeztével add meg neki az Igazság munkatársainak megígért békét és szabadságot! Kérünk, áraszd ki Szentlelkedet az Egyház bíborosaira, hogy örök Igédre figyelő szívvel válasszák meg Róma új püspökét, akit a Te szereteted ajándékoz nekünk. Krisztus, a mi Urunk által. Ámen.”

A konklávé kezdetén a pápaválasztásra előírt szentmise szövegét fogjuk imádkozni. A konklávé alatt a szentmise kezdőéneke a „Jöjj, Szentlélek Úristen” című ének lesz, amellyel szintén a pápaválasztásért imádkozunk. A pápaválasztás hírére negyed óráig fogunk harangozni.

Csergő Ervin plébános

Múlt és jövő a Jászboldogházai Önkéntes Tűzoltó Egyesületnél

„Ahol a legnagyobb a szükség, ott közel a segítség” – tartja a népi bölcsesség, és ez Jászboldogházán akár szó szerint is értelmezhető, hiszen a helyi önkéntes tűzoltók sokkal kisebb távolságról érkeznek meg egy helyi tüzesethez, mint a hivatásos kollégáik és sokkal hamarabb kezdik meg tevékenységüket.

Eredményes volt a 2012-es esztendő a Jászboldogházai Önkéntes Tűzoltó Egyesületnél, hiszen az önkéntes szolgálatot vállaló tagjaink 22 esetben óvták meg a lakosság, ill. a gazdálkodók vagyonát. A tüzek és egyéb katasztrófavédelmi események helyszínein a szakmai tevékenységet a lakosok és a felügyeleti szervek megelégedésére végezték tagjaink.

A múlt év során két belterületi ingatlantüznél gátoltuk meg, hogy a lángok jelentősebb értékeket, így például szomszédos telkeket, épületeket károsítsanak meg. A nyári-őszi termőföldi tüzeknél is példásan helyt álltak Tagjaink, így több esetben előztük meg azt, hogy az értékes termények a lángok martalékává váljanak. Egyesületünk önkéntes szolgálatot végző tagjai, akik minden anyagi ellenszolgáltatás nélkül, szabadidejükben, „csupán” hivatástudatból dolgoznak a településünk lakói érdekében, 2012-ben is több millió forintos értéket mentettek meg a károsodástól, megsemmisüléstől.

Egyesületünk tevékenysége jól kiegészítette a Jászberényi Hivatásos Tűzoltóság munkáját, hiszen köztudott, hogy a távolság, és a „kitűnő minőségű” utak okán a jászberényi lánglovagoknak mintegy 25-35 percre van szükségük, hogy településünkön megjelenjenek, míg a „helyi erők” a tapasztalatok alapján átlag 10-15 perc alatt a helyszínen tudnak lenni és meg tudják kezdeni munkájukat. Ez a 15-20 perc pedig egy-egy riasztásnál jelentős értékek pusztulását előzheti meg.

Egyesületünk tagsága áldozatos munkáját azonban nem tudta volna elvégezni, ha nem áll rendelkezésére az önkormányzattól az év során kapott 250 000 forintos pénzbeli támogatás, illetve a szintén a helyhatóság által biztosított, és az eredeti funkciójának megfelelően használt tűzoltó szertár, amikért ezúton is köszönhetünk meg a feljebb.

Ugyancsak köszönet illeti meg azokat a polgárokat, akik személyi jövedelemadójuk 1 százalékának felajánlásakor a jászboldogházi tűzoltókra gondoltak, és úgy döntöttek, hogy ezzel az eszközzel is hozzájárulnak az egyesület hiánypótló tevékenységéhez. Kérjük, hogy aki teheti és az általunk ellátott tevékenységet fontosnak tartja, 2013-ban is segítse munkánkat felajánlásával (adószámunk: 18838439-1-16)!

Örömteli hír, hogy különböző pályázatok segítségével több kisebb értékű, a tűzoltási tevé-

kenységhez használt eszközt tudtunk beszerezni (1 db. nagy teljesítményű zagyszivattyút, 4 db. tűzoltó védőruhát; 4 pár védőkesztyűt; 3 felújított légzőkészüléket; 4x20m C-típusú víztömlőt; 2 pár tűzoltó védőcsizmát).

Még jelentősebb esemény volt az, amikor pályázat útján támogatást nyert Egyesületünk egy árokásó gép beszerzésére, mely 2013. januárjában meg is érkezett a településre. Ezzel a géppel az Egyesületünk és a vele együttműködő Önkormányzat a csapadékvíz-elvezető árkokat tudja kitisztítani, és a szükség esetén újakat is ki lehet alakítani, így a jövőben a belvíz-elvezetési problémák és károk nagy része hatékonyan megelőzhető lesz a településen.

A gép beszerzésével kapcsolatban mindenképpen köszönetet kell mondani ifj. Pap Bélának a pályázat sikeres elkészítéséért, és az Önkormányzat képviselő-testületének a kapcsolódó döntések meghozataláért.

Végezetül szólnunk kell az Egyesületnél lezajlott személyi változásokról is.

8 év után Szücs Gergely Elnök Úr leköszönt tisztségéről, áldozatos, és hatékony munkáját ezúton is megköszönjük!

A 2013. február 1. napján tartott tisztújító közgyűlésen a jelenlévők az egyesület vezetőjének dr. Halászi György-öt választották meg, az elnökség tagjai Baranyi Béla, Bajor Zoltán, Muhari Nikolett, Pap Ferenc, és Pap Gyula lettek, míg az ellenőrző bizottságba pedig Szücs Gergely, Mizsei Máté és Szádvári Gergő fog tevékenykedni.

Legfőbb célunk továbbra is az alaptevékenységünk folyamatos, zökkenőmentes ellátása, mely kiegészül a tűzmelegelőzési feladatokkal. A már említett munkagépnek köszönhetően a belvízkárok megelőzésére és elhárítására is lehetőség nyílik 2013-tól kezdődően.

A megújult vezetés célul tűzte ki azt is, hogy az Egyesület és tagjai, valamint a tagok egymás közötti baráti kapcsolatai folyamatosan fejlődjenek, hiszen ez egyrészt megkönnyíti a hatékony munkát a bevetések során. Ennek érdekében várhatóan az idén elkészül a Tűzoltószertár fűtési rendszerének saját erőből történő kialakítása, így maga a Tűzoltószertár is alkalmas-sá válik egyesületi, baráti rendezvények lebonyolításra.

További célunk, hogy a település civil szervezeteivel valóban működő és a település lakosságának is hasznos együttműködések alakítsunk ki.

Fentiek megvalósításához kérjük a lakók anyagi és erkölcsi támogatását, hiszen Egyesületünk Önökért van, Önökért dolgozik!

*Dr. Halászi György
az egyesület elnöke*

Belvíz elleni védekezés gépbeszerzéssel

Kedvezményezett:
Jászboldogháza Községi
Önkéntes Tűzoltó Egyesület

Beszerzés ideje:
2013. 01. 31.

Az Európai Unió és
a Magyar Köztársaság Kormánya által
az Új Magyarország Vidékfejlesztési Program
LEADER keretében nyújtott támogatás összege:

8.000.000 Ft (€ 28.070)

Szállító: Axial Kft.
6500 Baja, Szegedi út 147.

ÚJ MAGYARORSZÁG
VIDÉKFEJLESZTÉSI PROGRAM
2007-2013

MVH
Mezőgazdasági
Vidékfejlesztési
Hivatal

Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alap:
a vidéki területekbe beruházó Európa

www.umvp.eu

A Faluszépítők hírei

KEMENCEÉPÍTÉS

Tisztelt Boldogházaiak !

A közeljövőben a lakosság és az Önkormányzat segítségével szeretnénk kemencét építeni a Tájház udvarán, és ezzel lehetőséget teremteni hagyományos kenyér v. kenyérlángos sütésnek, vagy akár kézműves tevékenységre, (pl. agyagedény égetésre) is lehetőség nyílna, egy-egy gyermekcsoport számára.

Mivel pályázati forrás nem áll rendelkezésre, apránként próbáljuk összegyűjteni a kemencére valót.

A már tavaly elkezdett gyűjtést, tovább folytatjuk, aki tud egy kevéssel, vagy ha tud nagyobb összeg felajánlásával, támogathatja a tervet, mely felajánlást, a helyi Takarékszövetkezetben a Faluvédő és Szépítő Egyesület számlájára módjában áll megtenni, - **köszönet érte.**

Ezen kívül, ha odakerül a sor, fizikai munkát, kőműves munkát és egyéb segítséget is hálásan fogadunk.

A 2012. augusztus 20-i ünnepség alatt kihelyeztünk a Tájházban jelképesen egy malacperselyt, „felajánlás kemence-építésre” felirattal, lehetőséget adva arra, hogy aki tud, néhány forinttal segítse a gyűjtést. A szerencsehozó malacper-

sely a Boldogházáról elszármazottak találkozóján is helyet kapott.

Tisztelt Lakosság! Lehetőséget kaptunk arra, hogy a helyi Takarékszövetkezetben is kihe-lyezhessük ezt a perselyt, így ilyen módon is lehetőség nyílik támogatásra.

Köszönjük mindazoknak, akik a nehéz gazdasági helyzet ellenére is tudnak szánni erre a célra, s így közös összefogással felépíthetjük a „mi kemencénket”, a falu kemencéjét.

Az elmúlt években országosan is érezhetően nőtt az érdeklődés a hagyományos paraszti élet iránt. Népszerű a falusi élet eszközeit, valamint hagyományörző programokkal várjuk kedves vendégeinket a Tájház udvarán.

Tisztelettel köszönjük a támogatók nagylelkű felajánlásait, talán a közeljövőben már az új kemence mellett ünnepelhetünk, és az ott sült kenyeret szeghetjük fel.

Örömmel közöljük, hogy eddig már 115 ezer forint gyűlt össze az Önök adományaiból.

Köszönettel: Faluvédő és Szépítő egyesület

ÚJ TÁJÉKOZTATÓ TÁBLÁK KÖZSÉGÜNKBEN

Gerhát Károly kezdeményezése nyomán elhatároztuk, hogy a községbe érkezők jobb tájékoztatása érdekében, /a tavaly elkészült COOP - ABC-nél, Fajtakísérleti Állomáznál és a Strandfürdőhöz vezető út mentén elhelyezett útbaigazító táblákon kívül / több helyre új tájékoztató (szöveges, fotós) táblát helyezünk el.

Az elmúlt évben két ilyen tábla készült:

Jászboldogháza térképe

Egyesületünk felújította a Polgármesteri hivatal előtt található, Jászboldogházát bemutató térképet. Az idelátogatók könnyebb tájékozódása érdekében, külön feltüntettük a térképen, az intézmények, üzletek, szolgáltatások, sportolási lehetőség, látnivalók, nevezetességek helyeit. A tervezés és a színvonalas grafikai megoldás Gerhát Károly munkája, egyesületi tagjaink ötleteikkel segítették a megvalósítást.

A mi strandunk

Nyáron a jászboldogházi Strandfürdő történetét bemutató, szöveges táblát készítettünk. A tábla, a Strand bejáratánál kapott helyet, nagyon régi és új, stranddal kapcsolatos fotók keretezik a szöveges részt, melyet Papp Izabella állított össze. A grafika és a szerkesztésnél pedig Gerhát Károly tanár úr nyújtott nélkülözhetetlen segítséget. Mindkettőjüknek köszönjük az igényes, pontos, mindenre kiterjedő munkáját. Ebben az évben a Vasútállomáshoz, a Tájházhoz és a Strandfürdő új létesítményéhez tervezzük hasonló táblákat.

Faluvédő és Szépítő Egyesület

Itt a tavasz, jön már...

A tavasz a változás, időszaka – változik az évszak, az időjárás, a természet új erőre kap.

A közelgő tavaszt jelzi, amikor kinyílik a hóvirág, és elő bújnak a virághagymák hajtásai a földből. Hamarosan kinyílnak a krókuszok, a téltemető és a fürtös gyöngyike is, ha feltűnő helyre ültettük őket, már messziről virítanak. Védett helyen, ahol a talaj hamar felmelegszik a hagymás virágok nagyon gyorsan fejlődnek, korábban szirmot bontanak.

Az enyhébbre fordult időben, fagymentes napokon apránként elkezdhetjük a kert kitakarítását. A friss levegőn jól esik majd, kicsit átgereblyézni a virágoskertet, összegyűjteni az ősszel ott maradt faleveleket, levágni a szélől megtépázott ágakat.

Amikor úgy tűnik, hogy a természet még alszik, a növények már készülődnek.

A nárciszok fénylő sárga virágai a tavasz hírnökeiként jelzik a tél végét. Az idő előre haladtával pedig a tulipánok, mint a

tavaszi klasszikus kerti virágai pompáznak sokféle színben. Régen a legények a Húsvéti locsolkodásért, mindig kaptak a kalapjuk mellé egy szál kerti virágot a lányoktól.

Hamarosan itt a húsvét. Minden kedves olvasónak, szép tavaszi napokat és áldott húsvéti ünnepeket kívánunk!

Tisztelettel: Faluvédő és Szépítő Egyesület

Kedves Boldogháziak!

Köcsögfa - A strandhoz vezető út egyik kellemes színfoltja a lakosság által kedvelt **köcsögfa**, amit a nevéből adódóan, köcsög és régi mázas cserép korsók díszítenek, melyet sok évvel ezelőtt a lakosság ajánlott fel nagylelkűen. Sajnos az idő eljárt, a köcsögfa (már egyszer kidőlt, eszi a szű) és a korsók (sajnos összetöredeztek, csorbák) fölött. Arra kérnénk a kedves lakosságot, ha van a kertjében egy olyan kiszáradt sokágú, szépformájú fa, amit szívesen odaadna, és néhány nélkülözhető cserépkancsó, köcsög a kamrában, amit fel tudnának ajánlani a régi köcsögfa és mázas cserepek helyére, pótlására, szívesen elfogadnánk.

Az új köcsögfa köré padok, virágtartók, kuka kihelyezését tervezzük.

Köszönettel: Faluvédő és Szépítő egyesület

Kedves boldogházi és elszármazott lányok, asszonyok!

A tavalyi adventi ünnepségen bemutatott csodálatos gobelin Petróczi Lászlóné alkotása adta a gondolatot, hogy a helyi lakosok munkáiból gobelin kiállítást kellene szervezni, hiszen tudjuk, milyen sokan foglalkoznak ezzel a szép alkotó tevékenységgel kis falunkban.

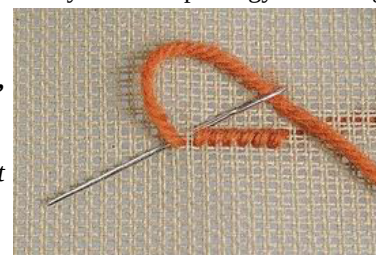
Várjuk tehát mindazok jelentkezését, akiknek hobbija a gobelinkészítés, és szívesen megmutatnák másoknak is igényes, egyedi munkáikat. A gobelin kiállításra terveink szerint a Civilnapon, június 29-én kerülne sor a Tájház udvarán lévő pajtában.

Ha van Önnek gobelinje, amit szívesen megmutatna, kérjük, hozza el, gazdagítsa vele a kiállítás anyagát!

A részletek, teendők megbeszélésére jelentkezni lehet bármelyik faluszépítő egyesületi tagnál.

Várjuk jelentkezésüket, tegyük együtt szebbé, tartalmasabbá a Civil nap programját.

Faluvédő és Szépítő Egyesület

Tisztelt Adófizető!

A Faluvédő és szépítő Egyesület szeretne köszönetet mondani azoknak a tisztelt adófizetőknek, akik 2012-ben adójuk **1%-át** az egyesületnek ajánlották. Ily módon hozzájárultak munkánk eredményességéhez. Az Önök felajánlásainak segítségével a Faluvédő és Szépítő Egyesület számlájára 62 500 Ft-ot utalt az APEH.

Jászboldogháza Faluvédő és Szépítő Egyesülete ezúton kéri a Tisztelt Adófizetőt, hogy a **2012. évi személyi jövedelemadója 1 %-ának felajánlásával** járuljon hozzá egyesületünk 2013. évi eredményes működéséhez.

Önnek semmibe sem kerül ez a felajánlás, mégis lehet, hogy ez az összeg segít abban, hogy egy-egy elképzelésünket megvalósítsuk, gazdagítva, szépítve vele községünket.

Örömmel és köszönettel vennénk, ha Ön úgy döntene, hogy személyi jövedelemadójának

1 % - ával a Jászboldogházi Faluvédő és Szépítő Egyesület tevékenységét támogatná.

Adataink:

A kedvezményezett neve:

Faluvédő és Szépítő Egyesület

A kedvezményezett adószáma: 18831865-1-16

Támogatását előre is köszönjük!

Faluvédő és Szépítő Egyesület

Építészeti stílusjegyek Jászboldogházán

Azt szokták mondani, Boldogháza fiatal település. Ez valóban így van, mégis ha teszünk egy sétát a falu utcáin, szemügyre vesszük a házak tetőformáját, láthatjuk, hogy ez alatt a kb. száz esztendő alatt, amióta a településen jelenleg meglévő lakóházak épültek, legalább háromféle háztető típust alkalmaztak. A különböző utcákban lévő épületek más-más stílusban készültek. A legidősebb házak nyeregtetővel épültek, majd jött a manzárdtető, később a sátortető, amiből a legtöbb készült, aztán újra a nyeregtetőt használták.

A nyeregtető

Láthatjuk, hogy a Petőfi Sándor utcában (óvoda utcája) lévő házak jó része úgynevezett hosszú, nyeregtetős, parasztház. Ezek a házak, valójában az egykori tanyaközpont, illetve a vasútállomás köré csoportosult első házak (tanyák) voltak. Ezekből a házakból (se nem tanya, se nem utca) lett aztán a településünk első utcája, a Petőfi Sándor utca, hiszen a házak sorba épültek, még ha szétszórta is. Az itt felépített, első házak kb. 100 évvel ezelőtt készültek. 1930-ban felszentelték a római katolikus templomot, ami meghatározó volt a későbbiekben a település központját illetően, csakúgy, mint a falut átszelő Szolnok-Hatvan vasútvonal, ahol 140 évvel ezelőtt, 1873-ban indult meg a menetrendszerinti vasúti közlekedés.

Bizonyára sokan tudják, hogy a településen a már meglévő Petőfi Sándor utcát követően, elsőként a Tompa Mihály utca épült fel, (ez az utca már falunak épült) még a „nagy roham”, az 1963-as árvíz előtt. Ez az utca gyakorlatilag a település első igazi utcája. Itt épültek az első manzárdtetős házak.

Manzárdtető jellege: Megtört felületű nyeregtető vagy sátortető, a törés vonala alatt meredekebb alsó résszel, mely a padlástér jobb kihasználását teszi lehetővé.

Az 1940-es években és a háború után is

a házak a falvakban, így Boldogházán is manzárd tetővel épültek, ez volt a divat. Ezt a tetőtípust, ami nem mellékesen jól is nézett ki, és új színfoltot hozott az akkori építészetben, egy személyről, a feltalálójáról nevezték el. A manzárdtető építését 1961-ig engedélyezték, majd betiltották, mert nem viharálló, viszont abban az időben nehezen lehetett beszerezni tetőnek való jó minőségű faanyagot. Ennek a tetőtípusnak nagy előnye volt, hogy elkészítéséhez megfelelt a rövidebb, sőt a tanyákról lebontott anyag is, így olcsóbb volt az elkészítése.

Manzárd tetővel találkozhatunk a Kosuth Lajos utcában, Tompa Mihály utcában, a fő utcán is van ilyen jellegzetes tető, és többfelé a községben egyegy, de csak a vasúton ideát. Megfigyelhetjük pl., hogy a vasút túloldalán nincsenek manzárd tetős házak, mert a falunak azon a részén később, 1960 után indult el az építkezés.

A sátortető.

Az 1960-as évektől, a 1980-as évekig hegyes tetőket, egységes, sátortetős kockaházakat építettek Boldogházán és szerte az országban. Az 1963-as árvíz után épült fel a falu 60-70 százaléka. A község határában lévő sok-sok tanya nagy részét lakhatatlanná tette az árvíz, az emberek nem maradhattak ott tovább. Az állam is segítette az árvíz miatt tönkrement tanyák lakóit, építőanyagot kaptak az új házak építéséhez. Egy év alatt, szinte egy nyáron építettek fel a falut. Ezek a házak lényegé-

ben mind egyformák voltak, nem is engedélyezték más típusú ház beépítését az utcáiba, mert rontotta volna az utcaképet, legalábbis ezt mondták. Sőt egyfajta tetőcserepeket, azonos típusú ablakokat, ajtókat gyártottak, az egész országban ezt használták. Gyakorlatilag a mai napig a legbiztonságosabb, legviharállóbb tető típus a sátortető, minden oldalról egyforma, nehezen kapaszkodik bele a szél. Hátránya volt, a cserepeket a sarkoknál darabolni kellett, sok volt a hulladék, amellet nagyon nehéz munka volt, hiszen akkor még nem volt a daraboláshoz megfelelő gép, szerszám, sokszor harapófógóval próbálták a cserepet formálni.

Újra a nyeregtető

1980-tól megint a nyeregtető jött divatba, csak úgy, mint valaha a parasztházak, tanyák építése idején.

Ha egy utazást teszünk településünkön a fenti ismereteket figyelembe véve, megállapíthatjuk, hogy községünk házai, utcái körülbelül mikor épülhettek. Manapság nincs megkötött építészeti stílus, pénztárcafüggő, ki mekkora, milyen házat épít. Településünkön sok az idős ember, sajnos sok ház megüresedett, a fiatalok többsége nem vállalja a költséges új ház építését, hanem vesz egy régebben épült házat, felújítja, és abban éli életét, alapít családot. Az utóbbi években nagyon kevés új ház épült a községben.

Tanyák a faluban

Említettük, hogy településünkön, a Petőfi utcabeli régebbi parasztházak egykor tanyák voltak. Tanya volt pl. a Vasút utcában lévő Fabrinczius Lajos bácsiféle ház is. A későbbi utca kialakításánál ezeket a portákat beillesztették a sorba. Volt rá példa, hogy sehogyan se fért, passzolt az utcaképhez a már ott lévő tanya, ilyen esetben úgy oldották meg a helyzetet, hogy egy kicsit nagyobbra szabták a telket, ilyen a Deák Ferenc utcában a Répásék féle tanya is. Ezen a nagy telken található ház valójában egy tanya, egy parasztház még a falu előtti időkből. Ha valaki ellátogat a gazdához, Répás Palihoz, egy hangulatos parasztház udvarán, azaz egy tanyán találja magát, a falu közepén. Az udvaron kerek kút, bentebb a lakóépület, fészer, nagy udvar, rengeteg virággal, fólia sátrakkal.

Engedjék meg, hogy a Jászföld Hagyományörző Egyesület párszobán meséljen magáról.

2009 decemberében tartottuk alakuló ülésünket, melyen a környező falvakból (Jászsószentgyörgy, Jánoshida, Jászboldogháza) 25 alapító taggal, meghatároztuk céljainkat és feladatainkat, mára már 70 aktív és 22 pártoló taggal működhetünk. Aktív Szerepet kívánunk vállalni a népszokások feltérképezésében, azok ismertetésében, hiszen egyesületünk nem csak hagyományörző céllal született meg. Rendkívül fontosnak érezzük a jász hagyományok, művészetek, gasztronómia, mesterségek felkutatását, és azok megismertetését az emberekkel.

Alakuló ülésünkön elnökünknek Pesti Róbertet, alelnökünknek Szücs Csillát választottuk, rajtuk kívül a vezetőség soraiba szavaztuk Szmetya Róbertet, Gugi Tamást, Varga Antalt. A vezetőség mára már átalakult a vezetői csoporthoz csatlakozott 2011 nyarától Kerekes Tiborné, 2013 februárjától Vargáné Filkus Ildikó (Jánoshida), Nagyné Matók Anikó (Jászboldogháza), és Terjéki József (Jászsószentgyörgy). Ám sajnálatos módon Szücs Csilla alelnök asszony tisztségéről lemondott, tagságát nem újította meg. Varga Antal tagságát megújítva, de elfoglaltságai miatt tisztségéről lemondva kívánja egyesületünket tovább Segíteni.

Ez úton is szeretnénk munkájukat külön-külön megköszönni:

Köszönjük Szücs Csillának, hogy kapcsolatai révén sok-sok támogatást, felajánlást, társadalmi segítséget szerzett, és áldozatos, odaadó munkáját, mellyel az egyesület könyvelését végezte. Két éven keresztül megszervezte, megszerveztette, irányította a fogathajtó és gyermek ügyességi versenyt, illetve a tavalyi évben Jászboldogházán, a civilnapon a lovasbemutatót. Két lányával számos lovas felvonuláson, rendezvényen képviselte egyesületünket, és próbálta nevünket öregbíteni. Ez a pár szó kevés ahhoz, hogy érzékeltessük egyesületünkben végzett munkáját. Reméljük, hogy tagságának megújítását átgondolja, mert mi mindig tiszteletbeli tagként és kedves jó ismerősként gondolunk rá. Kívánunk neki további terveihez sok sikert és kitartást. KÖSZÖNJÜK SZÉPEN.

Varga Antalnak köszönjük a vezetőségben eddig végzett munkáját, hálásak vagyunk, hogy továbbra is segíti munkánkat, számíthatunk rá. Ismervén egyéb társadalmi tevékenységét, ahhoz nagyon sok sikert kívánunk. Köszönjük neki azt, amit tesz és tett kis térségünk szórakoztatásáért. KÖSZÖNJÜK SZÉPEN.

Egyesületünk már hagyományosan minden évben megrendezi május hónapban a Hagyományok Hétvégéjét, valamint júniusban a Hidi napok keretein belül a gyermek lovas ügyességi versenyt, illetve a tavalyi évben Jászboldogházán a civilnapok programjainak bővítésében is részt vállaltunk.

Minden évben részt veszünk a Jászfényszaru megrendezésre kerülő Tarló fesztiválon, valamint a tavalyi évben nagy sikerrel szerepeltünk a Jászsági Randevű elnevezésű program sorozaton Jászapáti, kis fogatos és lovas csapatunkkal. Kisebbségi létszámban rendszeresen részt veszünk különböző szabadidős programokon, óvodai rendezvényeken, ahol próbáljuk öregbíteni egyesületünk nevét. Keressük az együttműködési lehetőségeket a határainkon túl élő hagyományörző csoportokkal.

Az idei évben is szeretnénk eddigi rendezvényeinket megtartani, és minden felénk irányuló felkérésnek eleget tenni, maradéktalanul helytállni.

Egyesületünket motiválja elsősorban az, hogy szeretjük és kutatjuk a magyar, különös képen a jász hagyományokat. Szeretnénk olyan programokat, melyeken nem Csupán mi, de a környékbeli fiatalok, gyermekek is többet tudhatnak meg a már rég feledésbe merült népszokásokról. Szükségét érezzük egy olyan fórumnak is, ahol az idősebbek, akik maguk megélték, esetleg még tartják a hagyományokat, tudásukat, ismeretüket átadhatják a fiatalabb korcsoportoknak. Szívügyünknek érezzük, hogy a fiatalok hasznosan töltsék el szabadidejüket és szeretnénk, ha egy olyan közösség kovácsolódna össze, akik segítenék egymást a mindennapi életben is, és egymás támaszává válnának.

Az elmúlt esztendőben Nagy Sándor felügyelete alatt már tíznél is több gyerek tanult meg lovagolni.

Fokozatosan sajátították el a loápolás, gondozás menetét. Nagyon büszkék vagyunk azokra a személyekre, akik ehhez lovat és takarmányt biztosítanak. Nagyon reméljük, hogy idén már meg tudjuk mutatni a nagyközönség számára, mennyit fejlődtek, és módunk nyílik az egyesület akadályparkját is bemutatni.

Szeretnénk megragadni a lehetőséget, hogy a Jászföld Hagyományörző Egyesület tiszteletteljes meghívását adjuk át minden kedves lakosnak, olvasónak. Kérjük önöket, keressék rendezvényeinket, látogassák programjainkat. Kövessék nyomon munkánkat, keressék híreinket az újságokban, plakátokon és az interneten. Hozzák magukkal rokonaikat, barátait, szomszédjaikat. Szórakozzanak, mulassanak velünk. Segítsék munkákat, hogy ott vannak programjainkon, rendezvényeinken.

Természetesen, minden támogatást szívesen fogadunk, legyen az anyagi vagy dologi természetű. A „sok kicsi sokra megy” elvét követve összefogással egy hangya csapat vígan elhord egy nagy szelet kalácsot. Kérjük, legyenek ebben partnereink.

A Jászföld Hagyományörző Egyesület nevében

Kerekes Tiborné
Pesti Róbert

Választások az „Ezüstkornál”

Az egyesület január utolsó hétvégéjén megtartotta az éves beszámoló közgyűlését, ahol a 65 fős tagságból 56 –an megjelentek. Fontos lépés volt ez az egyesület életében, hisz a megalakulása óta második ciklus is eltelt, és így a régi vezetőségnek a mandátuma is lejárt. A taggyűlésen megtárgyalásra került a 2012. esztendő egyesületi tevékenységről szóló beszámoló, gazdasági beszámoló a közhasznúsági beszámoló, és a pénzügyi bizottság ellenőrzéséről szóló beszámoló. A beszámolók elfogadása után az egyesület elnöke javaslatot tett az alapszabály módosítására. Erre a civil szervezetekkel összefüggő eljárási szabályokról szóló 2011. évi CLXXXI. Törvény 38 § (2) bekezdése alapján kötelezve is volt az egyesület. Az alapszabály módosítását a jelölő bizottság elnöke felolvasta a bizottság ajánlatát az új vezetőség tagjainak. Mivel a módosított alapszabály kézfelnyújtási szavazást állapított meg, így egyenként minden új vezetőségi tagot kézfelnyújtással elfogadott a tagság. Más személyi javaslatra nem került sor.

Így az elkövetkezendő öt évre a vezetőség:

Elnök: Fózér Tibor

Alelnök: Berkó Sándor

Titkár: Orczi Imréné

Gazdaságvezető: Kőhidi Györgyné

Ellenőrző bizottság elnöke: Neisz Józsefné

Bizottsági tagok: Muhari Ferencné

Matók Dezsőné

Az új vezetőség nevében Fózér Tibor elnök megköszönte a tagság bizalmát.

Közhasznúsági beszámoló:

1. Az egyesület közhasznúsági tevékenységének célja a 2012. esztendőben sem változott.
2. Segítségnyújtás az idősnegyedjás és magányos tagjai részére.
3. Kapcsolatkialakítása az idősök között.
4. A lehetőségeknek megfelelően érdekképviselő a tagok részére.
5. Segítő közösség megszervezése.
 - ♦ beteglátogatás
 - ♦ mozgáskorlátozott tagjainak rendezvényekre történő elszállítása
 - ♦ nyugdíjas találkozók szervezése
 - ♦ elszármazottak találkozójának megszervezése
 - ♦ a tájház feletti védnökség ellátása.

A 2012. évben a bevételek és kiadások az alábbiak szerint alakultak:

Bevétel: (Ft-ban)		Kiadás: (Ft-ban)	
Előző évi pénzmaradvány	744.400,-	Kegyeleti díjakra	6.500,-
Önkormányzati támogatás	150.000,-	Rendezvényekre	4.800,-
Jövedelemadó 1 %-a	34.363	Névnepokra	21.490,-
Banki kamat	1.890	Csillagvirág kórus ruháira	158.840,-
Tagdíj	33.000,-	Bankköltség	1.870,-
Árvalányhaj és Csillagvirág		Árvalányhaj ruháira és	
Énekkar ruháira előleg	622.441,-	egyéb kiadásaira	607.301,-
Összesen:	1.586.103,-		800.801,-

Az év végi pénzmaradvány: 785.302,- Ft.

Az egyesület a gazdálkodását körültekintően végezte, a célfeladatra kapott összegeket megfelelően használta fel. Köszönetét fejezi ki mindazoknak, akik bármilyen módon segítették a működést, és továbbra is szívesen fogadunk bármely irányú támogatást.

A vezetőség nevében: Orczi Imréné
Egyesület titkára

Boldogházi Gyermekéért Alapítvány

facebook

Egy csepp segítség szavazás nyertese

facebook

2013.januári átadáson részt vett Szűcs Lajos polgármester, Zrupkó Ferencné, az alapítvány elnöke, Császár Zoltán, a Hansgrohe Kft. ügyvezetője, és a főszervező Vámosi Norbert “A magyarországi **Hansgrohe Kft.** felhívást hirdetett, melyben szavazni lehetett civil szervezetekre, akik részére felajánlották az éves szokásos reprezentációs költségük összegét, jótékony célra.

Vámosi Norbert közreműködésével a Facebookon indult útjára a kezdeményezés, amelynek eredményeképpen a **Boldogházi Gyermekéért Alapítvány lett az összeg nyertese.**

Köszönjük mindenkinek a szavazást!”

Ennyi volt a hír a boldogházi honlapon. De mit is kell tudnunk erről a kft.-ről?

“A társaságot 1901-ben Hans Grohe alapította. A feketeerdei Schiltach városában először három alkalmazottal kezdett neki a termelésnek, főleg óratokokat, kályhacső fedőlapokat, ágykereteket és zuhanyfejeket állítottak elő egy kis pajtában. 1907-ben a cég már Amsterdamba exportált különböző termékeket. 1910-ben pedig Hans Grohe Bécsbe utazott, hogy kapcsolatokat kössön az Osztrák-Magyar Monarchia vállalkozóival. Az alkalmazottak száma 1919-ben 45. A forgalom 1939-re elérte a 1, 9 millió birodalmi márkát. A második világháború után a cégnek ki kellett vonulnia a ke-

let-európai piacokról; Magyarországra csak 1993-ban tért vissza a vállalatbirodalom egy információs irodával. A Hansgrohe Magyarország képviselője 2000-ben jött létre és évről évre egyre nagyobb forgalmat mondhat a magáénak a hazai szaniter piacon. Ma Európán kívül a Hansgrohe vállalat értékesítési cégekkel rendelkezik Atalnatában, Szingapúrban, Sanghajban és Tokióban. Képviseleti iroda működik Dubaiban a Közép-Kelet ellátására. Kereskedelmi képviselők és velük együttműködő vállalkozások vannak a világ több, mint 50 országában. "(idézet a honlapjukról)

Termékpalettájuk több mint 2 000 terméket tartalmaz: víz-csapokat és mosdókagylókat, kéztörlőtartókat, tükröket, szappantartókat, lefolyószelepeket és dizájn szifonokat, minden ízlésnek megfelelő zuhanyokat, komplett zuhany-rendszereket, csaptelepeket és termosztátokat, nagyteljesítményű lefolyókat, továbbá kiegészítőket, fűtőtesteket és paravánokat, és ami a fürdőkádhoz kapcsolódik: csaptelepeket, kád töltőket, fürdőkádakat, zuhanyokat, lefolyógarnitúrákat és törölközőtartókat, magas minőségű konyhai csaptelepeket.

Vámosi Norbert ennél a Kft.-nél dolgozik, és hiszem, ha meghalljuk a cég nevét, rögtön eszünkbe jut nemes tettük, melynek kezdeményezettje a mi alapítványunk lett. Norbi hatalmas szervező munkát végzett, köszönettel tartozunk neki!

Kívánunk a Hansgrohe Kft. dolgozóinak eredményes munkát! Felajánlásuk bizonyítja emberi nagyságukat!

A boldogházi gyermekek nevében :

*Zrupkó Ferencné
az alapítvány elnöke*

hansgrohe

OKLEVÉL

A

Hansgrohe Kft.

ezúton gratulál

a Hansgrohe Magyarország Facebook oldalának szavazói által

megválasztott

győztesnek

Boldogházi Gyermekekért Alapítvány

Amely szervezet megkapja a jótékony célra szánt

200 000 Forintot

Községünk tisztelt Lakója!

Bizonyára Ön is minden évben rendelkezik befizetett adójának 1 %- áról. Ez Önnek plusz kiadást nem jelent, mivel a munkáltatójuk által levont, és befizetett adó 1 %-át az adóhatóság megküldi az Ön által támogatott alapítványnak. Községünkben A BOLDOGHÁZI GYERMEKEKÉRT ALAPÍTVÁNY megfelel a törvény által előírtaknak.

Valamennyien tapasztaljuk, milyen változások mentek végbe az iskolák átszervezése után, itt községünkben is. Ha többet szeretnénk nyújtani a boldogházi gyermekeknek, ezt az alapítványon keresztül tudjuk megtenni. Érezzük, egyre nagyobb szükség van a létre. Alapítványunk a 2013-as évben is szeretné folytatni támogató munkáját.

Fő feladatunk tehát, hogy kis községünk gyermekei számára is megteremtjük mindazokat a lehetőségeket, mellyel személyiségüket, képességeiket sokoldalúan fejleszthetik.

- Támogatjuk a tanulmányi versenyben résztvevő tanulókat, a sportolókat, a tehetséges gyermekeket.
- Átvállaljuk a nevezési díjakat, a tehetséggondozó tábor költségeit
- Biztosítjuk a tanévvégi jutalomkönyveket
- Támogatjuk több csoportban a mazsorett oktatást, a kellékek pótlását.
- Folyamatosan karbantartjuk a számítástechnikai eszközöket, pótoljuk a hiányzó alkatrészeket, festékeket.
- Finanszírozzuk a Mikulásnak az ovis játéksomagot.
- Szeretnénk hozzájárulni a karatésok és a néptáncosok utaztatási költségeihez is.
- A helyi vetélkedők díjazásához, kellékeihez is támogatást szeretnénk nyújtani.

Köszönjük eddigi segítségét.

A Boldogházi Gyermekekért Alapítvány

Jászboldogháza, Kossuth u.1.

Számlaszám: 69500194-10400250

Adószám: 19220794-1-16

Kérjük Önt, hogy ez évben is a gyermekeket szíveskedjen támogatni, hogy esélyeik továbbra sem csökkenjenek városi tanulókhoz képest.

Köszönettel Zrupkó Ferencné, a kuratórium elnöke Fajka Jánosné és Sósne Baráth Erika, tagintézményvezetők

Portrék a civil szervezetekből

BOLDOGBT EGYESÜLET

ANYAFÖLD

Tizenkét évig nem léptem erre a földre, anyám halála után. Valami véget ért bennem akkor. Elmúlt a nagykamasság. Mert, bár huszonnyolc éves voltam, még mindig éretlen nagykamasság. Nem éltem otthon ekkor már négy éve. Apám gyerekkorának, nagyapám virágkertészetének helyén, Jász-teleken voltam a művelődési ház igazgatója. Csak visszajártam anyámhoz Boldogházára. Meg a haverokhoz, meg a strandra. Apám már két évvel korábban végleg elhagyott.

Amikor anyám is elment, azt gondoltam, nincs közöm többé ehhez a földhöz.

Azután, tizenkét évre mégis csak eljöttem. Erős érzelmi hatása volt, már nem gondoltam, hogy ennyit jelenthet nekem ez a visszatérés. Meglepő volt. Mintha a távolságok kisebbé váltak volna, és az utak keskenyebbé. Találkoztam ismerősökkel, szóba elegyedtünk, olyan volt, mintha egy hete találkoztunk volna utoljára. Ez jólesett. Kicsit olyan, mintha megállt volna az idő.

Többször eljöttem. Ismerkedtem a múlttal. Magamhoz kellett engedni, meg kellett hódítani. Birtokba kellett vegyem a saját múltamat. Ez idő tájt keresett Veliczky Ica, hogy van egy közösség, akarok-e a tagja lenni?

Akartam!

Itt voltam gyerek. Ötvenhat nyarán Nándorfehérvár diadalának ötszázadik évfordulójára a két Hunyadirol mondtam verset azon a régi színpadon, ami az Üveges-kocsmá udvarán álló moziban volt. A verseket, színházat kedvelő anyám tanította meg velem, és győzte meg Mária nénit, későbbi irodalomtanáromat, hogy fel kell lépjek ezen a falusi ünnepségen. Azután jött az ősz. Iskolába kezdtem járni, és októberben volt néhány nap, ami kimaradt a tanításból. Orosz tanokra emlékszem, ahogy végigzörögtek a Petőfi vagy a Kosuth utcán?! Odahaza átrajzoltuk a címet az olvasókönyvemben, amiből a betűvetést tanultam, nagyon nehezen. Azután tavasszal egy megvilágosodás szerű élménnyel rendszerre állt össze bennem ez a sok ákombákom betű, azóta tudok olvasni.

Azután a televízió csodája az ötvenes években a pártirodán. Mert akkor még csak ott volt tv. Bámultunk, s azután a nyári zivatarokban villámlás, zuhogó eső közepette jöttek értünk anyáink, hogy hazavigyenek.

Később, kamaszodóban kövek közé rejtettük a szálanként apánktól elcsórt, vagy a boltban vásárolt cigarettát. A fűben heverészve szívtuk szédelegve, papsajtot rágsálva közben. Korai férfiszerepemnek lebukásomkor az apámtól kapott tarkóütés vetett véget.

Serdülőkorom a végtelenbe nyúló sakkpartik kora, Szőrös Antallal, Krasnyánszky Kálmánnal, Lukács Gyurival. Tónival világot megnyitó, építő, megváltó beszélgetések estékben, éjszakákban, az utcákon sétálva vagy kávézva az eszpresszová vált Üveges-kocsmában, egy lemezjátszós világvevő rádió mellett, amin nem csak Németh Lehel énekelte a Reszket a hold a tó vizén-t, de a Jugoszláviából át-csempészett Beatles is szólt. Ez már a hatvanas évek.

Rigó József

Az első szerelem. Az első csók. Egy jászberényi lány. A hajnali vonatot várjuk a langymeleg augusztusban. Csak a szemünk van. S azután a szánk. Azóta is érzem a csókja ízét. Messzire költöztek, hamar véget ért.

Irodalmi színpad a hetvenes évek elején. Barátaimmal valami arisztokratikus kultúrgögből színpadra viszik Juhász Ferenc Az éjszaka képei című szürreális-barokkos vers oratóriumát. Erős hatású volt a nézőkre, ízlésmegosztó előadás. Állásfoglalásra készítő. Ekkor éltem meg, tapasztaltam saját bőrömmön a hagyomány és modernség pólusát. És a művészi meg nem alkuvását.

Zenekar. A Crep. A nevet Berkó Laci adja, aki Szász Bandival felváltva dobol a zenekarban. A basszusgitar hoszszú nyakán Krasnyánszky Zoli (Kristi) játszik, Kárpáti Jóska Jászberényből, és jómagam tépjük a gitárhúrokat. A technikus, aki hangot és világítást varázsolt, Tóth Laci. Szombatonként a művelődési ház tőlünk volt hangos, bringával jártak át a lányok Tápiószeléről. Délután a strandra, este meg bulizni a művelődési házba. Saját számokat is játszottunk. A Seriff sláger volt.

Egy jászberényi lánnyal kötött első házasságom hét évéből itt éltük az első évet. Hetvennégy öszén költöztünk el, talán ekkor ért véget az aranykor. Felnöttem. Tudtam, hogy elhagyok, el kell hagynom valamit, ami szükséges ahhoz, hogy felépítsem saját világomat. Fájón és ugyanakkor reményekkel telve hagytam el Jászboldogházát.

Művelődési házat vezettem éveken át. Tanultam. Sokat. Találkoztam különös, érdekes emberekkel, gondolkodókkal, művészekkel, hétköznapiakkal egyaránt. Találkoztam örömmel és szomorúsággal. Huszonhat éves voltam, mikor meghalt az apám. Először tapasztaltam meg a gyászt. Két évvel később anyám is elment. Már nem kötődtem. Nagyon sok minden várt még rám. Krisztusi korbá lépve, szabaddá váltan egy hosszú belső és külső utazásra indultam. Sok minden történt velem. Azután, egyszer csak, újra rám talált az Anyaföld.

Amikor találkozunk ezeken az augusztus végi nyarakon, különös érzések vannak bennem. Itt vagyok, ezeken az utcákon, amelyek nagyon ismerősek, az emberek, akik szembe jönnek velem, viszont többnyire teljesen ismeretlenek. Mint egy álomban. Mint a valóság és a képzelgés különös keveréke. Ismeretlenek, és mégis azt érzem, közöm van hozzájuk. Mintha távoli rokonok lennének, nem ismerősek, de nem is idegenek. És jó látni a régieket, akikkel közös emlékek, közös gyerekkor köt össze.

Hazajövök.

Rigó József
BOLDOGBT Egyesület tagja

SPORTEGYESÜLET

Az általános iskolában kezdtem el focizni 10 éves korom körül, akkor még Mészáros Béláné volt a testnevelő tanár és ő tanított meg az alapokra. 13 éves koromban Gömöri Péter hívott ki egy nagypályás edzésre, ahol Túróczi Béla tartotta az edzéseket, ő volt az edző. A kezdet nem volt olyan fényes sokszor kikapunk, elég sok góllal, de szerintem hasznos volt ez az időszak. Egy időre megszűnt a foci Boldogházán, akkor én, Gömöri Péter és Eszes János átmentünk Jánoshidára focizni 1 évig. Utána újra alakították Jászboldogházán a csapatot és Gömöri Béla lett az ifi csapat edzője, újra összejött a volt serdülő csapat és egy ütőképes csapatot sikerült összehozni. Csapattársaim Kerekes Dániel, Káposztás Dániel, Gömöri Péter, Eszes János, Vámosi Norbert, Szaszko Tamás, Mizsei Máté, Bontovics Imre, Vass Zolt, Ézsiás Szabolcs, Túróczi Ádám, Nagy-Szücs Csaba, Bodor Máté.

2010. őszén kerültem be a felnőtt keretbe, tehát 3 éve focizom a felnőtt csapatban, de már előtte is szerepeltem, mind

Túróczi Bélánál, mind Bodor Máténál néhányszor felnőttek között. Jól érzem itt magam a csapattársak jó fejek, jó a társaság, szeretek velük együtt focizni.

A legnagyobb sikerem az ifi csapattal volt, amikor 2004-ben 2. lettünk ezután egymás után kétszer 2005-ben és 2006-ban megnyertük a bajnokságot és a harmadik évben 3. (2007.) lettünk, amikor a felnőtt csapattal sikerült egy osztállyal feljebb lépünk.

Szeretnék még jó pár évig a csapat tagja lenni és minél nagyobb sikereket elérni.

Az ifi csapatban jobb szélsőt játszottam, a felnőtt csapatban voltam jobb háttvéd, de általában irányító középpályás szoktam lenni.

Burka Gergő

KÖSZÖNJÜK!

UTOLSÓ SZAKASZÁHOZ ÉRKEZETT AZ ADOMÁNYGYŰJTÉS AZ ALAVANDER KERESZTRE

Örömmel adunk tájékoztatást arról, hogy az Alavander (Túróczi) kereszt felújítására indult adománygyűjtés igen szép eredményeket hozott már eddig is. A szükséges költség nagy része rendelkezésre áll, ezért tavasszal elkezdődhet a kereszt újjáépítése. A munkára Szabó Csaba kőszobrászt kértünk fel. Nyár végén - talán az elszármazottak találkozóján - sor kerülhet a kereszt felszentelésére.

Az adománygyűjtés folytatódik, és az utolsó szakaszához érkezett. Aki még szeretne hozzájárulni az újjáépítés és a

tereprendezés költségeihez, megteheti a **helyi takarékszövetkezet pénztáránál**, vagy átutalással a Jász Takarékszövetkezet Jászboldogházi Kirendeltségén vezetett **69500194-32244553** számú számlán 2013. április 30-ig. A szövegben kérjük, szíveskedjék megjelölni: **Kereszt felújításra**. Az adományok befizethetők **Kispálné Baranyi Arankánál** is. Szándékát a **06-57-460-142** vezetékes, illetve a **06-70-379-8177** mobilszámán jelezheti.

A jó idő beköszöntével a tereprendezéshez szükségünk lesz szorgos kezű emberekre és gépi erőre is. Ez irányú felajánlásokat is örömmel fogadunk.

Ezúton is hálásan köszönünk minden önzetlen adományt, amellyel a boldogházaiak és elszármazottak az első szóra lelkesen csatlakoztak ehhez a szép kezdeményezéshez.

Köszönjük, hogy az Önök segítségével hamarosan ismét állni fog közösségünk legrégebbi vallási emléke a régi helyén, a szolnoki út mellett.

Jászboldogháza, 2013. február 10.

A szervezők nevében:

Kispálné Baranyi Aranka

Tájékoztatás 2013. I. félévi tervezett rendezvényekről, eseményekről

Márc. 28-tól ápr. 2-ig.	Óvodai- iskolai tavaszi szünet	Június 7.	Mesevár óvoda gyereknap
Április 13.	A Boldogházi Gyermekekért Alapítvány bálja	Június 15.	Mátyás Király Ált. Isk. ballagás
Május 07.	Iskolai anyák napi ünnepség	Június 21.	Tanévzáró ünnepség
Május 10.	Anyák napja a Mesevár Óvodában	Június 21-23.	XIX. Jász Világtalálkozó Jászberény
Május 10-11-12.	Condors motoros találkozó	Június 29.	Civil nap a Strandfürdő területén
Május 20.	Autós rally verseny		
Május 25.	Hagyományok hétvégéje, lovas rendezvény		
Június 1.	Mesevár óvodai ballagás		

A változtatás jogát a szervezők fenntartják.

Mindenkit szeretettel hívunk és várunk rendezvényeinkre!

Beszélgetés a civil szervezetek vezet ivel

„A SZÜLŐFÖLD IDEKÖT – ELENGED, DE MINDIG HAZAVÁR”

Veliczky Józsefné a BOLDOG BT Egyesület elnöke

Elszármazottak – a boldogháziaiak számára ez a szó azokat a kedves barátokat, ismerősöket jelenti, akiknek életútja másfelé vezetett a faluból. De jelenti az évente megrendezendő jó hangulatú találkozók, emellett pedig számos olyan kezdeményezést, megvalósult ötletet, ami szebbé, otthonosabbá, szerethetőbbé teszi községünket. S jelent egy fáradhatatlan, rengeteg ötlettel, szervezőkészséggel, és önzetlen segíteni akarással rendelkező vezetőt. Veliczky Józsefnét – ahogy mi ismerjük, Koncsik Icát kértük arra, ossza meg gondolatait - nem csupán az egyesület munkájáról.

Veliczky Józsefné

A boldogháziaiakra nagyra értékelik azt a sok-sok szép kezdeményezést, ami kifogyhatatlan ötleteid és önzetlen munkáid nyomán megvalósul. Honnan ez az erős kötődés a szülőfaluhoz?

Azt hiszem, ez egyrészt korral jár. Ahogy halad az idő, az ember, egyre inkább feleleveníti az ifjúkori emlékeket, élményeket, érzéseket, jönnek elő, talán ez az egyik része. Aztán volt egy személyes élményem is, ami nagyon megérintett. Több mint 10 éve a boldogházi temetőben jártunk, és úgy mentem el a Baranyi Misi osztálytársam mellett, hogy nem ismertem meg, csak később néztem utána, hogy talán ő volt az. Lényegében ennek hatására szerveztem meg a 40 éves osztálytalálkozókat. Akik ott voltunk, mindannyian azt éreztük, gyakrabban kellene összejönni, rendszeresebbé kellene tenni a találkozók, hiszen nagyon jó érzés hazajönni, régi ismerősökkel találkozni.

Hogyan sikerült ezt megvalósítani?

Először csak az osztálytársakat, egy szűk baráti kört hívtam meg budaörsi otthonunkba. Laza együttlétek voltak ezek, aztán később mindenki szólt az ismerősének, barátjának. Miután a boldogházi találkozók jól sikerültek, hamar híre ment, és az otthoniak is örültek, mert régi barátokkal, régen látott ismerősökkel, rokonokkal találkozhattak.

Mielőtt az egyesület munkájáról beszélgetnénk, szeretnénk kicsit többet megtudni Rólad, az életutadról. Számos kezdeményezésedből tükröződik a tanítók és az útra bocsátó iskola tisztelete és szeretete. Bizonyára szép emlékeid maradtak iskolás éveidből.

Én nagyon hálás vagyok a tanítóimnak. Saját életemre visszatekintve sokszor gondolok arra, milyen nagy dolog, hogy egy tanyáról származó „birkapásztor lány” ilyen nagy utat tehetett meg. Középiskolába, egyetemre mehettem, és sok helyre eljuthattam a világban. Úgy gondolom, mindabban, amit elértem, nagy szerepe volt tanítóimnak, tanáraimnak, akikre valóban hálával gondolok. Közülük kettőt külön is kiemelnék. Az első tanító személye mindig meghatározó. Engem az első négy évben Gátfalvi Mihály tanított a sőshidi iskolában, aki mindig segített és biztatott. Én voltam a legjobb tanuló az iskolában, bár hozzá kell tennem, tizenvalahányan voltunk összesen, de ez mégis nagy sikerélmény volt számomra. A központi iskolában pedig Menyhárt János tanár úr volt az, akinek sokat köszönhettem. Fölkereste a szüleimet is, hogy nyolcadik után továbbtanulhassak, akkor ugyanis ez nem volt általános a tanyasi lányoknál. A szüleim nem aka-

dályozták, hogy középiskolába menjek, hiszen akkoriban nagy változások történtek, nem sokkal korábban alakultak a tsz-ek, nem lehetett tudni, mit hoz a jövő. Így 14 éves koromban elkerültem otthonról, nagynénémektől jártam gimnáziumba Jászberényben, ami csak növelte kicsi koromtól meglévő önállóságomat.

Általános iskolás korunk óta ismerjük egymást, és már akkor is csodáltuk a matematika iránti különleges vonzódásod. Ez határozta meg a későbbi pályád is?

Részen igen, bár amikor középiskolába kerültem, tanító akartam lenni, ráadásul tanyasi tanító. Úgy éreztem, nagyon szép dolog kicsi gyermekeket tanítani, akiknek – saját példamból tudtam – elsődleges

feladata nem a tanulás volt, hanem a ház körüli munka, állatok, legeltetése, birkahajtás stb. Mások voltak a tanyán a körülmények, nálunk például nem volt villany, könyveink sem voltak, az egyetlen olvasmányunk a Kincses Kalendárium volt.

Aztán másként alakult a pályád.

A gimnáziumban nagyon jó voltam matematikából és fizikából, s a matematika tanárom biztatott, hogy most indul a számítógépes képzés, ami egy új világ, és nagy jövője van. Hallgattam rá, és így kerültem Debrecenbe az egyetemre, alkalmazott matematikus szakra. Amikor a szüleimnek említettem, hogy egyetemre szeretnék menni, nem volt ellenvetésük. Arra gondoltak, hogy úgyis olyan nehéz oda bejutni, így aztán nagyon meglepődtek, amikor fölvettek. Kezdetben nagyon nehéznek éreztem az egyetemi éveket, nagy váltás volt a középiskola után. Ráadásul többségében fiúk voltak a csoporttársak, ők másként, talán racionálisabban gondolkodtak, s bizony szokatlan volt, hogy már nem én voltam az első az évfolyamon. Ez azonban nem vette el a kedvem, szorgalommal pótoltam a hiányosságokat, és jó élményeim maradtak az egyetemről. Ma már tudom, hogy ezzel elsősorban magamnak akartam bizonyítani.

Az egyetemi éveknél a diplomán kívül volt még egy különleges eredménye is.

Igen, itt ismertem meg a férjem, akivel csoporttársak voltunk. Harmadik évfolyamon kezdődött a kapcsolatunk, s a negyedik év végén összeházasodtunk. Alig kaptuk meg a diplománkat, megszületett az első kisfiunk, négy évvel később pedig a másik fiú. Nagyobbik fiam Jászberényben született – jászági. Az egyetem elvégzése után hazajöttünk, és mindketten a Hűtőgépgyárban kezdtünk dolgozni. Egy idő után azonban úgy láttuk, hogy nem nagyon tudják, mit kezdjenek velünk, a számítógépes technika itt még nagyon kezdetleges volt. Ismerősök, osztálytársak segítségével sikerült Budapesten állást találni, és így mindketten a szakmánkban dolgozhattunk, ahol tanulni, fejlődni lehetett, és olyan munkát kaptunk, ami igazán érdekelt bennünket.

Két fiaddal jelenleg sikeres családi vállalkozásban dolgozol, ez hogyan jött létre?

Pályám során mindössze három munkahelyem volt, legutóbb a Volán Elektronikánál (volán vállalatok számítástechnikai

központjában) voltam osztályvezető. A rendszerváltás itt is nagy változásokat hozott, nekem is váltanom kellett. Foglaltam sem volt arról, mi a kapitalizmus, mit jelent a vállalkozás, de mégis úgy döntöttem belevágunk. Amikor a kft. megalakult, csak minimális saját részem volt, aztán jött egy lehetőség, hogy az egészet kivásárolhatjuk, így alakult meg a családi vállalkozás. Szerencsére fiaim is ezt a pályát választották, így egyikük programozó, a másik fiú pedig számítógépeket szervizel. Bár elméletileg 9 éve nyugdíjas vagyok, és a vezetést átadtam a fiúknak, ma is sok időt töltök a munkahelyen, és továbbra is foglalkozom a régi ügyfeleinkkel.

Visszatérve másik fontos tevékenységedre, hogyan jött az elszármazotti találkozók ötlete?

Az első közös összejövetelt tulajdonképpen Fózer Tibinek köszönhetem. Amikor megalakult az egyesületünk, Matók István polgármester meghívott bennünket a falunapra. Ott beszélgettem Tibivel arról, hogy milyen szívesen jönnénk haza, de nem tudjuk, hogyan lehetne ezt megszervezni, közös ebédet készíteni. Ő azt mondta: - Szóljatok, én benne vagyok, mi majd főzünk! Ez volt tehát a kulcsmondat, ami nagyon jólesett, és Orcziné Veronka is kezdetből támogatta az ötletet. Az első találkozóra a Strandon került sor, ami nagyon kellemes hangulatú együttlét volt, közös ebédrel.

Azóta számos felejtethetetlen találkozóra került sor, és sok-sok egyéb „álom” is valóra vált. Mit tartasz ezek közül a legfontosabbnak, mire vagy a legbüszkébb?

Kicsit olyan ez, mintha egy anyától kérdeznénk, melyik a kedvenc gyermeke. Első kezdeményezés, amiben részt vehettünk a Menyhárt terem létrehozása volt. Nagyon közel áll a szívemhez a tanyákról szóló kötet is, amit a Jász Világtalálkozóra készítettünk el. A tudatlanok bátorságával fogtam ehhez, hiszen soha nem csináltam hasonlót. Úgy éreztem, most van az utolsó pillanat, hogy az egykori hatalmas boldogházi tanyavilágról összegyűjtsük az emlékeket az utókor számára. De ez nem is az én érdemem, nagyon lelkes csapat jött létre helyben, és mindenki szívesen segített. Nagy öröm volt látni, milyen szeretettel fogadták az elkészült kötetet. Persze vannak kisebb hibák, hiányosságok, de úgy gondolom, fontos alapot jelent ez a kötet. Mindig szeretettel készülünk az iskolai emlékkövek állítására is. Fontosak a temetőben a tanítók és távolban nyugvók emlékére állított emlékoszlopok, és az Emlékezések Könyve is.

Mégis, ami engem a legnagyobb örömmel tölt el, hogy a találkozóinkra egyre többen jönnek el. Különleges élmény látni a meghatódott embereket, velük együtt megtapasztalni a találkozás, az együttlét örömét. Bár jó érzés, hogy a tárgyi emlékekkel valamilyen nyomot hagyunk a jövő nemzedék számára, számomra ezek a találkozók, az emberi kapcsolatok mindennél fontosabbak. Ezért érdemes csinálni.

Jellemző, milyen szerényen beszélsz arról a sok-sok értékről, ami ötleteid nyomán megvalósult. Amellett, hogy anyagilag is az elsők között támogatsz minden helyi kezdeményezést, sokan például nem tudják, hogy éveken át több boldogházi iskolás gyermek nyaralt Nálatok, életre szóló élményekkel gazdagodva. Ez az ötlet honnan jött?

Nekem annak idején elérhetetlenül messze volt Budapest, ezért szerettem volna megmutatni a fővárost azoknak a gyerekeknek, akinek más módon talán nincs erre lehetősége. Beszélgetéseink során aztán kiderült, hogy kevesen vannak közöttük, akik még nem jártak Pesten, csak eddig másként látták a várost. Nagy élmény volt számukra, amikor este autóval köröztünk a hidakon át Budára és vissza, miközben megcsodáltuk a kivilágított Pestet, a Lánchidat, Nemzeti Színházat - gyönyörű látvány volt, nagyon élvezték a gyerekek. Azt hiszem, jól érzeték magukat ezeken a nyaralásokon, és nekem is nagy örömet okozott.

Munkátok, lelkesedésetek nyomán mi itthon élők is kicsit más szemmel látjuk községünket, igyekszünk szépíteni, gazdagítani. Milyen a kapcsolatod az itthoni civil szervezetekkel?

Itthoni támogatás nélkül nehéz lenne ezt a munkát végezni. Különösen jó a kapcsolatunk az Ezüstkör Nyugdíjas Egyesülettel és a Faluvédő és Szépítő Egyesülettel, nagyon jól tudunk együtt dolgozni. Néha úgy érzem, kicsit ki is használjuk a segítőkészségüket, de úgy látjuk, számukra is fontosak a találkozók, a közösen eltöltött kellemes órák, és a közösen megvalósított elképzelések.

Bizonyára számos terved van, melyeket szeretnétek a közeljövőben megvalósítani?

Segítünk az Alavander kereszt felújításában, s ez évben a Civil Napon a sósáridi iskolánál állítunk emlékkövet, ami szívemhez különösen közel áll, hiszen négy évig tanultam itt. Szeptemberre tervezzük a kitelepítésekről történő megemlékezést, ahol a befogadó és kitelepített családok találkoznak majd. Hálás vagyok, amiért vállaltad, hogy tavaly a tápiói iskoláról, most pedig a kitelepítésekről gyűjtöd és összeszerendezed az emlékeket. Ez is szép példája az együttműködésnek. Szeretnénk egy összefoglaló munkát készíteni Boldogháza tanyasi iskoláiról, remélem, ebben is számíthatunk Rád. Van egy nagy álomom is: már olyan sokan megírták közülünk személyes hangú visszaemlékezéseiket, jó lenne ezt egy könyvben összefűzni. Nagyon érdekes, megható történetek ezek: hogyan alakult az egykori boldogháziak sorsa a szülőfalutól távolodva. Éppen most kaptam meg Rigó Jóska „vallomását”, amit nem is lehet könnyek nélkül elolvasni. Nos, hát ez is olyasmi, amiért érdemes ezt a munkát végezni.

Kifoghatatlanok a tervek, ötletek. Te milyennek szeretnéd látni a szeretett szülőfalut?

Mindig szívesen jövök haza, és nagy örömmel látom, hogy egyre szépül a község, sok a tartalmas közösségi rendezvény. Azt szeretném, ha megmaradhatna az az önállóság, amit ősaink saját erőből megteremtettek, és tovább fejlődne a település. Aggodalommal tölt el a mostani bizonytalanság, nem tudni mi lesz az iskola, az önkormányzat sorsa. A boldogháziakra mindig jellemző volt az összefogás, szeretném, ha nem veszne el mindaz az érték és eredmény, ami ezáltal létrejöhetett. Amit tudunk, mi is megteszünk ezért.

Nagyon fontos számodra a család, a gyerekek, az unokák. Egyik beszélgetésünk során említetted, hogy Te vagy a jutalom-nagyi.

A családi háttér valóban nagyon fontos, és én igazán elégedett ember vagyok. A férjem mindenben támogat, ő maga is jász – bár Budapesten született, de az 50-es évektől Jászapátni laktak, anyai nagyanyja régi jász családból származik (Balla). Nagyon büszke vagyok a két fiamra és négy unokámra. Az unokák számára én vagyok Ica mama, a jutalom-nagyi, ami azt jelenti, hogy amikor például tíz piros pontot vagy tíz ötöst összegyűjtenek, akkor hétvégén nálunk alhatnak. Sok időt töltünk együtt, sok a közös program, gyakran megyünk színházba, túrákra, cirkuszba, hangversenyre. Meghatározó szerepük van az életemben és nagyon boldoggá tesznek. Jó lenne még egy kislány unoka, hiszen jelenleg elmondhatom, hogy hét férfival vagyok körülvéve, aminek persze vannak előnyei is.

Sokat utaztok, szinte bejárátok már a világot. Hogyan kezdődött ez a „szerelem”?

Mindig szeretünk utazni, kezdetben természetesen az NDK-ba és a szocialista országokba. Az első nagyobb utazásom során Kanadában jártam, Torontóban, ahová a főnököm jutalomból küldött a 80-as években. Óriási élmény volt, ráadásul advent idején érkeztünk, amikor minden csodálatosan földíszítve, kivilágítva csillogott. A következő évben Izraelbe

utazhattam, ami szintén különleges élményt jelentett. A családdal is nagy utazásokat szerveztünk, általában csillagtúra-szerűen, igyekeztünk mindent megnézni. Nem is tudnám megmondani, melyik volt a legnagyobb élmény, talán a Szentföld, Jeruzsálem, vagy a mexikói piramisok. Ezek a külföldi utak azért kezdődtek el, mert ha idehaza nyaraltunk, a férjem gyakran keresték munkahelyéről telefonon. Külföldön két hetet legalább nyugodtan eltölthettünk. Ma már kényelmesebb tempóban utazunk, és elhatároztuk, ha majd „igazán” nyugdíjasak leszünk, rendezni fogjuk a sok-sok fényképet, úti emlékeket is.

Számtalan teendő mellett mi jelent még kikapcsolódást?

Nagyon fontosak számunkra a barátok, a családi találkozók, a nagy közös ebédek, kerti főzések. Mi kevesebb időt fordít-

tunk például a lakásra vagy magunkra. Fontosabb, hogy családi, baráti összejöveteleken együtt lehessünk, hogy együtt utazzunk világot látni - ezek semmi mással nem pótolható és megismételhetetlen élményt jelentenek számunkra.

Egészség és békesség – gyakran mondd, hogy számodra ez a két dolog a legfontosabb. Amikor megköszönöm a beszélgetést, kívánom, hogy sok-sok örömteli éven át kísérsen mindkettő kedves családdal, barátaiddal és a tágabb közösséggel együtt. És tudnod kell, hogy a kicsiny szülőfalu bár elengedett, de mindig szeretettel hazavár.

Papp Izabella

Velünk történt ...

*„Teljesüljön be mind, amire vártok,
Arany nyarak még, és ezüst telek...”*
Tóth Árpád

Besenyi István és felesége Baráth Mária 2012 novemberében családi körben ünnepelte 60. házassági évfordulóját.

Az ünnepeltek szívből köszöntjük, jó egészséget, s még sok-sok örömteli évet kívánunk Mari-
ka néninek és Pista bácsinak.

Szerkesztők

BOLDOG SZÜLETÉSNAPOT

2013. MÁRCIUS 1-jén ünnepelte 90. születésnapját RÉPÁSI JÁNOSNÉ szül. ZRUPKÓ AMÁLIA Úttörő utcai lakos.

Ezen a nem mindennapi, jeles napon felkereste otthonában Szűcs Lajos polgármester úr és munkatársa, Kövér Zoltánné is, akik őszinte tisztelettel és szeretettel tolmácsolták Magyarország kormányának és a helyi önkormányzat képviselő-testületének üdvözlét és jókívánságait, és átadták az ünnepelt részére díszes borításban ez alkalomra készült EMLÉK-LAPOKAT és egy ajándécsomagot.

Isten éltesse még nagyon sokáig Amálka nénit egészségben, szeretetben kedves családja körében!

Boldog születésnapot kívánva :

Kispálné Baranyi Aranka

Kedves Olvasók

A Boldogházi Hírek lapjain örömmel adunk lehetőséget arra, hogy Olvasóink írásai, családi eseményekről készült képei megjelenjenek. Kérjük, osszák meg velünk emlékeiket, gondolataikat. A cikkeket, képeket a szerkesztőség tagjainak adhatják át.

A Boldogházi Gyermekekért Alapítvány

SZERETETTEL MEGHÍVJA ÖNT ÉS KEDVES CSALÁDJÁT A

2013. április 13-án

A TORNATEREMBEN RENDEZENDŐ

Alapítványi bálra

PROGRAM:

18.30 VENDÉGVÁRÁS

19.00 KÖSZÖNTŐ: ZRUPKÓ FERENCNÉ, a kuratórium elnöke

Műsor

POHÁRKÖSZÖNTŐT MOND: SZÜCS LAJOS polgármester

20.00 VACSORA: MARHA- ÉS BIRKAPÖRKÖLT, APERITIF, DESSZERT

24.00 TOMBOLAHÚZÁS

05.00 UTOLSÓ KERINGŐ

JEGYEK KAPHATÓK:

- a Takarékszövetkezetben,
- a virágüzletben,
- Tóthné Simon Arankánál az iskolában

BELÉPŐ:

április 11-ig

felnőtteknek: 3500 Ft

14 év alatt: 1500 Ft

április 11. után

felnőtteknek: 4000 Ft

14 év alatt: 2000 Ft

Zenél a Harnyos együttes.

Műsor:

Erős Dénes gitár

Árvalányhaj Néptáncsoport

Sztárvendég 22 órakor:

Magyar Rózsa

A fődíj: hordozható számítógép

A BEVÉTELT

A SPORTFELSZERELÉSEK BESZERZÉSÉRE
ÉS TEHETSÉGGONDOZÁSRA FORDÍTJUK.

A tombola felajánlásokat a jegyárusító helyeken fogadjuk.

Mindenkit szeretettel várunk!

A Mesevár óvodásai a Szigligeti Színházban

Fontosnak tarjuk hogy a gyermekeknek megmutassunk és megszeretessünk minden olyan tevékenységet, ami művészi érték.

Szeretnénk mindent megtenni, hogy már kiscsoportos kortól láthassanak korosztályuknak megfelelő értékes, színházi és bábszínházi előadásokat.

Hisszük, hogy a színház eszközeivel kell és lehet is tenni valamit a gyerekek értelmi, érzelmi, lelki fejlődéséért.

Szerencsénkre a szolnoki Szigligeti Színház nincs túl messze tőlünk. Megszerveztünk egy látogatást a „Szenzáció” című előadás megtekintésére. Az autóbusz költségét a „Boldogházi Gyermekekért” Alapítvány vállalta fel. Köszönjük szépen ezúttal is.

A színházlátogatásra január 23-án került sor. A gyermekek nagy – nagy lelkesedéssel készülnek minden színházi előadásra. Már előző nap csillog a szemük, nő a kíváncsiság, feszültség bennük, hogy vajon milyen is lesz az előadás? Izgalommal és mindenre nyitottan indultunk el a színházba.

Mindig várják, hiszen sok – sok új élménnyel, tapasztalattal gazdagodnak a színházi előadások alatt. Még fegyelmezési probléma is alig – alig adódik. A színvonalas előadás lekötötte a gyermekek figyelmét.

Az előadás előtt is, utána is megcsodálhattuk a patinás épület színpompás, csillogó villogó tükrös előterét.

Tetszetek a jelmezek, bevonták a gyerekeket is a színészek játékaiba. Nagyon érdekes látványos előadást láthattak a gyerekek, amit a délután érkező szülőknek kitörő örömmel meséltek el.

Jó látni, hogy ezek az előadások mennyi élményt, tudást és érzelmi többletet adnak a gyerekeknek.

Az előadást követő napon élményeiket mindig lerajzolják, - amiből kiderül, hogy kinek mi tetszett a legjobban az adott előadásban, ami legizgalmasabb, legszebb, legjobb volt a számukra.

*Dr. Kissné Fazekas Ildikó
csoportvezető óvónő*

Óvifarsang

Az idei farsangot is hosszas várakozás előzte meg. A gyerekek már hetek óta tervezgették, ki minek öltözik be.

Végre eljött a várva várt nap, s a gyerekek ötletes, szép jelmezeikben, színes műsort adtak elő. A délután fénypontja mégis az óvónők meglepetés műsora volt, melyben Rózsi óvó néni is részt vett. Kedves kis előadásuk megmosolygattott mindenkit, és zajos sikert aratott.

Köszönjük nekik azt a sok háttérmunkát, amit belefektettek a jó hangulat megteremtéséért.

A hagyományokhoz híven most is volt fánkevény verseny, székfoglaló, szörpívó verseny is, melyet a gyerekek nagyon élveztek.

Az „örökös probléma” a kis hely is javult, melyért köszönet a konyhásoknak! Azt hiszem összességében csak pozitív dolgokat, tudnék sorolni, egy jó hangulatú, sikeres farsangon vagyunk túl.

Köszönet mindazoknak, akik a szervezésben, díszítésben, lebonyolításban is részt vettek! Meglepő gyorsasággal ment a „tereprendezés” a nap zárásaként, melyért külön köszönet!

Tóth Éva

Az iskolaérettség feltételei

Amikor a gyermek betölti 6. életévét, kora alapján iskolaéretté válik. Az iskola azonban komoly próbatétel a legtöbb gyermek számára.

A szakemberek szerint az iskolaérettség feltételei a következők:

Testi fejlettség

Hat éves korára egy átlagos gyermek kb. 120 – 130 cm magas és 20 – 22 kg súlyú. Ha a gyermek súlya jóval az átlag alatt marad, kérdéses, hogy bírja-e majd az iskolával járó, megnövekedett terhelést. A kisebb súlyú gyerekek fáradékonyabbak, teljesítményük hullámzóbb.

A fogváltás beindulása előtt a gyermek idegrendszerének nagy megterhelés lenne a rendszeres, intenzív tanulás.

A cipőfűző megkötésének képessége is tájékoztató jellegű (finom- mozgások, térbeli tájékozódás, látással kapcsolatos megfigyelés képességéről).

Ép érzékszervek

Az írás – olvasás tanulásához nélkülözhetetlen a jól működő látás és hallás.

Jó ceruzafogás, könnyed eszközkezelés

A helytelen ceruzafogás visszafogja a fejlődést, mely kudarcményt okoz. A nehézkes ceruzakezelés sok energiát igényel, hamarabb elfárad az író gyermek.

Az elemi mozgások összerendezettsége

A kuszás, mászás, lábujjhegyen járás, sarkon járás, külső talpélen járás, guggoló járás, szökdelés páros lábon és egy lábon, fejemelgetés háton- és hason fekvésben – ezen mozgások hibás végrehajtása idegrendszeri éretlenségre utal, ami az olvasás-írás tanulásánál nehézségeket okoz.

Jó egyensúlyérzék

A bizonytalanság utalhat tanulási nehézségre, figyelemkoncentrációs problémára, magatartási zavarra is.

Pontos finom – mozgások

A csukló, ujjak mozgásának függetlennek kell lennie a válltól. Az íráshoz ez elengedhetetlen. A beszédmozgás is finom – mozgás.

Keresztcsatornák

Jó működésük biztosítja, hogy a gyermek egymástól függetlenül tudja mozgatni a végtagjait. Ha ez nem történik meg, akkor írás során a gyermek lába, nyelve, az egész teste követi a kéz mozgását. Ez sok energiát emészt fel, így a gyermek hamar elfárad.

Testséma

Fontos, hogy a gyermek ismerje saját testét, biztosan tájékozódjon rajta. Ismerje testrészeit, ujjai nevét és helyét. A világot saját magunkhoz képest mérjük be. Ha ez bizonytalan, akkor minden bizonytalanná válhat.

Kézdominancia

Iskoláskorra fontos a domináns kéz kialakulása. A nem megfelelő kézzel való írástanulás nehezíti az olvasás – írás elsajátítását, súlyosabb esetben beszédzavarhoz, személyiségzavarhoz vezethet.

Lábdominancia

A dominancia akkor hibátlan, ha ugyanaz a domináns kéz és láb. Ha a lábhasználat ellentétes oldalai, mint a kéz, gyakran együtt járhat a számolási készség gyengeségével.

Szemdominancia

Akkor jó, ha a domináns kéz oldalára esik. Ha ellentétes oldali, átállíthatja a szemet, így nehézségeket okozhat (visszafelé olvasás, betűcsere, szótagcsere).

A szemmozgás koordináltsága

Az olvasás – írás megtanulását nehezíti, ha a két szem ko-

ordinátlanul mozog, vagy nehezen fixál.

Jó térérzékelés

Bizonytalan térérzékelés esetén a gyermek nyugtalan lehet, az egész személyisége bizonytalanná válhat, indokolatlan félelmei lehetnek, ami agresszióban nyilvánulhat meg.

Térirányok felismerése térben és síkban

Ez fontos feltétele az olvasás – írástanulásnak (nem tudja megkülönböztetni a jobb-bal fel-le – ez betűcseréhez, visszafelé olvasáshoz vezethet).

Reprodukáló képesség térben és síkban

A tanulás legfontosabb útja az utánzás, másolás. Ennek hiányában nem tudja saját helyzetére átfordítani és alkalmazni a tanítótól kapott utasítást, mintát.

Soralkotás, sorritmus folytatása

A térben és időben való soralkotási képesség nélkül lehetetlen az írás-olvasástanulás.

Szem – kéz koordináció

A gyermek akkor tud a vonalközben megfelelő szinten írni, ha szemével úgy tudja követni a keze mozgását, hogy közben nem a kezére, hanem a leírt szövegre néz.

Az iskolaérettség, amely az iskolai életre való alkalmasságot jelenti, 5 -7 év közé tehető. Az alábbi felsorolás a teljesség igénye nélkül, vázlatosan nyújt áttekintést arról, hogy milyen ismeretek megléte fontos a kis elsős számára.

- nevének, korának, lakhelyének ismerete
- szülei neve, foglalkozása
- testvéreinek adatai
- a család felépítése – fiatal, idős fogalma
- a testrészek megnevezése – funkciójuk ismerete
- a tisztálkodás és a fogápolás szabályai
- a jellemzőbb foglalkozások ismerete
- az egyes szakmák szerszámainak felismerése
- térbeli távolságok megítélése – közel, távol
- a gyalogosokra vonatkozó alapvető közlekedési szabályok ismerete
- település- és lakástípusok megkülönböztetése
- a ház helyiségeinek, berendezési tárgyainak megnevezése
- a háztartási gépek nevének ismerete – funkciók tudása
- a zöldségesben, gyümölcsösben termő növények felismerése
- kerti szerszámok és funkcióik ismerete
- a ház körül élő állatok megnevezése, csoportosítása (pl. szőrös, tollas hasznuk, gondozásuk, védelmük ismerete)
- erdőben, mezőn, vízben, vízparton élő jellemző állatfajok ismerete (esetleg táplálkozási módjuk megnevezése)
- hazánkban nem élő, csupán állatkertben látható állatok megnevezése
- színek felismerése
- a napok nevének sorrendben történő tudása
- a napszakok és a napirend összefüggése, megnevezése
- események történelmi sorrendjének helyes megítélése
- az évszakok megnevezése és jellemzőik ismerete
- az öltözködés és az időjárás kapcsolata
- az érzékszervek által felfogott ingerek megnevezése
- a számok felsorolása tízig, tárgyak számlálása
- több – kevesebb fogalma
- kisebb – nagyobb, magasabb – alacsonyabb, hosszabb – rövidebb, könnyebb – nehezebb stb. fogalmának ismerete
- tárgyak egyenlővé tétele (1 – 10)

- egyszerűbb sorozatok szabályának felismerése és annak folytatása
- kör, négyzet, háromszög felismerése, megnevezése
- alatt, felett, között, mellett, előtt, mögött fogalmának ismerete
- egész – rész viszonya
- megfelelő szóbeli kifejezőképesség, érthető, folyamatos beszéd
- a hallással felfogott utasítások megértése és teljesítése, növekvő figyelemtartás
- rajzaiban az adott tárgy, élőlény lényeges jegyeinek feltüntetése, az arányok, távolságok érzékeltetése
- önkéntelen emlékezeti bevésés és felidézés
- fogalmi gondolkodása kialakulóban van
- önállóság az öltözködésben, tisztálkodásban, étkezésben
- megfelelő közösségi magatartás, viselkedés alapvető szabályainak ismerete

Sós né Baráth Erika
tagint. vezető

Óvodánk 2. féléves programterve

2013. 02. 09. szombat 14⁰⁰

2013. 03. 22.

2013. 03. 25-től – 03. 27-ig

2013. 03. 28-tól 004. 02-ig

2013. 04. 08-09.

2013. 04. 09.

2013. 04. 13.

2013. 04. 23.

2013. 05. 06.

2013. 05. 10.

2013. 05. 13 – 17.

2013. 05. 15.

2013. 05. 31. péntek

2013. 06. 01. szombat

2013. 06. 03-tól 06. 07-ig

2013. 06. 07. péntek

FARSANGI BÁL

A VÍZ VILÁGNAPJA (vizes játékok, élményszerző séták)

Húsvéti „élménynapok” (kézműves foglalkozások újrahasznosított anyagokból, tojáskeresés, állatsimogató)

Tavaszi szünet

A nagycsoportosak beíratása az iskolába

Szülői értekezlet a nagycsoportos gyermekek szülei részére

ALAPÍTVÁNYI BÁL

Virágültetés az óvoda udvarán (a Föld világnapja április 22. keretében)

Kirándulás a tűzoltószertárba (Flórián nap, a tűzoltók védőszentje május 4. keretében)

ANYÁK NAPI ÜNNEPSÉG

Madarak, fák napja (május 10.) témahét, élményszerző séták

Kirándulás Budapestre a Tropicáriumba

Házi ballagás

ÓVODAI BALLAGÁS a nagycsoportnak

Gyermekhét (kézműves foglalkozások, séták)

Környezetvédelmi vetélkedő a nagycsoportnak

Sportvetélkedők

CSALÁDI és GYERMEKNAP

AZ ÓVODAI BEÍRATKOZÁS IDŐPONTJA a 2013/14-es nevelési évre 2013. ápr. 3-tól ápr. 30.-ig.

ISKOLAI HÍREK

Gyertek kézilabdázni!

Kedves Szülők! Kedves általános iskolás lányok!

- ♦ ha szeretnétek megtanulni kézilabdázni
- ♦ ha szeretnétek egy jó csapatnak, közösségnek a tagja lenni
- ♦ ha szeretnétek egészségesen élni, mert mozgás nélkül nincs egészség
- ♦ ha szeretnétek hogy alakotok csinosan formálódjon

Gyertek csapatunkba kézilabdázni!

Csapatunkról:

A jászboldogházi általános iskolai lány kézilabda-csapatunkat 2011 szeptemberében alapítottuk. Edzőnk Oláh né Harsányi Mária jászberényi testnevelő pedagógus, aki kezdetektől nagy lelkesedéssel, szakmai hozzáértéssel foglalkozik velünk. A kézilabda iránti szeretete hatalmas motiváló erővel hat ránk is.

Több szervezett kézilabda tornán vettük már részt, kisebb-nagyobb sikerrel. Legutóbb február 3-án a Törökszentmiklós Kupán léptünk pályára. Az első mérkőzésen Karcag csapatát

nagyon izgalmas hajrában 11-10-re, majd a hazai csapatot 11-8-ra vettük, így az első helyen végeztünk. A sikerünk titka, hogy egyre inkább csapatként tudunk játszani.

Edzések időpontja:

- ♦ Hétfő 17.00-18.30
- ♦ Szerda 15.00-16.30

Csapatunkba 1-8 osztályos lányok jelentkezését várjuk!

2013. januárja óta a Boldogházi Gyermekekért Alapítvány is támogat bennünket, de a csapattagoknak egyénileg is hozzá kell járulni a költségekhez. Ennek mértéke annál kisebb, minél több jelentkező van. (Jelenleg ez 500 Ft/fő/hó.)

Az Alapítvány és a Jászboldogházi Önkormányzat támogatását ezúton is szeretnénk megköszönni!

A kézilabda egyre inkább a szenvedélyünké válik, szívesen játszunk, és hiányzik nekünk, ha nem sportolunk. Szeretnénk, ha Ti is velünk tartanátok! Hajrá lányok!

Kézilabdás lányok

Félévi eredmények

	1. o	2. o	3. o	4. o	5. o	6. o	7. o	8. o	Alsó	Felső	Összes
Magatartás átlag	4,8	4,75	4,7	4,72	4,58	4,05	4,5	4,5	4,74	4,4	4,57
Szorgalom átlag	4,7	4,65	4,9	4,39	4,08	3,8	3,7	3,9	4,66	3,87	4,27
Kitűnők		8	8	2	5	1	3	1	18	10	28
Jelesek		5	6	3	4	2	2	-	14	8	22
		4,5	4,6	4,45	4,2	4,08	3,85	4,14		4,04	4,1

Felvételiztünk

2013. január 19-én volt a középiskolába készülő tanulók felvételije. Osztályunk 23 tanulója közül huszonketten vettünk részt a felvételin. A felvételi helyszínét mindenki önállóan választotta meg, így volt, hogy többen együtt indultunk a megjelölt középiskolába. Én Szolnokon a Széchenyi István Gimnáziumban írtam Péntek Kingával, Kalota Ricsivel és Gulyás Norbival. Fél tízre kellett odaérni. Ekkor derült ki, hogy Kingával egy teremben leszünk. Tíz órakor kezdtük a magyar feladatlappal. Miután befejeztük, kaptunk 15 perc szünetet. Kingával kimentünk a folyosóra csokizni és megbeszélni a feladatokat. Mindketten úgy gondoltuk, hogy jól sikerült. Ezután már mentünk is vissza a terembe megírni a matematikát. Erre is 45 perc volt. Észre sem vettük, úgy elszállt az idő. Ez a feladatsor nehéznek bizonyult. Az idő sem lett elég minden feladatra. Nagyon izgatottak voltunk. Az iskola aulájában -míg a szüleinkre vártunk- megbeszéltük a

többiekkel, kinek hogy sikerült. Még a hazaúton is az esélyeinket latolgattuk. Felhívtuk a többi osztálytársunkat, hogy nekik milyen lett. Mindenki egyetértett abban, hogy a magyar könnyebb volt, mint a matematika. Izgatottan vártuk január 25-ét. Mi, akik a Széchenyiben írtuk, akkor tudtuk meg az eredményt. Sikerülhetett volna jobban is! Már tudjuk, osztályunk felvételi eredmény 50%-os lett. Február elején beküldtük a felvételi jelentkezéseket. Most már azon izgulunk, hogy felvesznek-e a kiszemelt középiskolába. Sokunknak még szóbeli felvételin is részt kell venni.

Tudomásunkra jutott, hogy országszerte rosszabbul sikerültek a vizsgák, mint az előző években. Ez újabb reménykedésre ad okot. Remélem, mindenkit felvesznek oda, ahová leginkább szeretne menni!

Nyerges Letícia
8.o.

Farsangi bál

Iskolánkban idén is megrendeztük télbúcsúztató farsangi bálunkat, melyet Nagyné Matók Anikó, az SZMK vezetője nyitott meg. A műsor a három mókamester vidám köszöntőjével kezdődött, majd folyamatosan éreztek a karneválra a jelmezes vendégek. Elsőként karnevál hercege és hercegnője érkezett, akiket még sok-sok vendég követett: katona, ördög, boszorkány, múmia és még sok különleges jelmezbe bújt gyerek. Amikor megtelt a jelképes színpad, indult a zenés-táncos mulatság. A műsor további részében felléptek iskolánk néptáncosai és modern táncosai is. A két táncos műsor között furulyásaink szórakoztatták a közönséget. A köszöntő műsor után a büfében sokféle sütemény, szendvics és üdítő várta a vendégeket.

És végre elérkezett a várva várt jelmezes felvonulás, amely mindig nagy sikert arat a sok különleges jelmez miatt. Az alsó tagozatos gyerekek egyénileg, a felsősek osztályonként öltöztek be. Az 5. osztályos lányok és fiúk szerepet cserélve öltöztek focistáknak és pompon lányoknak. A hatodikos rockerek után a 7. osztályos motoros klub tagjai érkeztek, őket pedig a 8. osztályos Hupikék törpikék követték. Miután mindenki bemutatta a jelmezét, a kicsik jókat játszottak. 5 órakor elkezdődött a tombolahúzás, ahol a szerencsésebbek értékes dolgokat nyertek. Befejezésként a felsősök még egy jót buliztak a diszkóban. Így búcsúztattuk a telet az iskolánkban.

Klinkó Mónika és Mizsei Melitta
7. o.

Hogy tetszik lenni?

- beszélgetés **Módos Mihály** nyugalmazott főpályamesterrel, **Szörös Sándor** és **Kiss Zoltán** nyugdíjas forgalmistákkal.

Községünk életében meghatározó szerepe volt és van a vasútnak. Egyrészt munkahelyet biztosít, másrészt összeköti településünket a közeli városokkal.

Ebben az évben 140 éves a Hatvan-Szolnok vasútvonal, és ebből az alkalmából nyugdíjas vasutasokat kerestem fel, hogy beszélgessünk a múltról, valamint arról, hogyan látják a vasút jövőjét. Természetesen elhangzott a szokott kérdés is:

Módos Mihály

- Hogy tetszik lenni?

Módos Mihály: jelenleg Hatvanban élek társkapcsolatban, de Jászboldogházi lakos maradtam, mert szeretteim ott vannak. 84 éves vagyok, és hobbi szinten kertészkedéssel foglalkozom. Élettársam mindenben gondoskodik rólam.

Szörös Sándor: Köszönöm jól, látszatra is jól. Itt a nagy kert, azt rendezgetem, este tévézek.

Kiss Zoltán: Csak már jó idő lenne, mert nem szeretek bent lenni! Akkor mindent csinálhatnék idekinn. Most tévét nézek, a fényképeket rendezgetem.

- Mit jelentett Önök számára a vasút?

Módos Mihály: Számomra a vasút az élet ritmusát, lüktetését, és a száguldást jelentette. A vasút szeretete családi örökség volt. Apám 36 évig dolgozott ott, a forgalomnál így nem volt nehéz megszeretnem. Én 44,5 évet szolgáltam. 1945-ben kerültem a vasúthoz, pályamunkásként. Elvégeztem a pályamesteri és a tiszti iskolát. Ezután a MÁV Hídepítő Főnökségnél voltam 15 évig, mint építésvezető. 1961-ben a Hatvan-Salgótarjáni Pályafenntartási Főnökséghez kerültem. 1969 májusában jöttünk Jászboldogházára lakni, mivel a Hatvan-Újszász vasútvonal pályafelügyeletével és fenntartásával a főnökség megbízott. Az 1970-es években történt a vasútvonal villamosítása, biztosítóberendezések, fényjelzők és szigetelt sínek beépítése, a 80-as évek elején pedig a zúzottkő ágyazat gépi rostálását végeztük Hatvan és Újszász állomások között.

- **Erre az időre már én is jól emlékszem, és arra is, hogy Önnek köszönheti községünk, hogy az addigi sáros, járhatatlan földes utcák a Jászberényi járásban elsőként szilárd burkolatot kaptak.**

Módos Mihály: Igen. A gépi rostálásnál kikerült rostaljövet a község részére átadtam, melyből a portalanított utak alapjai készültek. De munkatársaim is kivették részüket a közösségi munkákból, az abban az időben működő szocialista brigádok a középületek építésénél és a fürdő parkosításánál is segítettek.

- Sanyi bácsinak és neked Zoli mit jelentett a vasút?

Szörös Sándor: A biztos megélhetést, a szabadjegyet, nemcsak nekem, hanem a családnak is, a szabadnapokat. 35 évig voltam a vasútnál, tehát munkáséletem jelentős részét ott töltöttem. Fabrinczius Lajos bácsi szervezte akkor a vasutasokat és Kovács Bandi bácsi volt a pályamester. 11 évig pá-

Kocza Antal forgalmista, Kovács Sándor forgalmista, Bazsó József, málházó, Dudás János málházó, Szörös Sándor málházó

lyamunkás voltam, két csapatban dolgoztunk: Tápió és Boldogháza között Hájás Pali volt az előmunkás, Boldogháza és Meggyespele között Varga Miska bácsi. Közben lettettem a térközöri-, váltókezelői vizsgát és 7 évig dolgoztam ezen a területen. 1976-tól '91-ig forgalmista voltam. Csak érdekességképpen említem, hogy Galgahévízen is szolgáltam, ahol ha kellett, az Ön Édesapja helyettesített. Nagyon sok vonat, főleg tehervonat járt akkoriban. Itt, Boldogházán össze egy szolgálat alatt 40-50 kocsit kezeltünk, mivel rakodó állomás is volt. De más volt akkor a központi állomás szerepe is, hiszen idetartozott:

1. Tápiómajor és Újszász között a 30-as őrház, itt sorompó volt
2. Tápiómajor térköz megálló
3. Boldogháza 1-es vége, váltóórhely
4. a főállomás – Jánoshida-Jászboldogháza állomás, ahol a forgalmi iroda is volt. Itt volt állomásfőnök Plichta Jenő, Gremán László, majd Szöllőskönyé Sárika, végül Horti Katika. (Katikához már több állomás tartozott.) Boldogházán a szolgálattevő mellett málházó is dolgozott.
5. Boldogháza 2-es vége, ez is váltóhely volt
6. Portelek térköz megállóhely (1964-től állomás lett).

Láthatjuk, ez hat szolgálati hely, ahol 12-24-es szolgálati idő (12 óra szolgálat, 24 óra pihenés) beosztásban dolgoztunk. Ha három embert számítunk minden helyre, plusz a málházó, ez már több mint 20 foglalkoztatott. És akkor még nem beszéltünk a pályamunkásokról. Nagyon sok embernek adott biztos megélhetést tehát a vasút.

Kiss Zoltán: Nekem ez volt az egyetlen munkahelyem, 1959-től

38 év és 88 napot töltöttem ott. Eszes Jósikával jelentkezünk, és én ott is maradtam. Nagyon szerettem ott lenni, fél évig pályamunkásként dolgoztam, Hatvanban kocsirendező lettem, majd váltókezelő, térfelügyező és 1968-tól '97-ig forgalmista. Vasutasnak lenni mindig is biztos állást jelentett. Jó megélhetést, több szabadnapot, szabadjegyet adott – bár ezt nem használtuk ki. Legfeljebb Berénybe, Szolnokra, és néha a szintén vasutas sógoromhoz, sógorómhöz utaztunk

Budapestre. Azt tudod, hogy az iskolai betörés miatt többször is fel kellett utaznom Pestre a bírósági tárgyalásra?

- **Ez akkor volt, mikor a hangosító berendezést vitték el?**

Kiss Zoltán: Igen Késő éjszaka volt, és az idegenek Újszászig vettek jegyet. Itt szálltak fel, a csomagokat a peron sötétebb részén hagyták. Igen gyanúsán viselkedtek. Egy hét múlva kiderült, hogy Pestre vitték a cuccot, amit nagyon gyorsan el is adtak, így ezt nem kapta vissza az iskola. A szembesítésnél volt fontos szerepem.

- **Nem féltél éjszakánként?**

Kiss Zoltán: Más világ volt! Ezelőtt sok utas volt. A vasárnap éjjeli hatvani vonathoz 4 kocsit állítottak ide hozzánk, és ezt megtöltötték az alattyáni, hidai, boldogházi utasok, akik Pestre mentek dolgozni, és csak hétvégén jártak haza. De, mutatok neked valamit.

Zoli egy 1993. november 27-ei, szombati Néplapot vett elő, melyben D. Szabó Miklós többek között őt is faggatta. Eből idézem a következő sorokat:

„- Mennyit alszik egy virtigli vasutas?

- Ha éjszakai szolgálatból jövök reggel hat után, három-négy órát. Ha munka van, le sem fekszem. Hozzáteszem: a mostani vasút a régihez viszonyítva nem az igazi. Nincsen forgalom, teheráru alig, utas még csak, csak...

- Véleménye szerint milyen a jó bakter?

- Egy ilyen kis állomáson mindenhez kell, hogy értsen. Éjszakánként például én vagyok a főnök, a kályhafűtő, a jegypénztáros, az árupénztáros, a raktáros, a málházó....”

- **Találkoztok a régi vasutastársakkal?**

Kiss Zoltán: Sajnos a régi vasutasnapok, ünnepségek, találkozók megszűntek számunkra. Ha találkozunk az, az utcán történik, és akkor felelevenítjük a régmúltat. Szörös Sanyival és Kohári Pistával sűrűbben összefutunk.

Szörös Sándor: Pedig még sokan vagyunk az élők sorában a régi vasutasok közül. Remélem nem hagyunk ki senkit!

És kezdik a felsorolást:

Bata Ferenc pályamunkás, váltókezelő volt

Bata János pályamunkás, váltókezelő volt

Erős Béla vonatvezető volt Hatvanban

Greman László állomásfőnök

Hájas Imre előmunkás volt Szolnokon

Kohári István mozdonyvezető

Magyari András szolgálattevő volt Aszódon

Mizsei János vonatátvevő volt Hatvanban

Pócz Ottó pályamunkás volt

Tóth János pályamunkás volt

Szörös Sándor: Még egy érdekes történet jutott eszembe. Az a bizonyos K vonat! Ezen utazott Kádár János. A 30-astól kellett őrt állnunk, valamennyi vasutasnak, bizonyos távolságban, több órán keresztül, esőben, hóban, tűző napsütésben. Nem haragudtunk érte, mert akkor bográcsba főzték nekünk az ételt, teljes ellátást kaptunk.

- **A családban valaki folytatja-e a vasutas munkát?**

Módos Mihály: a vejem, Fajka János is vasutas, és amikor 1989. december 1-jén nyugdíjas lettem, ő lett a főpályamester.

Szörös Sándor: az idősebb fiam, Sanyi, már 30 éve mozdonyvezető. Még gyerek volt, amikor felkapaszkodott a gőzökre és olyan fekete lett, hogy csak a foga fehérlett. Persze Horti Katika apja is rásegített egy kis maszatolással, ugyanis ő volt a masinista. Gabi fiam is dízelmozdony szerelőnek készült, de a tanárai továbbtanulásra ösztönözték, így most a „gépipariban” tanít.

- **Hogyan látják a vasút jövőjét?**

Módos Mihály: Sajnos a jövőt nem tudom megítélni, hosszú időnek kell eltelti, hogy rend legyen.

Szörös Sándor: Nagy hiba volt, hogy a vasútról levették a teherszállítást, szinte már csak személyszállítás van.

Kiss Zoltán: Az viszont jó, hogy a személyvonatok sűrűbben járnak. Kár volt a teherszállítás megszüntetése akár itt Boldogházán is, nem beszélve arról, hogy a vasútnak a bevétele ebből származott. A személyszállítás nem gazdaságos, mivel sok a kedvezményessel utazó.

Köszönöm a beszélgetést, ami számomra nagyon meghatározó volt, hiszen akikkel beszélgettem Édesapám munkatársai voltak, és az emlékek előjöttek a múltból. Sanyi bácsi búcsúzóul utánam szól:

– Ha 150 éves lesz a vasút akkor is jöjjön! Még sokat tudok mesélni!

Úgy legyen! Valamennyi volt és jelenlegi vasutasnak nagyon jó egészséget, megfelelő munkakörülményeket, biztonságos munkát és vasutat kívánok!

Zrupkó Ferencné

Ismét számítógépes képzés Jászboldogházán, jelentkezzen!

Az Új Széchenyi Terv (ÚSZT) Társadalmi Megújulás Operatív Program (TÁMOP) 2.1.2 kódszámú pályázata lehetővé teszi a jászboldogházi lakosságnak is, hogy használható idegennyelvi és informatikai képzésben vegyenek részt 95%-os támogatással helyben! A TÁMOP 2.1.2. projekt alapvető célja a felnőtt lakosság gazdasági versenyképességének növelése, valamint munkaerőpiaci, elhelyezkedési esélyeinek növelése.

A projekt első lépése, hogy márciusi kezdéssel a településen várhatóan 80 órás számítógépes képzés indul, melynek díja 80.000 Ft., ebből támogatás 95%. Amit a jelentkezőnek vállalnia kell 5%, ez azt jelenti, hogy kb. 4.000 Ft.-ért lehet tanulni Jászboldogházán úgy, hogy nem kell érte utaznia egyik városba sem. A képzés és az akkreditált képző intézmény kitelepül, szinte házhoz jön!

Először 12-16 fős csoport indul, de folyamatosan az igényeket felmérve további kurzusok is lehetségesek.

Amennyiben szeretne részt venni, kérem, hogy keresse a pályázatért felelős koordinátort:

ifj. Pap Béla- EU pályázatíró
Községi Önkormányzat Jászboldogháza
e-pont@jaszboldoghaza.hu
57-460-011 – Dalmadi Nándorné

A pályázatról további információ érhető el:
www.tudasodajovod.hu

Hivatása ...

Beszélgetés községünk fiataljaival

Vámosi Norbert a boldogházi fiatalok egyik meghatározó alakja. Gyermekkorától aktív tagja a helyi sportéletnek, és szervező munkájával is segíti a fiatalok közösségi életét.

Szinte mindenki ismeri, munkájáról, minden napjairól azonban keveset tudunk.

Norbi szívesen vállalta a beszélgetést, hiszen minden, ami a szülőfalujához köti, nagyon fontos számára.

Az általános iskola elvégzése után mi határozta meg a pályaválasztásodat?

Az általános iskola befejeztével még pontosan én sem tudtam, hogy mi szeretnék lenni, így végül Jászberénybe a Liska József Erőszakmentes Szakközépiskolába jelentkeztem, és automatizálási technikusként végeztem. Ebben a szakmában azonban nem dolgoztam, és nagy valószínűséggel már nem is fogok.

A középiskola után könnyen találtál munkát?

Sajnos, a szakmában nem tudtam elhelyezkedni, így más típusú munkát kellett keresnem. Voltam recepciós egy gimnáziumban, úszómester, majd később biztonsági őr, és mellette nyelvvizsgát tettem angol nyelvből. 2006-ban sikerült elhelyezkednem a Szatmári Kft.-nél, ahol közel 5 évet dolgoztam.

Tudom, hogy gyakran túlóráztál, mégis vállaltad, hogy munka mellett főiskolán tanulsz tovább.

A Szatmári Kft.-nél döbbsentem rá, hogy a kereskedelmi szakterület érdekel igazán, így 2008-ban eldöntöttem, hogy elkezdem a főiskolát távoktatási formában. Nagyon nehéz volt! Napi 9-10 óra munka után úgy készülni a vizsgákra, hogy mellette ne menjen a munka rovására, ezt nem volt egyszerű megoldani, de hála istennek sikerült, és 2012 nyarán közgazdászként államvizsgáztam.

Azóta munkahelyet változtattál, most milyen munkát végzel?

Jelenleg egy csaptelepeket gyártó német cég területi képviselőjeként dolgozom, és a cégünk által forgalmazott termékek értékesítését végzem.

Naponta járom az ország keleti részében található fürdőszoba-üzleteket és gépész cégeket, amelyek a termékeinket forgalmazzák. Ezek mellett folyamatosan tartok előadásokat és továbbképzéseket

szerezőknek és érdeklődőknek, hogy minél szélesebb körben megismerjék a víztakarékos fürdőszobai termékeinket.

A sport korábban is és most is nagy szerepet játszik az életedben. Hogyan tudod összeegyeztetni a munkáddal?

15 éve vagyok tagja a helyi egyesületünknek, és kisebb-nagyobb megsebzésekkel -egészségügyi okok miatt- folyamatosan voltam, vagyok a pályán, és még nagyon sokáig

Vámosi Norbert

szeretném ezt folytatni. Valóban nem egyszerű a sportot összeegyeztetni a munkával, tanulással, családdal, barátokkal, de azt hiszem, mindenre lehet megoldást találni, és időt szakítani, csak akarni kell.

Ha ezután is marad még szabadidőd, mivel töltöd szívesen?

A munka és a sport mellett a legtöbb időt a párommal és a barátaimmal töltöm, de mellette szívesen járok rally versenyekre, amikor az időjárás is engedi. Másik időtöltésem a nyelvtanulás, ami nem tartozik igazán a szórakozás kategóriába, de a mai világban az angol nyelv elengedhetetlen a további fejlődéshez.

A céged által karácsony előtt meghirdetett internetes szavazással 200 ezer forintot nyert a Boldogházi Gyermekért Alapítvány, amelyet az iskola és az óvoda nevében ezúton is köszönünk.

Cégünk minden évben megajándékozta a partnereit, de az idei évben ez megváltozott. A főnököm részéről fogalmazódott meg az az ötlet, hogy mi, dolgozók javasoljunk alapítványokat, melyeknek szeretnénk felajánlani az erre szánt összeget, és én a Boldogházi Gyermekért Alapítványt jelöltem meg. A Facebookon lehetett az alapítványra szavazni, és szerencsére egy kis reklámtevékenységgel sikerült a Jászboldogházán és más településeken élő embereket rávenni arra, hogy szavazzanak az alapítványunkra. Mi nyertünk! Nagy örömünkre szolgált, hogy a szomszédos településekről is érkeztek szavazatok.

Ezúton is köszönöm szépen mindenkinek a szavazatot.

A fiatalok közül sokan nagyvárosban szeretnének élni. Te hogy képzeled el a jövődet?

Megértem azokat, akik a munkalehetőség miatt költöznek el, és egy nagyobb településen próbálják megteremteni egzisztenciájukat. Ez mindenkinek a saját dolga, de senkinek nem szabad elfelejtenie a gyökereit, azt, hogy honnan indult.

Én itt a településen szeretnék élni továbbra is! Nekem itt van a családom, barátaim. Ezek mellett van strandunk, iskolánk, óvodánk, van focicsapatunk és szépen fejlődő kis településünk, ahol nyugodtan sétálhat az ember este az utcákon.

Én boldogházi lakos voltam, vagyok, és remélem, sokáig az is maradok.

Kedves Norbi!

A gondolataid szívet melengetőek.

Álmaid megvalósításához kitartást és sok-sok szerencsét kívánok.

Köszönöm a beszélgetést.

Konkoly Béláné

Könyvtári Hírek

2013. februárjában „Hadiutakon a békéért, az egészségért és a tudományért” címmel fotókiállítás volt látható a Polgármesteri Hivatal tanácskozó termében.

A jászapáti származású Urbán László, a tablók készítője egy természetjáró egyesület tagjaival az I. világháború helyszíneit járta végig. Az útjuk során készült képeket—hadiutakról, alagutakról, lövészárkokról, katonatemetőkről, emlékművekről—láthatták az érdeklődők.

Február 20-án rendhagyó történelemórát tartott, ahol a 7. és 8. osztály tanulói, Konkoly Béláné tanárnő és Barna Péter tanár vettek részt. Az előadás hozzájárult a történelmi ismeretek fejlesztéséhez és a kollektív emlékezet fenntartásához.

Könyvtárunkban 2012-ben az alábbi szerzők művei voltak a legolvasottabbak:

A felnőtt olvasók

körében:

Fábián Janka

Vavay Fable

Lőrincz L. László

Ken Follett

Hedwig Courths-Mahler

A gyermek olvasók körében:

Bartos Erika

Bálint Ágnes

Mi kicsoda sorozat könyvei

Geronimo Stilton történetei

Scooby-Doo történetei

Pappné Turóczi Henrietta
könyvtárvezető

Hobbink (volt) a néptánc...

Szomorúan hallottuk a hírt, hogy községünk büszkesége, az Árvalányhaj néptáncgyűttes befejezi sikerrel övezett működését. És eszembe jut az indulás, hiszen

iskolavezetőként kezdettől fogva szerettem volna, ha iskolánkban is megalakul egy néptánc csoport. Több évi sikertelen próbálkozás után remény csillant fel, mert Tóthné Simon Aranka elvégzett egy oktatói tanfolyamot, és vállalta a szervezést. A gyerekek igen szép számban jelentkeztek, végül tizenketten maradtak. De erről inkább ők meséljenek:

Gerhát Adrienn:... még 2. osztályos koromban indult az iskolában néptáncoktatás, akkor kezdődött minden. Elég sokan jártunk ezekre a foglalkozásokra. Aztán évről évre egyre többen abbahagyták, és amikor a lengyel testvértelepülésünkre utazott egy kis küldöttség a községből, ekkor alakult ki ez a társaság, és 1-2 tagcserétől eltekintve egész végig ugyanígy maradtunk.

Háfra Tibor: Mivel én, és a párom később csatlakoztunk a csoporthoz, így a megalakuláskor nem voltunk jelen. Arra viszont tisztán emlékszem, amikor megkérdeztek bennünket, hogy lenne-e kedvünk táncolni, azonnal, boldogan igent mondtunk. Nagyon szeretnénk volna a csoportban táncolni. Elég nehéz volt felzárkózni, de végül sikerült, és a sok gyakorlás után már mi is olyan jól táncoltunk, mint a többiek.

Káposztás Dávid:... az iskolában néptánc szakkör működött, ott kezdtünk el táncolni. Egy Alapítványi bál felépés alkalmával felvetődött, hogy Kelemen Péter bácsi szeretne minket tovább oktatni, bevezetni a néptánc "mélyebb" fortélyaiába. Már akkor is nagyon szeretnénk táncolni, ezért hát miért ne csináltuk volna! Onnantól kezdve jött minden magától.

Kelemen Nóra:... sok évvel ezelőtt szeptemberben a szüleim beleegyezésével jelentkeztem az iskola által meghirdetett néptánc-szakkörre. Mit sem sejtve, hogy egyszer talán mi magunk fogjuk a néptáncot és a népi kultúrát képviselni a falunkban, botorkálva kezdtük el sajátítani a magyar néptáncok alapjait. Sokan kezdtünk egyszerre. Az első évben a szakkör létszáma meghaladta a húszat is. Később, ahogy cseperedtünk, ki-ki más művészeti vagy tudományágat választott magának, így végül tizenketten maradtunk. De ez a tizenkét

fő éveken át kitartóan munkálkodott az elődeink hagyományának megőrzése, illetve továbbadása érdekében.

Koncsik Barbara: Amikor kisiskolásokként elkezdtük Aranka tanár néni vezetésével a néptáncot, álmodban sem hittem volna, meddig jutunk el, mondhatni, játéknak indult az egész. Aztán amikor már csak tizenketten maradtunk, éreztem, hogy komolyodik a tét. Próbáról próbára egyre többet tanultunk, és egyre jobban megismertük egymást. Megtapasztaltam, milyen jó érzés egy összetartó közösséghez tartozni - mintha kaptam volna egy másik családot.

Menyhárt Bence: Hát úgy rémlik, hogy első osztályban kezdtük. Akkoriban keresztanyám, Tóthné Simon Aranka "vezetésével" folytak a néptánc oktatások. ... sokan jártunk oda, és később váltunk úgymond ki mi onnan. Minket jobban érdekelt ez a dolog, mint a többiek. Nem teljesen ez volt a csapat a kezdetekben. Hiszen az elején még Szűcs Tibor és Komjáti Klaudia erősítette a csoportunkat, és helyettük későbbi években csatlakozott Háfra Tibor és Szaszko Cintia.

Peták Ádám: Aranka tanár nénivel kezdtük el a néptáncot. Nagyon megtetszett, és elkezdtünk próbákra járni, később Péter bácsiékkel folytattuk.

Peták Balázs: A néptáncal még kisiskolás korunkban Aranka tanár néni ismertetett meg, később Péter bácsi és Márti néni oktatott minket. A tánc szeretetét nekik köszönhetem.

Pócz Melitta:

... Másodikos voltam, amikor megszerettem, és elkezdtem hobbi szinten táncolni. Többen is táncoltunk akkor, de ahogy teltek, múltak az évek 12-en maradtunk. Amikor Kelemen Péter bácsiék lettek a vezetők, akkor már minden más volt, természetesen pozitív értelemben, eljártunk a falun kívül is fellépni, és külföldön is megmutathattuk tudásunkat. A megalakulásunk talán ekkor nyert igazi értelmet, mert ezekben az időkben vettük fel az Árvalányhaj nevet.

Rácz Máté: Megalakulásra pontosan már nem emlékszem. De első osztályba kezdtünk táncolni, de akkor még sokan. Iskola szinten. Majd ebből alakult ki ez a kis társaság. A Boldogházán megrendezett Jász Világ-találkozó is felléptünk. Ez az első olyan fellépés, ami már komoly volt, a csoporttal történt.

Szaszko Cintia: A csapat megalakulására nem emlékszem igazán, arra viszont igen, hogy Tibi és én, hogyan lettünk tagok. Hat pár alkotta a csoportot, de

mivel ketten úgy döntöttek, hogy nem szeretnék tovább folytatni, ezért megkérdezték tőlem, hogy lenne-e kedvem csatlakozni. Természetesen igent mondtam, már előbb is szívesen részese lettem volna ennek a dolognak. Egy fiú hiányzott még, és Háfra Tibire esett a választás.

Szöllősi Enikő:...

Már az óvodában is „totyogtunk”, mert-lássuk be- az még nem tánc volt... Aztán alsóban Aranka tanár néni vette át tanítgatásunkat. Ekkor még nagyon sokan voltunk, tehát rendeztünk egy házi „selejtezőt”. Ez sem a végleges felállást tükrözte, mert idővel morzsolódtak le tőlünk. Kis idő elteltével Kelemen Péter bácsi és Mártika néni kezei alá kerültünk. Nemrég alakult ki a végső felállítás, amikor is Balogh Karcsi és Bathó Ági irányítása alá kerültünk.

- Sokszor tapasztaltam, hogy a gyerekek hirtelen lelkesedése idővel megcsappant. Nálatok nem ez történt, egyre jobbak lettetek... Ki és mi segített benneteket?

Gerhát Adrienn: Én magam is hajlamos vagyok hamar megunni dolgokat, de a néptáncnál nem éreztem ezt. Nagyon szerettem (és szeretem) a társaságot, a tanárainkat, a táncot, a zenét, a közönséget. Szerettem a fellépéseket, motivált az, hogy az embereknek tetszik, amit csinálunk. Nagyon sok támogatást kaptunk elsősorban szüleinktől, ők mindig mindenben segítettek, mindent megszerveztek, mellettünk álltak. Az önkormányzat, egyéb támogatóink, a falu lakossága, mind-mind hozzájárultak ahhoz, hogy mi még jobbak akarjunk lenni, és még többet nyújtsunk.

Háfra Tibor: Legfőképpen a néptánc tanárainknak, és a szüleinknek, akik mindvégig támogattak minket a próbák és a fellépések során. És az az élmény, amit a színpadon, a fellépések alatt átéltünk!

Káposztás Dávid: ... A próbákon újfajta táncokat tanultunk és egyre jobban kezdtünk összeszokni. Jöttek a fellépések, melyektől eleinte nagyon féltünk, de később ezek is mondhatni rutinszerűvé váltak. A tánc-csoportnak ezek után nevet kellett adni. Két név között tanakodtunk, a Búzavirág és az Árvalányhaj, végül az utóbbira esett a választás, így lett belőlünk Árvalányhaj néptánc-csoport.

Kelemen Nóra: ...ahogy teltek az évek, a csoport átesett több változáson is, mindazonáltal a sok közös fellépés, próba és szebbnél szebb emlék erőt adott ahhoz, hogy tervezzünk, álmodjunk, és megvalósítsuk ezeket az elképzeléseinket. Több közös emléket akarunk, több kirándulást, több olyan fellépést, ahol megmutathattuk a sok közös munkát, a táncba fektetett időt. És valóban, az idő múlásával egyre többet értünk el, több álunk és elképzelésünk is megvalósulhatott. De elsősorban mi saját magunkból építkeztünk, saját magunkból nyertük ez erőnket.

Koncsik Barbara: Nagyon sokat köszönhetünk a támogatóinknak, tanárainknak, szüleinknek és barátainknak. Volt több időszak a csoport életében, amikor úgy éreztük, már nincs erőnk, kitartásunk, lelkesedésünk folytatni. De a legnehezebb időkben mindig felkarrolt bennünket az önkormányzat, a nyugdíjas klub, egyéni támogatók; a szülők és barátok pedig állandóan ott voltak velünk a háttérben – ruhát varrtak, pogácsát sütöttek, szurkoltak a fellépéseken, fuvaroztak minket, és még sorolhatnám. Ami pedig az egyik legfontosabb

erőforrást jelentette, az a közönség szeretete. Semmihez nem fogható érzés, amikor már bevonuláskor tapssal köszöntenek a nézők, mert ismernek és szeretnek bennünket.

Menyhárt Bence: Hamar be kellett látnunk, hogy mi kicsit komolyabban is szeretnénk ezzel foglalkozni, és többet akarunk, mint az iskolai bálakon fellépni, vagy a falusi rendezvényeken. Szerencsére ekkor jöttek Péter bácsiék, akik vezetésével sok új, és nehéz táncot tanultunk, amivel rengeteg helyi fellépésünk volt. Eljutottunk sok Jász Világtalálkozóra, Aratófesztiválra. Megadatott nekünk továbbá az is, hogy háromszor is kimehettünk Lengyelországba, a testvértelepülésünkre, Jaworzeba és ott is előadhattuk, amit tudtunk. Valamint, három alkalommal Erdélybe is kijutottunk. Két alkalommal még Péter bácsiék szárnya alatt, de ezek a napok inkább a pihenésről, szórakozásról szóltak, de persze fellépések is voltak. Utolsó alkalommal Pesti Róbert - aki a Hagyományörző Testület vezetője, és aki a szárnyai alá vett minket és támogatott-vitt ki minket Erdélybe, ahol előadhattunk egy hosszabb műsort is. Nagy sikert arattunk és nagyon jól éreztük magunkat. Azt hiszem nagyon sok mindenki munkája volt ezekben az években a miénken kívül.

Peták Ádám: A tánc kezdetekor talán a legtöbb segítséget a szülőktől kaptuk, illetve sokat segített az önkormányzat is a tánc-csoportnak. Az idő előrehaladtával sok pozitív visszajelzést kaptunk az emberektől, ami nagyon jól esett.

Peták Balázs: Megalakulásunkkor a szülők, az iskola és a falu nyújtotta a legnagyobb segítséget. Az idő múlásával egyre többen támogatták a csoportot, ami szintén sokat segített. Köszönjük Nekik!

Pócz Melitta: A lelkesedésünk akkor lett igazán nagy, amikor már túl voltunk az első fellépéseken és azt tapasztaltuk, hogy igen sok embernek tetszik az, amit mi csinálunk. Ezt követően törekedtünk arra, hogy jobbak legyünk, és tudjunk valami újat mutatni. Sokat segítettek a vezetők, és a szülők. Illetve mi, a táncosok, egymást lelkesítettük, minden egyes próbán és fellépésen.

Rácz Máté: Nálunk is volt ilyen megcsappanás, de ez idővel mindenkinél elmúlt. Kialakult egy olyan társaság, ami segített átvészelni a nehéz időszakokat. Egy-mást segítettük, biztattuk... Egyre keményebb próbák és ezt követő fellépések következtek és persze, mi gyerekek is egyre közelebb kerültünk egymáshoz. Szerettük azt, amit csináltunk.

Szaszkó Cintia: Ez az állítás azért nem teljesen igaz. Nálunk is volt egy-két ember, aki néha úgy érezte, hogy már nem szeretné tovább csinálni, de mindig volt visszahúzó erő. A szülők, Péter bácsiék támogatása, na és nem utolsósorban a falu. Az idő teltével egyre jobban összekovácsolódtunk, senki nem akart ebből a társaságból kiesni, ráadásul egyre jobban elmélyültünk a néptáncban, népzeneben, erre is büszkéek voltunk.

Szöllősi Enikő: Azt gondolom, hogy az oktatók, és a támogatások nagy szerepe mellett, (itt mind anyagi, mind olyan hozzájárulásokra gondolok, amik segítettek, például szülők saját kocsival vittek minket fellépésre) lényeges egy olyan közeg, ahol jól érzi magát az ember. Na, a mi csapatunk ilyen volt! Mindig segítettünk egymásnak a táncban is, lelkileg is, minden tekin-

tenben. A saját magam, és a csoport nevében megköszönném a sok támogatást. A támogatók, a szülők, és a falubeliek sokban hozzájárultak sikereinkhez; és úgy gondolom, hogyha nem fújt volna minket szét a szél, akkor biztos, hogy folytatnánk, hiszen ilyen társaságot nem mindenhol tudunk magunk köré kiépíteni. Köszönettel tartozunk a sinfalvaiaknak is, akik sokat süttöttek nekünk, megkóstolhattuk a házi finomságokat, és a vendéglátás kitűnő volt.

-Melyik volt számodra a legemlékezetesebb fellépés? A legemlékezetesebb próba? A legjobb sztorid?

Gerhát Adrienn: ... talán az, amikor Erdélyben, azt hiszem egy kis iskolai teremben léptünk fel, körülbelül 30 ember előtt, egy kis faluban. Szerintem olyan lelkes közönségünk nem volt még egy, mint ők. Láttam az arcukon, hogy mennyire tetszik nekik, és annyira őszintén örültek nekünk, hogy rendesen meghatódtam. Iszonyat meleg volt a teremben, izzadtunk, felvertük a port, alig fértünk, de mégis nagy élmény volt úgy táncolni, hogy tudtuk, mennyire figyelnek ránk, hogy velünk énekelnek, és élvezik a műsort. De Lengyelországban több ezer ember előtt fellépni szintén felejthetetlen volt, pláne, hogy akkor még viszonylag kezdők voltunk. Rengeteg emlékezetes sztorink van... Minden próbán, minden fellépésen, utazás során rengeteget nevettünk, mindig volt valami, amivel feldobtuk a hangulatot, még akkor is mikor nyáron 40 fokban teljes gőzzel próbáltunk a tornateremben, vagy éppen már fél napja busoztunk, vagy órák óta vártunk egy-egy fellépésre. Sok örültséget csináltunk, a csapat védjegye szerintem az összetartás, a vidámság, és egymás szeretete. Emlékszem, Lengyelországban voltunk, és a fellépőhely mellett volt egy erdő. Körülbelül 2000 vendég lehetett ott mindenfelé, amikor is Cinti és én kitaláltuk, hogy sétálunk az erdőben. Csakhogy közben valahogy tök sötét lett, és a társaság már indulni akart vissza a szállásra, mindenki a busznál volt már, csak mi ketten nem. Persze nagy pánik lett, hogy mégis hol lehetünk, de mi ezt csak akkor érzékeljük, mikor körülbelül fél óra múlva megjelentünk nagy viháncolva, és láttuk, hogy rajtunk kívül senkinek nincs jó kedve. Mondanom sem kell, hogy hazafelé nem nagyon szóltunk meg. De igazából minden próba, minden fellépés felért egy élménnyel. A külföldi utak, a tánc tábor, a báli fellépések, falunapok, világtalálkozók, és még ezer más, mind életre szóló emlékek számomra.

Háfra Tibor: Legemlékezetesebb fellépés számomra, amikor Erdélyben voltunk, és a helyi polgármester vendégül látott bennünket vacsorára, és ezt egy kis műsorral köszöntük meg.

Káposztás Dávid: A sok fellépés és munka meghozta gyümölcsét. Lehetőség adódott, hogy a néptánc csoport kiutazhasson Lengyelországba és az ottani testvértelepülésen Jaworzeben felléphessen. Ez még nagyobb lökést adott, és még jobban összekovácsolta az együttest. A legemlékezetesebb fellépés talán az volt, mikor Péter bácsiék vezetésével a helyi sportcsarnokban először csináltunk önálló műsort, "Piros kancsó, piros bor" címmel. Mai napig felejthetetlen élmény. Vagy például említhetném az erdélyi és a különböző Jász Világtalálkozón való fellépésünket. A legemlékezetesebb próba talán egy Szilveszteri bál utáni alkalom volt, mikor koccintottunk az újévre, és elég

vidám hangulatúra sikeredett a próba. Mai napig jókat nevettek azokon a képeken, amikor még a kezdetekben táncoltunk. Ugyanis az én párom Gerhát Adrienn volt, aki akkoriban még jóval magasabb volt nálam. Utóbbi időben Balogh Károly és Bathó Ágnes, a Jászság Népi Együttes tagja tanítottak minket, akikkel egy hetes "néptánc tábor" is sikerült összehozni, ez idő alatt is rengeteg mindent tanultunk.

Kelemen Nóra: Visszatekintve a táncegyüttes múltbéli próbáira és pillanataira, talán kijelenthetem, hogy számomra mindegyik egyenlő fontossággal bír. Mégis, ha a legjobb próbáról beszélünk, elsőként azok a nyáresti próbák jutnak eszembe, amikor önálló műsorainkra készülve, egy-egy dal elénekeltevel, hangunk az egész iskolaudvart bejárta, megállította és hallgatásra készítette a járókelőket, rendkívüli hangulatot varázsolt a próbaterembe.

Koncsik Barbara: Különösen meghatódok, ha visszaemlékszem két műsoros estünkre, amikor annyi dicsérő, biztató szót kaptunk, amiről a kezdetekben álmodni sem mertünk. De a 2011 - es Jász Világtalálkozót sem fogom soha elfelejteni, amikor egy másik tánc csoport elkezdett velünk énekelni, mialatt táncoltunk. Szinte szárnyakat kaptunk, annyira jól esett, ahogy biztattak minket teljesen ismeretlenül, csak mert mi is táncosok voltunk. Legemlékezetesebb próbát vagy sztorit sem tudnék kiemelni, annyit nevettünk számunkra vicces, külső szemlélő számára valószínűleg teljesen jelentéktelen dolgokon. Mai napig emlegetjük a Lengyelországban kóstolt teát. A lengyelek kétszer akkora teafiltert tesznek a bögrébe, és akármennyi cukrot adtunk hozzá, ugyanolyan keserű maradt. Valamiért még ez is vicces volt nekünk akkor. Elég csak valakinek kimondani, hogy „zacskós tea”, máris peregnék lelki szemeim előtt a lengyel utazások élményei.

Menyhárt Bence: ... az összes fellépés nagyszerű volt. De talán a két önálló műsorunk az, amit megemlítenék. Hiszen ebben rengeteg munkánk volt, amik olykor jó, olykor nehéz pillanatokot szültek. De megérte, én úgy gondolom. Van még egy fellépés, amire nem emlékszem, hogy mi volt, de azt tudom, hogy itthon volt valamilyen bál. És mikor bemondták, hogy mi jövőnk, és besétáltunk, olyan vastaps fogadott minket, ami nagyon jól eső érzés volt számomra. Legemlékezetesebb próba? Az az egy hetes tábor volt, amit összehoztunk nyáron. Öt napon át tartó, napi majd tíz óra próba rengeteg erőfeszítéssel és persze mókával. Az egy remek hét volt mindenki számára...

Peták Ádám: ...a legemlékezetesebb fellépésünk a két előadásunk volt: a Piros kancsó, piros bor, illetve az Este a fonóban. Nagyon jó volt a hangulat mindkét fellépésen, amit a közönségnek is köszönhetünk.

Próba: A tánc tábor alatti próbák voltak a legemlékezetesebbek. Igaz a hét vége felé már mindenki nagyon elfáradt, de nagyon jó volt a hangulat, illetve nagyon sok újat sikerült megtanulnunk.

Peták Balázs: A legemlékezetesebb fellépés az volt, amikor Erdélyben tánc közben leesett a csizmám sarka. Szerencsére ez nem befolyásolta a fellépésünk sikerét. Később jót nevettünk a rajta.

A legemlékezetesebb próbákat a tánc tábor próbái nyújtották számomra. Nagyon kimerítő volt a napi két alkalommal is tartott táncpróba, ennek ellenére mindig

jó volt a hangulat, és nagyon sok újat tanultunk ez idő alatt.

Pócz Melitta: Számomra minden fellépés emlékezetes volt, de talán a legemlékezetesebb, az a mi önálló első műsorunk. Akkor 2 órán át csak miénk lehetett a színpad, és megmutathattuk a kis közösségünknek, hogy mit is tanultunk az elmúlt évek során. Tetszett a közönségnek az, amit csináltunk és jól esett mindannyiunknak az elismerés. De soha nem tettem különbséget a fellépések között, mindegyik fontos volt. A próbák közül a tavaly nyári tánctábor volt a legemlékezetesebb. Akkor már Ági és Karesz irányítása alatt táncolt a csoport. Emlékezetes volt az a próba is, amelyet egy bál előtt tartottunk. Akkor Péter bácsiék tanítottak minket. Egy tavaszi bálra készültünk, talán Tűzoltó bálra. Arra emlékszem, hogy azon a héten nem igazán voltak próbáink és nagyon el voltunk maradva és szombatra pedig kellett a tánc. Pénteken elkezdtek a próbát délután, és még este 9-10 körül is ott voltunk, mert sehogy sem akart összeállni a koreográfia. Akkor tapasztaltuk meg igazán, hogy milyen is egy kemény próba, többen is idegesek voltunk, hogy nem megy, ebből másnap nem lesz semmi. A bál napján, délelőtt újra kezdtük, amit még az is nehezített, hogy csak félig volt meg a táncunk. Én nyelvvizsgázni voltam aznap, és rohantam haza, hogy összeálljon a tánc, és este ne égessük le magunkat ... Este sikerünk volt és megkönnyebbültünk, hogy meg tudtuk csinálni... A legjobb sztorik mindig a kirándulások, fellépések alkalmával születtek. Számomra az egyik legemlékezetesebb az Erdélyben volt, amikor a szülők és a táncosok szállása külön volt. Mi persze örültünk ennek, mert csak magunk lehettünk. Ezt ki is használtuk, s bár a fiúknak és a lányoknak is külön szobája volt, de minket nem érdekelt a szoba nagysága 12-en ott ültünk az egyik szobában, és élveztük egymás társaságát, nevettünk és jól éreztük magunkat.

Rácz Máté: A legemlékezetesebb a két előadás volt. Azt sem felejttem, amikor egy bálon felléptünk és a közönség már tapsolt a bevonulásunkkor. Ez nagyon megmaradt bennem. Kelemen Péter bácsiékát Balogh Károly és Bathó Ágnes követte. Velük csináltunk egy tánctábor, ami egy hétig csak a táncról szólt. Ezt mondhatnám a legjobb próbának. Sok jó, és persze rossz élmény is volt a csoport életében.

Szaszko Cintia: Kunmadarasra mentünk az Arató-fesztiválra. Nagyon hosszú volt az út, nagyon meleg volt és a fellépés helyszínén egy kevéske árnyék sem volt. Kényelmetlenül éreztük magunkat, kicsit hisztisek is voltunk. Ahogy közeledett a fellépésünk ideje, valakinek eszébe jutott, hogy otthon maradt a CD, amin a zenénk van. Egy pillanatra mindenki ledermedt. Ilyen sokat utaztunk a semmiért? Péter bácsi bepattant a kocsiba és elindult haza, eközben felhívott valakit, (sajnos már nem emlékszem pontosan ki lehetett) hogy nyitva van a hátsó ablakuk, másszon már be, keresse meg a CD-t, és induljon el Kunmadaras felé, amilyen gyorsan csak lehet. Onnantól kezdve izgalmassá vált az egész, feszülten vártuk, hogy mi lesz. Márti néni telefonon hívta, hogy félúton találkoztak és megszerezte a zenét, rekordidő alatt visszaért a helyszínre azzal a bizonyos CD-vel. Már nem kellett sokat várni, végre szerepelhettünk. Elmondhatatlanul jó érzéssel töltött el minket, hogy megoldódott a probléma,

a közönség pedig nagyon lelkes volt. Egy kedvetlenül induló napból igazi buli lett, azóta is sokszor eszembe jut.

Szöllősi Enikő: Szerintem vicces, hogy akárhányszor hagytuk el az országhatárt, azonnal eltévedtünk. Amikor Lengyelországba tartottunk, ez volt a jellemző. Nehezen lehet legjobb és legviccesebb pillanatokat kiragadni a csoport életéből, mert volt jó pár ilyenben részünk. Mindig vicces volt például megbarátkozni újfajta lépésekkel. Ilyenkor sokat botladoztunk, és nevettünk egymáson, egymással. Egy fellépésen vihar tombolt, minket a színpadról majd lekapott a szél, de végigtáncoltuk annak dacára, hogy az áram is elment párszor. Ezekre is mosolyogva gondolunk vissza.

Komoly kihívást jelentett, amikor az első saját műsorunkon, tánc közben meglazult, majd teljesen kikötődve megindult lefelé a rakott szoknyám. Ha akadt volna, aki nem vette észre, a hangfalak mögött „öltöztettek” újra. Ezután nagy ovációval fogadott a közönség. Velem együtt izgultak, hogy másodjára ne tréfáljon meg a szoknya.

- Mit adott Neked az együttesben szereplés?

Gerhát Adrienn: Az évek során azt hiszem a legnagyobb dolog, amit a csoporttól kaptam, az egy imádnivaló baráti kör. Kivételesen mindenki szeret mindenkit, és mindig jól éreztük magunkat együtt. Sokszor volt, hogy úgy éreztem, nem bírom már a próbát, mikor huszadszor táncoltunk el valamit, és még mindig nem volt jó... De a többiek mindig kihúztak, sokkal könnyebb volt együtt „szenvadni”. Ezen kívül megtanultam, hogy az elismerésért meg kell küzdeni, senkit nem tapsolnak meg csak úgy. Le kellett tenni valamit az asztalra ahhoz, hogy tényleg legyen okunk büszkének lenni magunkra.

Háfra Tibor: Az együttesben szereplés nekem barátokat, sok-sok közös élményt, tapasztalatot adott, és mindennek felett fegyelemre tanított.

Káposztás Dávid: Ez az együttes számomra, egy nagyon jó baráti közösséget adott, akikkel öröm volt minden hétvégén összefutni, táncolni. Rengeteg felejtethető élményben volt részünk. Örülök, hogy valamilyen szinten megismerhettem és elsajátíthattam a néptánc hagyományait. Mai napig, ha népzene hallok, elkezd járni a lábam.

Kelemen Nóra: Örülök, hogy tagja lehettem az együttesnek, hiszen így egyszerre csöppentem bele a néptánc-mozgalomba, ugyanakkor pedig ráébredtem, hogy a saját népi kultúránk olyan kincsekkel rendelkezik, amellyel csak kevés másik népi kultúra bír. A fellépések révén megmutathattuk ezt a világnak, és remélhetőleg a munkánk egyúttal motiváció is volt a fiatalabb generációknak.

Koncsik Barbara: Bele sem merek gondolni, mennyivel kevesebbnek érezném magam a néptánc nélkül. Megtanultam könnyebben viselni a kritikát és keményen dolgozni a sikerért; becsülni a népzene, a viseletet, minden kulturális értéket, ami a néptáncsal kapcsolatos. De ami nekem még ezeknél is fontosabb: a sok közös élmény, a rengeteg nevetés, beszélgetés, bulizás, a közös sikerek; az érzés, hogy tartozom valahová. Ezek nélkül most valaki más lennék... ezek az élmények, tapasztalatok egész életemben elkísérnek.

Menyhárt Bence: Talán szavakkal le sem írható, hogy mit adott nekem ez az együttes. Az, hogy a bará-

taimmal tölthettem el rengeteg időt, az számomra felbecsülhetetlen. Még ha olykor voltak összezőrrenések, azokat is meg tudtuk oldani, és be tudtuk a próbán lévő feszültségnek. Nagyon sok mindent köszönök a társaimnak. Örülök, hogy egy ilyen csapatban lehettem rengeteg évig, és nem haszontalan dolgokkal töltöttem azt az időt.

Peták Ádám: Bátran kijelenthetem, hogy barátokat, jó bulikat, próbákat, és a sok próba kitartásra tanított.

Peták Balázs: Egy nagyon jó társaságot, barátokat, a tánc szeretetét, kirándulásokat, fellépéseket.

Pócz Melitta:... Először is kiemelném azt, hogy együtt nőhettem fel 11 emberrel és együtt élhettük át a tánc okozta sikereket. Maga a társaság már egy "ajándék", de persze megtapasztalhattuk az elismerést, a csalódást is, az összetartozást és az együttműködést. Úgy gondolom, hogy kis csoportunk mindig törekedett arra, hogy bármilyen jellegű problémát együtt oldjunk meg, a kihívásokat együtt éljük át. Megtapasztalhattam, hogy milyen egy kis közösség tagjának lenni. Vagyis, milyen egy kisebb "családban" lenni, mert így éltük meg. Mindig tudtunk a másiktól, akármilyen gondja-baja volt, segítettünk egymásnak és egymás öröme is osztoztunk.

Rácz Máté:...sok mindent nyújtott számomra. De a legfontosabb, amit adott: fegyelmet, kitartást és ma már nem okoz gondot, ha éppen egy buli alkalmával táncra kell perdülni.

Szaszkó Cintia: ... nagyon sokat adott nekem, és a többieknek is. Elsősorban azt, hogy nagyon jó barátokat szereztünk. A csapat megalakulása előtti időkben más-más „bandákba” tartoztunk. Ennek ellenére egy nagyon jó közösség alakult ki. Úgy gondolom, mind fontosak vagyunk egymás számára. Emellett megismertük, megtanultuk és ápoltuk az örökségünket. Úgy gondolom, hogy ezt minden magyar embernek meg kell ismernie. Őszintén örülnék, ha lenne egy utánpótlás csapatunk, jó lenne, ha mások is részesedhetnének a tánc és a zene örömeiben, ápolnák a hagyományainkat, emellett talán életre szóló élményeket és barátokat szereznének.

Szóllósi Enikő: Szinte együtt nőttünk fel, alakítottuk, formáltuk egymást, és magunkat. Igazi csapat voltunk, és maradunk. Őszinte barátságot kaptunk és adtunk, amit azóta is ápolunk. Nem csak mi táncosok, de amikor Márti néniék foglalkoztak velünk, akkor ő volt mindannyiunk póttanyukája. Nagyon sokan igen közeli kapcsolatba kerültek vele.

Mindemellett, hogyha az élet úgy hozza, azt hiszem bárhol megállhatjuk a helyünket ennyi év tudásával. Nem utolsó sorban valamelyest hírnevet is hozott nekünk a tánc, hiszen számtalan fellépéssel, megannyi helyre jutottunk el. De legboldogítóbb, mikor az utcán a nénik úgy ismernek meg, hogy „Te vagy az a táncos kislány, ugye?”- és itt kezdődnek a véget nem érő bőkok és dicséretetek.

- **Mi a legszomorúbb Neked abban, hogy az együttes feloszlik?**

Gerhát Adrienn: Mondják, hogy a csúcson kell abbahagyni, és talán tényleg most vagyunk a legjobbak, de én azért örülnék ha nem lenne vége ennek az egésznek. Azt sajnálom a legjobban, hogy vége a közös élményeknek, a próbáknak, hogy nem lesz több

fellépés, együtt utazás, bulizás, és hasonlók. Félek attól, hogy végleg felbomlik a társaság, elkeveredünk egymás mellől. Ezt már sajnos most is érzem, sokan sokfelé járunk suliba, nagyon nehéz összehozni egy találkozót úgy, hogy mindenki ráérjen. Nagyon remélem, hogy még lesz alkalmunk néha összeülni és nosztalgizálni, mert ezt a sok évet, amit együtt töltöttünk, nem lehet elfelejteni, és nem is akarom. Ez egy tökéletes kis társaság volt számomra.

Háfra Tibor: Elsősorban a próbák remek hangulata, új táncok megismerése, és az az érzés, amikor először hiba nélkül sikerül egy koreográfia. Hiányozni fognak a fellépések, az előtte levő izgalmak, a közönség lelkesedése, és a táncok utáni jól eső fáradtság, elégedettség.

Káposztás Dávid: Szomorú vagyok amiatt, hogy vége, de ezért senkit sem lehet hibáztatni.

Kelemen Nóra: Úgy gondolom, mindannyian sejtettük, hogy valahol elválnak majd az útjaink. Sajnos kevés embernek adatik meg, hogy azzal foglalkozzon, amit tiszta szívéből szeret csinálni. Az Árvalányhaj majdnem tíz évig folytatta a tevékenységét, és szerzett ezalatt meghatározó, vagy vidám pillanatokat a nézők számára. Az együttes felbomlása egy nagyszerű szakaszt zár mind a falu, mind az együttesi tagok életében. Hiszen 10 évi munkásság, még ha nem is tűnik olyan soknak, számunkra a határtalan vidámságot, a gyerekkorunkat jelentette.

Koncsik Barbara: Bár többször találkozok a csoport tagjaival, a próbák és fellépések vidámságai, boldogságai hiányoznak. Másrészt pedig az az érzés, amikor több száz ember tapsol meg bennünket. Ezt az élményt nem lehet szavakba önteni...

Menyhárt Bence: Az, hogy innentől ritkábban találkozunk majd, nem lesz fellépés előtti izgalom, nem lesz a tapsban és sikerben való "fürdés" élménye. Ez olyan kérdés, amire rengeteg dolgot lehetne írni, és talán egy egész újság nem lenne elég rá.

Peták Ádám:... hiányozni fognak a hangulatos próbák, a fellépések, és nem utolsó sorban a társaság.

Peták Balázs: A legszomorúbb dolog számomra az, hogy a csoport tagjaival már ritkábban találkozom, mint régen, illetve hogy nincsenek próbák, fellépések.

Pócz Melitta: Szomorú tény az, hogy ennyi idő után befejezzük a táncolást, de mindig is úgy gondoltam, hogy nem arra kell gondolni, hogy ez milyen rossz dolog, hanem a szép emlékekre. Azokra, amelyeket közösen éltünk át. Természetesen ez után is tartjuk a kapcsolatot és nem szűnünk meg egymásnak, szervezünk közös programokat. Tudom, hogy azok, akik mindig is lelkesen támogattak minket, illetve a szülőknek is szomorú hírt jelent, de úgy gondolom, hogy eljött annak az ideje, hogy más folytassa a táncot és járja be a mi utunkat.

Rácz Máté: Én úgy gondolom, hogy az együttes nem bomlott fel, mert az együtt eltöltött 10 év, sok próba, fellépések, kirándulások, élmények örökre összekovácsolta a csoportot. Persze az szomorú, hogy nem találkozunk minden hétfőgén, nincs fellépés, nem lesznek élmények, mindenki szétszóródik „A NAGY VILÁGBAN”. De egy-egy buli alkalmával össze tudunk ülni és felidézni a régi emlékeket. Hálás lehetek az Életnek, hogy ilyen remek közösségnek lehettem a tagja.

Szaszkó Cintia: Számomra talán az a legszomorúbb, hogy nem lesz több közös próbánk. Azoknak a próbáknak volt egy bizonyos, utánozhatatlan hangulata! A táncot és a zenét mindenki tudja pótolni, ahogyan az együtt töltött időt is. Biztos vagyok benne, hogy úgy mint eddig is, megszervezzük a közös kis összejeveteleinket és találkozni fogunk amennyit csak tudunk, ugyanakkor mégsem lesz már olyan mint régen. Nagyon sajnálom, hogy vége, legtöbben nem is akartuk abbahagyni, de tudtuk, hogy előbb utóbb fel kell adnunk, mert mindenkinek lesz fontosabb dolga is az életben. Ugyanakkor nézhetjük a dolog jó oldalát is. Mindenkit felvettek valamilyen iskolába, vagy van, aki már dolgozik, és jó úton haladunk a felnőtté válásban.

Szőllősi Enikő: Persze az is kár, hogy nem tudunk még többet tanulni, képezni magunkat. De nekem mégis inkább a társaság a legszomorúbb. Persze ugyanúgy tartjuk a kapcsolatot, és találkozgatunk

majd, de egy-egy vidám próbát szívesen visszahoznék.

Mindezek ellenére, azt gondolom, lesz utánpótlás. Községünk sok olyan fiatal nevel, akik kedvet kaphatnak elkezdni azt, amit mi befejeztünk.

X X X X X

Szép volt Lányok, Fiúk! Köszönjük!

Maradandót alkottatok, hiszen községünk lakói nem felejtik el fergeteges táncaikat. Elég csak a boldogházi honlap galériáját megnyitni, és gyönyörködhetünk a több száz felvételben.

Szeretném tájékoztatni a kedves Olvasókat, hogy az Árvalányhaj búcsú fellépése 2013. április 13-án lesz az Alapítványi bálon. Az első bemutatkozásuk is ott volt valamikor, és a záró táncukat is itt mutatják be. Szeretettel várunk mindenkit!

Zrupkó Ferencné

Rólunk írták

Most induló rovatunkban azokat az írásokat szeretnénk közzétenni, amelyek folyóiratokban, kiadványokban megjelenve községünkről tudósítanak. Ehhez kérjük kedves olvasóink segítségét is: ha találnak ilyen cikket, tudósítást, híradást, kérjük, jelezzék a Szerkesztőség számára, hogy közzezhessük, hiszen nagyon fontos, milyen a településünkről kialakuló kép, amit saját eszközeinkkel mi is formálhatunk.

ÚJ NÉPLAP 2013. január 26.

Boldogháziai kaphatják a támogatást

A Boldogházi Gyermekéért Alapítvány nyerte el egy kft. felajánlását. A cég felhívást hirdetett arra vonatkozóan, hogy civil szervezetek részére felajánlják az éves szokásos reprezentáció költségét jótékony célra. Az egyik közösségi oldalon indult útjára a kezdeményezés, amelynek eredményeként a boldogházi alapítvány lett a felajánlás nyertese.

ÚJ NÉPLAP 2013. február 21.

Növelnék a lakosok elhelyezkedési esélyeit

Jászboldogházán pályázati forrásból lehetősége nyílik a lakosoknak, hogy idegennyelvi és informatikai képzésben vegyenek részt helyben, 95 %-os képzési támogatással. A képzés alapvető célja, hogy növeljék a felnőtt lakosság gazdasági versenyképességét, munkaerőpiaci elhelyezkedési esélyeit. A tervek szerint márciusban helyben 80 órás számítógépes képzés indul 12-20 fős csoporttal. Az igényeket felmérve további kurzusok is indulhatnak.

JÁSZKUNSAÉG 2012. 1-4. szám

Jász-Nagykun-Szolnok Megyei Tudományos Egyesület
folyóirata

A folyóiratban megjelent **Papp Izabella: Hagyományörzés és hagyományteremtés egy jászsági kis községben Jászboldogházán** című írása, amely a község régi és új hagyományait, a civil szervezetek tevékenységét mutatja be. A kötet a községi könyvtárban is megtalálható.

Lapunkról

2012-ben 210 előfizető rendelte meg a lapot, és lapszámonként kb. 50-50 példányt vásároltak meg

Internetes letöltési lehetőséggel a 6 szám több mint 1700 érdeklődőhöz jutott el.

Köszönjük

Gólyahír

„Azért mert szerettek, jöttem a világra,
S lettem új fény, csillag, szülők boldogsága.
Szeressetek engem igaz szeretettel
A kincsetek vagyok, pici kincs, de ember!”

Tóth Nándor

(2013. 01. 16.)

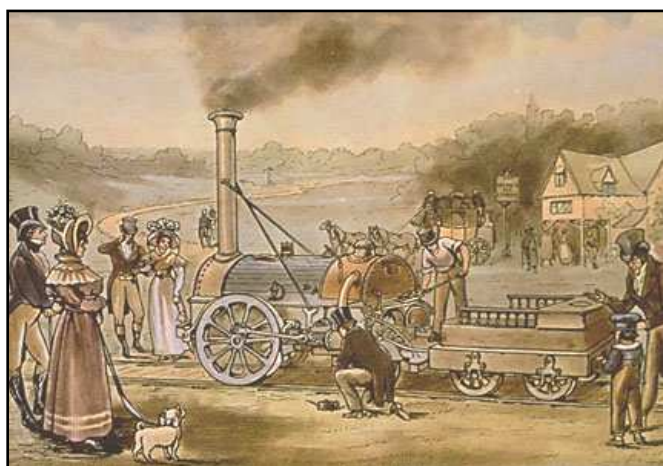
Cseh Mária és Tóth Béla szülők
gyermeké

Sok örömet és boldogságot kívánunk
a babának és családjának!

A 19. századot a vasút évszázadának is nevezik. 1825-ben Angliában került sor a világ első gőzvasútjának megnyitására, ami új korszakot jelentett a szárazföldi közlekedésben. Magyarországon Pest és Vác között létesült az első vasútvonal 1846-ban. A második vasútvonal pedig már térségünket is érintette: 1847. szeptember 1-jén került sor a Pest Szolnok közötti vasútvonal ünnepélyes átadására, ahol a szolnoki ünnepségen jelen volt Széchenyi István és Kossuth Lajos is. Ezt követően sorra épültek az országban a vasútvonalak, amelyek jelentős mértékben hozzájárultak az érintett térségek közlekedésének, gazdaságának fejlődéséhez.

Rocket – a Robert Stevenson által tervezett első gőzmozdony

140 évvel ezelőtt, 1873. március 10-én került sor a Hatvan-Jászberény-Szolnok közötti vasútvonal ünnepélyes átadására, amely a Magyar királyi Államvasutak első vonalainak egyikeként létesült. Fontos célja volt a Pest-Miskolc, illetve a Pest-Szolnok közötti vasútvonalak összekötése. A jászági települések számára óriási lehetőséget jelentett az elzártságból való kitörésre, a gazdasági fejlődésre. Boldogháza történetében pedig döntő szerepet játszott abban, hogy a tanyavilágból önálló község jöjjön létre.

Az első elképzelések

A Hatvan-Szolnok közötti vasútépítés terve először 1863-ban merült fel. Ebben az évben rendkívüli aszály sújtotta az Alföldet, a termőföldek, legelők kiszáradtak, rengeteg állat elpusztult s az embereknek alig volt élelmük. A nagy ínség évében különböző tervek készültek a nyomor enyhítésére. Ezek egyike volt a vasútépítés, ami munkalehetőséget biztosított volna a lakosok számára, s emellett segítette volna a fa és szén eljuttatását az Alföldre. Az elképzelést minden jász település támogatta és elkezdődtek a tárgyalások a Szent István Köszénbánya Társulattal. Megtörtént a települések statisztikai adatainak összegyűjtése is, ám ezek a tervek akkor nem valósultak meg.

A jászberényi vasútállomás régen

Törvénycikk a Hatvan-Szolnoki vasútvonalról

1868-ban ismét napirendre került a vasútépítés ügye, ami-ben bizonyára szerepet játszott, hogy ebben az évben jött létre a MÁV – a Magyar Királyi Államvasutak. Gróf Ráday Gedeon jászkun főkapitány felhívása nyomán Jászberényben tárgyaltak a Hatvan-Szolnok közötti vasútvonal létesítéséről, és a május 25-i tanácsülésen a következő határozatot hozták: „Ha a vasút Jászberényen vezetetik keresztül, a tanács a szükséges területet kisajátítja, és a konzorciumnak minden díj nélkül átadja.” Jászberény számára nagyon fontos volt a vasút, s a város vezetői elhatározták, mindent megtesznek a megépítéséért.

Ebben az időben a jászberényiek országgyűlési képviselője a Jászkunság egyik legkiemelkedőbb közéleti személyisége, Sipos Orbán volt, aki minden haladó elképzelést támogatott, és nagyon sokat tett a vasútvonal megvalósításáért is. Nagy szerepel volt abban, hogy a képviselőház 1868. december 5-én elfogadta a 49. törvénycikket, amely kimondta a Hatvan-Szolnok közötti vasútvonal megépítését. A nyomjelzést még ebben az évben megkezdték, ennek ellenére az építkezés csak 1871 januárjában indulhatott el.

A jászági települések nagy örömmel és lelkesedéssel fogadták a vasútvonal építésének hírért, jegyzőkönyvben mondtak köszönetet Sipos Orbánnak. Az öröm azonban nem tartott sokáig, 1869-ben nagy megdöbbenéssel értesültek arról, hogy az eredeti tervet váratlanul megváltoztatva, Szolnok helyett Ceglédig tervezik a vasútvonal építését. A Cegléd-Szeged-Temesvár közötti vonal ugyanis ekkor már elkészült, s így a Felvidék és a Délvidék közötti összeköttetés könnyebben megvalósul volna. Szolnok kihagyása komoly sérelmet jelentett volna Jászberénynek, hiszen a város az alföldi fakeskedelem központja volt, Jászberény legolcsóbban innen szerezhetette be a faanyagot.

Jász küldöttség az országgyűlésben

A jászágiak körében óriási volt a csalódás és a felháborodás. Népgyűlést hívtak össze, melyre hazahívták szeretett

A régi hatvani vasútállomás

A legendás 424-es gőzmozdony

képviselőjüket, Sípos Orbánt, aki a szavakon túl tettekre bízta a helyieket: „Attól függ vasutunk létesülése... hogy Jászberény polgárai mily erélyt fejtenek ki. Hogy a vasútra vonatkozó törvény végrehajtsák, nem egyesek vagy pártok érdeke, ez mindnyájunk ügye, azért szívvel lélekkel kövessenek el minden kitelhetőt a polgárok, hogy a vasúttól el ne üttessünk.”

A jászberényiek 120 tagú küldöttséget választottak, tagjai feladatuk kapták a képviselők meggyőzését. Az országgyűlésben öt fős csoportokban keresték meg a képviselőket, és próbálták megnyerni ügyüknek. Kérvénnyel fordultak a minisztériumhoz, és azt tervezték, hogy a királyhoz is küldöttséget indítanak. Sípos Orbán több alkalommal is felszólalt az országgyűlésben. 1869 októberében pedig interpellációt intézett a közlekedési miniszterhez, aki megnyugtató választ adott. 1870-ben az országgyűlés végre megszavazta a vasút építéséhez szükséges összeget. A jászberényiek értesülve szeretett képviselőjük sikeres tevékenységéről, fátylós menettel várták Jászberény határában, és nagy ünnepléssel fogadták.

Sipo Orbán Jászberény országgyűlési képviselője

Elkezdődik a munka

A tervek jóváhagyása után 1871-ben elkezdődött az építkezés. A MÁV szerződést kötött az Angol-Magyar Bankkal, a kivitelezéssel Sepper János vállalkozót bízták meg, a befejezés határidejét pedig 1872. december 19-én állapították meg. A vasút kiépítését természeti akadályok nem gátolták, ugyanis a Zagyva árterületét elkerülte a vonal. A folyón Jászberénynél vezették át a vasutat, ahol a Zagyvát már korábban szabályozták. A jászberényi képviselőtestület ingyen földterületet adott a vasútépítéshez, és 4 ezer folyó ölnyi földmunka elvégzését vállalta, emellett ingyen fuvarozást is vállaltak, és szállást biztosítottak a mérnökök számára. Cserében azt kérték a képviselők, hogy a kisbirtokok szélén vezessék el a vasutat, és így a földek tagosítását nem kellett újból elvégezni.

Az első szerelvény az új vasútvonalon

1873-ban elkészült a vasútvonal, melyről a február 11-i jászberényi jegyzőkönyvben a következőket jegyezték be: „A vasút már teljesen felépülve van; a rendőri bejárás is megtörtént. A város lakóira mind anyagi, mind szellemi felvirág-

zást előhirdető megnyitás napját az idő viszontagságai és kellemetlenségei miatt méltóképpen megünnepelni nem lehet.” Bár az ünnepélyes átadás ekkor elmaradt, a korabeli híradás szerint február közepén „zord időben robogott be az első vonat Jászberénybe, a fejlődés és fellendülés lehetőségét hozta magával.” Nem maradt el az ünnepélyes megnyitó sem, erre 1873. március 10-én került sor.

A vasút Szolnokon a Tiszavidéki Vasúttársaság állomásához csatlakozott, és szárnyvonal vezetett a Tisza-partig, ahol külön pályaudvar készült. A 67 kilométer hosszúságú vasútvonal a következő állomásokon haladt keresztül: Hatvan – Boldog – Jászfényszaru – Pusztamonostor – Jászberény – Meggyespele – Portelek – Jászboldogháza – Tápiómajor – Újszász – Zagyvarékas – Abonyi út – Szolnok.

A Hatvan-Szolnok közötti vasút megnyitása történelmi jelentőségű volt nem csupán az érintett települések, hanem az egész térség számára.

Boldogháza és a vasút

Jó lenne tudni, vajon mit érezhettek a boldogházi tanyavilág lakói, amikor az első szerelvény átbogott az akkor még ritkán lakott vidéken. Bizonyára nem kis csodálkozással szemlélték, de hamarosan megtapasztalták az előnyeiket, hiszen megkönnyítette a rokonokkal, családdal való kapcsolattartást, bevásárlást és szállítást egyaránt. A vonatjegyek nem lehettek olcsók, az idősebbek ma is emlegetik, hogy a háború után voltak, akik csak Portelekig, vagy Meggyespeleig váltottak jegyet, az út további részét gyalog tették meg, mert így olcsóbb volt.

A vasútvonal megnyitása döntő szerepet játszott Boldogháza községgé válásában. Az állomásépület eleinte magányosan állt a vasútvonal mellett, néhány tanya volt csupán a közelében. Hamarosan azonban sorra épültek köré a házak, ahová elsősorban vasutasok költöztek. Így jött létre Boldogháza első utcája, a *Petőfi utca*, majd kiépült a *Vasút utca* is. Boldogháza azon ritka települések egyike, ahol az állomás a

település központjában található, s a később épült házak szinte körülveszik az épületét.

Milyen sok régi emléket őrizhet a 140 éves épület és környéke! Képzeletben láthatjuk a piacra, vásárra induló boldogháziakat kosarakkal, hátukon fehér vászonba kötött batyukkal, a búcsú idején érkező vendégsereget, vagy a középiskolákba induló vidám diákcsoportokat. Gyakran érkeztek előkelő vendégek is, mint a jászberényi főplébánia papjai, ferences barátok, vagy a térség országgyűlési képviselői. Milyen sokan integethettek a távolodó vonat után, amely talán a háborúba induló gyermeket, férjet, apát vitte magával, s közülük többen már sohasem térhettek vissza a szülőfaluba. S ide érkezett 1951 nyarán az a szerelvény is, amely a Budapestről kitelepített 39 családot hozta a boldogházi tanyavilágba.

Ma már csak emlék az a sok-sok tehervonat is, melyek a hatvani cukorgyárba vitte a cukorrépát, a helyi TÜZEP-re pedig az építőanyagot, cementet szállította. Az egykori élő

állat rakodón pedig sertések, szarvasmarhák százai várták egykor a berakodást.

Bizonyára valamennyiünk emlékezete őriz szomorú és vidám emlékeket egyaránt. De talán Kedves Olvasóink gyűjteményében fennmaradt néhány fotó vagy irat is az állomás, a vasút múltjából. Kérjük, kölcsönözze ezeket a Szerkesztőség számára, szeretnénk összegyűjteni, közzétenni, hogy ne merüljön feledésbe községünk egyik legfontosabb létesítményének története.

Papp Izabella

EMLEKEK...

A PERCES

Az írás megjelent az *Emlékek a boldogházi tanyavilágból* című kötetben

A tápiómajori vasúti megálló előtt – 1950.

Balról jobbra: Törőcsik József, Mizsei Teréz, Mizsei Anna, Dalmadi Jenő, Mizsei Anna, Törőcsik Ilona, Mizsei Margit, Mizsei Rozália, Törőcsik Mária, Móra István.

Sokan nem is gondolják, hogy a tanyán élő emberek életében mekkora jelentősége volt a XX. században a vasútnak. Most, hogy a boldogházi tanyavilág múltját akarjuk megidézni, nem feledkezhetünk meg erről sem, hiszen a minden napokban bizony nagyon is fontos szerepe volt. A Hatvan-Szolnoki vasút 27-es őrháza volt a Tápiómajor (Jászberény határának legdélibb része), a Tápió, Csíkos és Alsóbaldogháza lakóinak 1 perces fel-leszállóhelye; „A perces”. Nem csupán az utazás lehetőségét biztosította – első sorban persze ez volt a lényeg –, néhány más tevékenység is itt bonyolódott.

Többnyire Jászberénybe váltottak itt jegyet az utazni akarók, hogy ügyes-bajos dolgaikat intézzék, városi rokonaikat látogassák, „haza” menjenek, vagy éppen piacra vigyék az eladni való csirkét, tojást, vaját. Hetipiaci napokon, kedden, pénteken volt a legtöbb felszálló a kora reggeli vonatra. Főleg kosarakkal megrakott asszonyokkal teltek meg a kocsik. Naponként, bérlettel utazó nemigen volt, csak az 1930-as évek vége felé, illetve a 40-es évektől akadt néhány mindenre elszánt kisdíák vagy bejáró munkás. Ősztől tavaszig a sár,

a hó, esetenként az árvíz miatt ugyanis nagyon nehéz volt a vasutat megközelíteni, különösen a töltéstől tovább eső tanyákban lakóknak. Aki pedig a töltésig eljutott valahogyan, az már gyakorlatilag száraz lábbal gyalogolhatott a töltéspadkán, vagy ha ott nem, akkor a sínek közt. Közlekedőút volt hát a vasút a gyalogosnak is, de még a kerékpárosoknak is. Esős, sáros időben nemegyszer lehetett látni egy-egy töltésoldali kisbokor alján ócska bakancsot, sáros gumicsizmát, a gazdájuk már jobb cipőben folytatta útját, hogy visszafelé jövet ugyanitt megint lecserélje. Soha egyet sem loptak el.

Boldogháza önállósodása előtt, 1946-ig nem volt a tanyavilágnak levélkézbeszítője, a postahivatal csak a városban, vagy a közeli falvakban működött. A fontos, hivatalos levelek, mint pl. az adófelszólítások, katonai behívók valahogyan mégis elérték a címzetteket, de nem tudom, hogyan. Magánlevelezéssel a tanyai ember nem nagyon bíbelődött, ha mégis, akkor azt is a vasútra bízta. Kivitte a feladni valót ahhoz a vonathoz, amelyik postakocsit is vitt, egyenesen ide adta fel a levelet. A nagy ritkán érkező leveleket pedig már eleve úgy címezték, hogy a név után odaírták: „Jászberény, Tápiómajor megállóhely”. A postát hozó vonatról leadták a küldeményt, az pedig az állomás irodájában várta, hogy a címzett – ha éppen itt akadt dolga – elvihesse. Tavasztól őszig a városból ide utazó felvásárlók itt vették át a tejet, juhsajtot, gyapjút, mivel tehát, birká csaknem minden tanyában volt. Mindez azt mutatja, hogy ez a kis egyperces vasúti megállóhely többféle, nagyon fontos szerepet játszott a tanyai ember életében.

Nem sokan lehetünk már, akik mindezt átéltük, de aki még emlékezik, annak biztosan eszébe jut egy-egy érdekesebb mozzanat a vasúttal kapcsolatban; egy kedves vendég érkezése, egy régen várt levél, egy lekésztet vonat, vagy egy nagyon fontos utazás izgalma. Ugy gondolom, megérdemli az akkor élt emberek életének ez a csekélynek tűnő, mégsem elhanyagolható adaléka, hogy egy percre elgondolkodjunk rajta, és a jobb emlékeink közé soroljuk be. Az 1960-as évek elején már a megélhetés forgott kockán, - előbb a fiatalok, aztán az idősebbek is elmentek, hogy valahol máshol boldoguljanak. Lebontották a tanyákat, hogy valahol máshol építsenek fedelet maguk fölé. Elmentek, elutaztak, és a percesnél senki nem váltott többé retúrjegyet.

Szabó Zoltánné Ménkü Hermina - Jászberény

Régen volt – hogy is volt?

A disznóvágás

Nem tudom melyik a helyes kifejezés, az én tudatomban mind a kettő egyet jelent. Gyermekkoromra visszagondolva a disznóvágás a paraszti (tanyasi) családoknál egy jelentős esemény, egy ünnepély volt.

Az előkészületek már előző napokban megkezdődtek. Megszervezni, hogy kik lesznek a segítségek a rokonság vagy a szomszédok közül. Előkészíteni a teknőket, vajdliங்கokat, üstházat, késeket köszörülni, fokhagymát, vereshagymát pucolni stb. Ezek mind unalmas dolgok voltak.

A disznóölés reggelén, mikor megjöttek a segítségek (ekkor még sötét volt) egy stampedli lélekmelegítő után kezdődött az igazi esemény. A hízót az ólban közrefogták, orrára, lábára köteleket kötöttünk, és úgy cibáltuk ki a „kivégzés” helyére. A leölés helyének a kijelölésében is körültekintőnek kellett lenni. Több feltételnek kellett megfelelni, ne legyen messze a feldolgozás (konyha) helyétől, az uralkodó szélirányt is figyelembe kellett venni, hogy perzseléskor a szél a paraszt ne vigye a széna-, szalmakazlak felé. A nádtetős épületek, a kocsifészer tűzveszélyességét szintén figyelembe kellett venni. Mikor a tethelyen volt a sertés, erős kezekkel eldöntötték, majd megtörtént a szúrás.

A vért tálba vagy vajdliங்கba fogtuk fel, és állandó kavarással mellett kellett kivárni, hogy az állat kimúljon. Egy részből készült a reggeli, másik része pedig a véreshurka alkotó eleme lett.

A sertés kimúlása után kezdődött a perzselés. Ez úgy történt, hogy a sertést szalmával betakarták, azt meggyújtották és kétágú hosszúnyelű villával igazgatták a tüzet a sertés testtájain. Erre azért volt szükség, hogy egyenletesen égjen le szőre, és egyenletesen piruljon a bőre. Amikor az állat testét a kaparókéssel elkezdték kaparni, akkor a tüzet eltávolították és akkor kellett nekünk, gyerekeknek a „kistüzet” fenntartani. A „kistűz” azt a célt szolgálta, hogy a tisztításnál (kaparásnál) némi világosság is legyen, és amikor újra betakarták szalmával, a szalma meggyújtásánál volt a „kistűznek” jelentős szerepe.

A perzseléssel egy időben került sor a katlan (üstház) begyújtására, ahol vizet kellett melegíteni a mosáshoz. A katlanban akkor még morzsolt kukoricacsutkával, faágdarabokkal, jó esetben fával tüzeltünk. Itt a katlanban kellett melegíteni a járomszögöt, vagy hosszú vascöveket, amely azt a célt szolgálta – mikor izzóállapotba került – hogy ezzel sütöttük a disznónak azt a részét, ahol a szalma nem égette le a szőrt. Ilyen részek a sonkán lévő ráncok, a fületöve, a körmök köze stb. Ezeken a helyeken a tüzes járomszög volt a perzselő. Ebben az időben -1945-1960 között–perzselőgépek már néhol voltak (terelőlapátos), de gázperzselő még nem is létezett ezen a vidéken. Perzselés után a mosás, kaparás következett. Mikor az egyik oldal meg lett takarítva, akkor a kocsifészer ajtóra lett ráfordítva a sertés, és a másik oldala már azon lett tisztítva. A fészerajtót azért használtuk, mert kétszer akkora volt, mint egyéb ajtó és ezen lehetett tisztán dolgozni. A tanyákon a sertésvágás az udvaron a sima földön történt, ezért kellett ennél a műveletnél az ajtóra tenni. Betonozott terület a tanyákon nem volt, a betont sem ismertük. A tisztítás után következett a bontás. Akkor még nem volt elterjedve az állványos bontás, a szétdarabolás a földön történt. A bontás megtörténte után következett a reggeli, ami általában hagymás sült vér volt. Reggeli után kezdődött az anyagok feldolgozása. A belső részek: máj, vese, szív, tüdő stb. valamint a fejnek fele került abálásra a kinti katlanba. A fejnek a másik fele füstölésre került, és ez is része volt a húsvéti kocsonyának. A húskok formázása során keletkezett nyesedék a kolbásznak valóba került. Akkor még nem volt hűtőszekrény, fagyasztóláda, a húskok egészben kerültek sózásra, majd füstölésre. A szalonnát szintén formáztuk, nem került feldarab-

lásra, és ez volt az oldalszalonna.

A húskok feldolgozásával egy időben az asszonyok közül egyvalaki, velünk gyerekekkel megkezdte a belek mosását, tisztítását, mely a későbbiekben a hurka, kolbász bőre lett. Ez számunkra –gyerekek számára–kényelmetlen munka volt. A beleket kb. 30 öblítéssel kellett kimosni, és bögrével kellett minden darab bélbe beönteni a vizet, hogy tisztuljon. Mikor ez a munka már a végéhez közeledett, akkor ecettel, sóval, vöröshagymával dörzsölték, hogy szagtalan legyen.

A munkák párhuzamosan folytak. Mikor az abalében a belsőrész megfőtt, akkor az kiszedésre került, és felkerült a kása a hurka alapanyaga főzésre. Abban az időben, mikor az emlékeimet idézem, a rizs nem volt elterjedve, vagy pénz nem volt rá megvenni. A hurka töltésében az árpakása, búzakása (buriskása) köleskása volt a meghatározó. Ezeket a kása anyagokat olyan helyen készítették a darálóokban ahol volt hántoló. Ezek az anyagok ugyanis saját termékek voltak. Mikor a kása megfőtt, akkor egy bográcsnyi zsírnak valót összeváltunk, és megkezdődött a zsír sütése.

Ekkortájt volt megtartva az ebéd, mely friss húsból készült leves és székely káposzta volt. A húskok és a szalonna sózása után megkezdődött az abált (főzött) belsőségek darálása a hurkába és a disznósajtba való anyagok (fej, nyelv, szalonna, kisebb húskok) apró kockára való összemetélese.

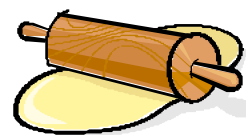
Ezután egy vonalon ment a zsírsütés, a másik vonalon a kolbászhús darálása, a harmadik vonal a hurkának való anyagok összedolgozása, ízesítése. Amikor a jelenlévők elfogadták a hurka ízét, utána kezdődhetett a töltés. A hurka és a kolbász töltése akkor még igazi „haspréssel” történt.

Ez egy bádoghenger az egyik végén a szűkítővel, melyre a hurka vagy a kolbászbőrt húzzuk, majd a töltendő anyagot belerakjuk a hengerbe, és a nyomófavál kinyomjuk a henger tartalmát. A nyomófa egyik vége a bádoghengerben van, a másikat pedig a hasunkhoz támasztva ráhúzzuk a fémhengert, és a tartalma úgy kerül a hurka vagy kolbászbőrbe. Mikorra a hurkatöltés befejeződött, akkorára kisült a zsír, s kezdődhetett a hurka főzése. A forró vízbe beleraktuk a hurkát, majd 2-3 perc forrás után került kiszedésre. Ez idő alatt a másik vonalon folyt a kolbász keverése, ízesítése, majd a töltése a kolbászbőrbe. A hurka főzése után került sorra a második üst zsír sütésére. Mikor a hurka főzése folyamatban volt már megkezdődött a kemence fűtése ahol vacsorára –az úgynevezett disznótorra– sütötték a hurkát, kolbászt, pecsenyét sok esetben –ha a női létszám megfelelő volt– még hájas pogácsa is sült.

Amikor már elvolt végezve, a kemencébe megsültek a finomságok, kezdetét vette az igazi disznótoros vacsora, mely beszélgetéssel, viccelődéssel, kis borozgatással esetenként nótázással folytatódott. Így jó hangulatban ért véget a disznóölés. A disznóölésnek nem csak a disznó volt a feltétele. Voltak egyéb feltételek is. Ilyenek: aki gazdálkodó volt, és disznót akart vágni, annak először is eleget kellett tenni a beszolgáltatási kötelezettségének. Ez a mi családunk esetében azt jelentette, hogy egy 5 tagú család, akik 18-19 kh (katasztrális hold) földön gazdálkodtak, egy darab kb. 130-140 kg-os hízót kellett leadni az államnak elég gyér térítés ellenében. Ez éves feladat volt, de ha nem volt teljesítve, nem kaptunk a Községházán Vágási engedélyt. Ezt az okmányt minden esetben ki kellett váltani, mert aki enélkül vágott sertést, az „fekete vágó” –volt, és ha kiderült akkor nagyon szigorú eljárás indult ellene. Ezt a „fekete vágást” nem volt tanácsos véghez vinni. A vágási engedélyen fel volt tüntetve, hogy hány napon belül, hány kilogramm sült zsírt kell leadni az átvevő helyen. A mi részünkre előírt kvóta (1956 előtti időszakban) 1db hízó levágása után, 3 kg kisült zsírt kellett leadni a begyűjtőhelyen.

Ilyen feltételei voltak annak, hogy évente egyszer disznótort ülhessen a család.

KI MIT SÜTÖTT?

TEJFÖLÖS POGÁCSA

Hozzávalók:

50 dk liszt,
25 dkg vaj vagy margarin,
2 tojássárgája,
3 dkg élesztő,
2 dl tejföl,
1 dl tej,
só,
1 dkg cukor

Az élesztőt langyos tejben a cukorral felfuttatjuk. A lisztet a margarinnal elmorzsoljuk, hozzáadjuk az élesztőt és a többi hoz-

závalót. Gyenge rétestészta keménységű tésztát kapunk, amit ½ óráig deszkán pihentetünk. Utána kinyújtjuk, és háromba hajtjuk. Ezt még kétszer megismételjük, 20-20 perces pihentetés után. A tésztát ujjnyi vastagra kinyújtjuk, tetejét meggracsozzuk, és apró pogácsákat szaggatunk belőle. A sütőlemezre előbb 10 percig pihenjen a tészta, mert különben a pogácsák eldőlnek. Ebből a tésztából sós rudakat is készíthetünk. Én 10 dkg sajtot is teszek bele.

Sass Elekné

MÁKOS KUKORICA PRÓSZTA

Hozzávalók:

½ kg kukoricadara,
½ liter tej,
3 tojás,
1,5 pohár kefir,
5 dkg cukor, pici olaj, pici só.

Töltelék: 20 dkg mák, 20 dkg cukor, mazsola

A tejet felforraljuk, belekeverjük a cukrot, kukoricadarát, állni hagyjuk, hogy a dara megdagadjon, majd hozzákeverjük a többi anyagot, és a kivajazott tepsibe öntjük a felét. Erre teszszük a tölteléket, ráöntjük a tészta másik felét és megsütjük. a tetejét porcukorral megszórjuk.

Juhász Józsefné

KÁPOSZTÁS POGÁCSA

Hozzávalók:

80 dkg liszt,
3 dkg élesztő,
2 tojás
10 dkg Ráma margarin,
10 dkg zsír,
kb. 2 dl tejföl,
2 dl tej, só, cukor

Töltelék: 0,5 dkg édes káposzta (lila) megpárolva, ízlés szerint sóval, borsal ízesítve.

A lisztbe adjuk a zsírt, margarint, 2 tojás sárgáját, a meglangyosított tejfölt, majd a felfuttatott élesztőt. Könnyű tésztát készítünk, letakarva negyedórát pihentetjük. Elnyújtjuk, és megkenjük a párolt káposztával, majd összehajtjuk, és újra pihentetjük. Ezután ismét elnyújtjuk és kiszaggatjuk. Tetejét a felvert, kicsit megsózott tojásfelhérréval megkenjük (sajtot vagy szezámmagot is szóráhatunk rá), és forró sütőben megsütjük.

Bazsó Józsefné

LÁBATLAN TYÚK

Hozzávalók:

40dkg liszt,
langyos tej,
kevés só,
2 dkg élesztő,
3 tojás, cukor,
ízlés szerint.

Az élesztőt a langyos tejben felfuttatjuk, majd összekeverjük a liszttel és a 3 tojással. Nokedli keménységű tésztát készítünk. Forró olajba kanállal beleszagatjuk, és amikor kisült, porcukorba hempergetjük. Hidegen és melegen egyaránt tálalhatjuk.

Zrupkó Antalné

Ez a recept szerepel a Népi ételek a Jászságból című kötetben.

Bíbic tanösvény

Közeledik a tavasz. Sokan várjuk már, hiszen nem csak a fűtési szezon végét jelenti, hanem végre lehet újra túrázni, sétálni, biciklizni. A természet nemsokára újraéled, rügyeznek a fák, előbújnak a rovarok, lassacskán kezdenek visszatérni elköltöző madaraink is. Itt lesz a remek alkalom, hogy a házunk, lakásunk falain túlra menjünk és szétnézzünk, mi van a környéken. Egy ilyen lehetőséget adok egy közeli tanösvény bejárásával. Lehet, sokan ismerik, és biztos vannak olyanok, akik nem. Ez pedig a Tápió vidékén, Tápiógyörgye közelében lévő Bíbic tanösvény! A tanösvény a téglagyár melletti horgásztavaknál kezdődik, és a falu központjában fejeződik be, hossza 5,2 km. Minden állomáson egy-egy színes tábló van elhelyezve, melyek az adott élőhely legjellemzőbb fajait mutatják be. Az útvonalat a kanyaroknál és az

A téglagyár melletti horgásztó

elágazásoknál oszlopokra felfestett nyilak jelölik. Néhol ez a jelölés megkopott vagy eltűnt, de adja magát az útvonal. A tanösvény gyalogosan, kerékpáron és lovas kocsival egyaránt végigjárható. Bejárási idő gyalogosan 3 óra, kerékpáron 1,5 óra.

Ösgyepek, szikes tavak, szántók, legelők, rétek, kiszáradt folyómedrek, élő folyópart övez amerre jársz. Maga a tanösvény 5 állomásból áll, melyből egy kultúrtörténeti, míg a maradék négy természeti. A kiinduló állomás a horgásztó, és a halastavak környékéről indul. „Néhány évszázaddal ezelőtt az Alföld igazi vízivilág volt. Területének kétharmadát tavak, lápok, mocsarak borították, melyek az itt élő lakosságot mindennel ellátták. Az itt lakók ekkor még alig avatkoztak be a vizek életébe, melynek élővilága az egykori leírások, feljegyzések alapján hihetetlenül gazdag volt.

A Kárpát-medence vízrajzát átalakító emberi beavatkozások a 18. században kezdődtek. A folyók kanyarulatait átvágták, a mocsarakat lecsapolták. A vízszabályozások eredményeként a vizes élőhelyek és ezzel együtt a vízhez kötődő növény- és állatfajok állományai töredékkre zsugorodtak. A csapadékmennyiség utóbbi években tapasztalható csökkenése, valamint a túlzott vízelvezetés előrevetíti az Alföld elsivatagosodásának veszélyét.” A legfajgazdagabb, legváltozatosabb a horgásztó, annak nádassal szegélyezett környéke. Több védett növény és állatfaj megtalálható itt. Vigyázzunk, mert egykori bányatóként balesetveszélyes. De nem is baj ez, hiszen nem a mi otthonunk, hanem azon élőlényeké, akik ezen a száraz, kihalt környéken oázisra leltek. Ne zavarjuk őket, használjunk távcsövet! Továbbindulva szántók és

szikes pusztákon áthaladva jutunk el a Tápió vízfolyására. Előbbiek kevésbé változatosak, de megvan a maguk szépsége. Főleg a szikfoltok, szikes területek rejtenek egy-két érdekességet, ez lehet sziksót tűró növény (*pozsgás zsázsa*), legnagyobb pókfajunk (*szongáriai cselőpók*), védett föld alatt élő rágcsáló (*ürge*), de a levegőben, ezen területek felett figyelhetők meg ragadozó madaraink is, ahogy az égből pásztázzák a földet zsákmányt keresve.

A Tápió vízhozama változó, ezt a környezeti tényezők nagyban befolyásolják. De ha víz van benne, akkor életben is bőséges. Halak, rovarok, rákok, hüllők, kételtűek, madarak, emlősök mind-mind nagy számban megfigyelhetők. Antropogén (emberi) veszély kevésbé zavarja, mint a környékbeli folyókat, így tehát kevés szennyeződés éri. Egyedül a környezetében lévő szántóföldekről nagy esőzések után bemosódhat a vegyszer, ami ilyenkor teljesen kihathat a Tápió élővilágára. Utolsó állomás pedig Tápiógyörgye település, annak Tájháza.

Ha esetleg kedvet kapnak egy kis biciklitúrára, bárkinek szívesen ajánljuk ezt a tanösvényt. Mi tavaly ősszel kerékpároztunk arrafelé, és volt szerencsénk találkozni a Körös-

A kék vércse is gyakori madár a környéken

A Tápió

Maros Nemzeti Park több száz szürkemarhájával is, amiket ezeken a legelőkön is legeltetnek. Fontosak és hasznosak ők ezen területek élővilágában, hiszen nemcsak táplálkozásuk, de taposásuk is a természetes életközösség része. A tanösvény területén figyeljük a táblákat, mert védett területeken is áthaladhatunk. Nagy élmény volt ez gyermeknek, felnőttnek egyaránt. Akkor megfogadtuk tavasszal is kijönni. Lehet, hogy nem pont erre, de az biztos, hogy amint nyílik a természet, Mi tekerünk egyet!

Szendrei Péter
biológia-környezetvédelem szakos tanár

HÍREK A FOCIPÁLYÁRÓL

Az utolsó őszi bajnoki után rövid téli szünetre vonultak labdarúgó csapataink. Muszáj feltöltődni, újra erőre kapni a sikeres „tavaszi hadjárat” reményében.

Januárban közgyűléssel nyitottuk az évet, ahol megválasztottuk Kocza Tibort, volt kapusunkat az egyesület alelnökének. A feladatok, célok megbeszélése után közös vacsorával zártuk az estét, fiataljaink együtt fogyasztották el az idősebb Eszes János által elkészített halászelevet. A felkészülés mind a három csapatunknak /felnőtt, ifjúsági, U-16/ január 2. hetében kezdődött. Az első napokban, teremben zajlottak az edzések, leghamarabb a felnőtt csapatunk ugrott neki a kinti edzéseknek... hóban, fagyban, sárban, esőben, szélben hajtották végre az edzői utasításokat, rótták a kilométereket, nyomták a fekvőtámaszokat a sikeres jövő reményében. Zokszó nélkül végezték el a feladatokat, a jó csapatszellem átgátlotta mindenkit a nehézségeken. Ahogy teltek a hetek, a kemény erőnléti edzéseket felváltották az intenzív, pörgős formába hozó tréningek. A társaság a következő edzőmérkőzésekkel készült a szezonra:

Jászboldogháza – Jánoshida 1-4 (0-3)

Nagy Mihály, Szűcs Béla, Káposztás Dániel, Bodor Vári (Pilis), Kisémet, Garamvölgyi, Vámosi, Káposztás Dávid, Burka, Bontovics

Gólszerző: Garamvölgyi

Jászboldogháza – Tószeg 7-2 (3-1)

Nagy Mihály, Szűcs Béla (Garamvölgyi), Káposztás Dániel, Bodor (Trangusz), Menyhárt L., Pilis (Nagy Márk), Gömöri Bálint, László (Vámosi), Káposztás Dávid, Kisémet, Merse (Szűcs István)

Gólszerzők: Kisémet 4, Merse 2, Vámosi

Jászboldogháza – Jászdózsa 6-0 (3-0)

Nagy Mihály, Garamvölgyi, Káposztás Dániel, Bodor (Trangusz), Szűcs Béla, Pilis (Eszes), Gömöri Bálint (Burka), Tasi, Káposztás Dávid (Ézsiás), Kisémet, Merse (Vámosi)

Gólszerzők: Kisémet 4, Merse, Gömöri Bálint

2 edzőmérkőzés lapzárta után kerül lejátszásra.

Az egyik Szolnokon villanyfénynél a Tiszaligetben Szászberrek ellen, a másik pedig Jászberényben a műfüves pályán Jászdózsa ellen.

Márciusi mérkőzéseink:

március 09. 14.30 Rákóczipálva-Jászboldogháza

március 16. 15.00 Jászboldogháza- Tiszajenő

március 23. 15.00 Tiszaföldvár-Jászboldogháza

március 30. Jászboldogháza-Tiszapüspöki

Az ifjúsági mérkőzések a felnőttek előtt 2 órával kezdődnek!

Átigazolási hírek:

Érkezett:

Kónya János (Alattyánról, felnőtt)

Merse Ferenc (Tápiógyörgyéről, felnőtt)

Tasi Zoltán (Jászfényszaruról, felnőtt)

Menyhárt László (Legéndről, felnőtt)

Heinrich István (Jászsárokszállásról, felnőtt)

Mizsei László (Jászsárokszállásról, U-16)

Tóth Ákos (Szászberkekről, U-16)

Nagy László (Újszászról, ifi)

Lakatos András (Szolnokról, ifi)

Távozott:

Bontovics Imre (Mezőtúrra, felnőtt)

2 felnőtt játékosunk is munkahelyi elfoglaltság miatt hagyta abba a játékot. Köteles Zsolt Győrbe, Tóth Tamás Belgiumba költözött! Visszavárjuk őket!

Ifjúsági csapatunk **Báder Dénes** vezetésével, míg U-16-os csapatunk továbbra is **Túróczy Béla** irányításával készül.

U-16-os csapatunk márciusi mérkőzései:

március 09. 11.30 Jánoshida-Jászboldogháza

március 24. 11.30 Jászboldogháza-Jánoshida

március 30. Jászsárokszállás- Jászboldogháza

Sok szeretettel várunk minden szurkolót a tavaszi mérkőzéseinken!

HAJRÁ BOLDOGHÁZA!

Bodor Máté
elnök

Mit kell tudni a mikrochipezésről?

A kedvtelésből tartott állatok tartásáról és forgalmazásáról szóló 41/2010. (II.26.) kormányrendelet szerint, 2013. január 1-jétől a 4 hónaposnál idősebb eb csak transzponderrel (bőr alá beültetett mikrochip) tartható.

Tehát nemcsak tulajdonosváltás, kutya vásárlása vagy örökbefogadása esetén kötelező mikrochipezni, hanem MIN-DEN kutyát kötelező mikrochippel ellátni. Az eb transzponderrel történő megjelölését követő 8 napon belül, a beavatkozást végző magánállatorvos köteles az állat a mikrochippel megjelölt ebek adatait nyilvántartó országos elektronikus adatbázisban regisztrálni. A mikrochipet a működési engedéllyel rendelkező állatorvos ülteti be, amely történhet állatorvosi rendelőben, illetve az állat tartási helyén is. A mikrochippel való megjelölés megtörténtét az azt elvégző állatorvos az oltási könyv vagy a kisállatútlelvel megfelelő rovatának kitöltésével, aláírásával és bélyegzőjével igazolja.

Amennyiben a tulajdonos nem hajlandó mikrochipezettetni állatát, az állatorvos megteszi a bejelentést a kerületi Főállatorvosi Hivatal felé, amely felszólítja az állattartót, hogy tegyen eleget a kötelezettségének. Az állategészségügyi rendeletek megsértéséért 15 000 forint a bírság alsó határa, de az esetek súlyosságától függően a kiszabható büntetés több százezer forint is lehet.

A mikrochippel kapcsolatos kötelezettség betartását a jegyző és a kerületi Állatorvosi Hivatal is ellenőrzi.

A bírság kiszabására az alábbi szervek jogosultak:

- a jegyző
- a Nemzeti Élelmiszerlánc-biztonsági Hivatal
- az élelmiszerlánc-biztonsági és állategészségügyi igazgatóság
- a környezetvédelmi, természetvédelmi és vízügyi felügyelőség

Az állatok mikrochippel való megjelölése rendkívül hasznos dolog, mivel az elkóborolt, elveszett esetleg ellopott állatok könnyen azonosíthatóvá válnak. Az állatvédelmi rendeletek betartása, óriási lépés a nyugat-európai szintű, felelős és tudatos állattartás felé.

A szakszerű beültetés az állatra nézve semmilyen kockázattal, veszéllyel nem jár. Az átlagos injekciós tűnél vastagabb tűvel helyezik a kutya nyakának bal oldalára, a bőr alá. A beadás után a mikrochip a bőr alatti kötőszövetben rögzül. A megfelelő rögzülés érdekében pár óráig a szúrás helyén nem szabad simogatni. A chip egy számsort tartalmaz, amelyhez a központi adatbázisban hozzárendelik a beültető állatorvos, a tulajdonos (név, cím, telefon, e-mail) és a kötelező veszélyesség elleni oltás beadásának adatait. Egy speciális szerkezettel (vonalkód leolvasóhoz hasonló eszköz) külsőleg odaérte hangjelzést ad, és a digitális mutatón megjelenik a számsor, ami ezek után az adatbázisból bármikor visszakereshető.

Dr. Crespo Carlos Enrique
Tápiómenti Állatorvosi Ambulancia

Tájékoztató Mezőgazdasági termelőknek

Östermelői igazolvány:

A 2009. január 1-je előtt kiállított igazolványok 2012. december 31-ig hatályosak, ennek megfelelően 2013. évtől nem érvényesíthetők. A 2009. január 1 – 2012. december 31. hatályosak, így érvényesítésükre 2014. december 31-ig van lehetőség. A 2013. január 1. napját követően kiadott igazolványok három évig hatályosak. Az igazolvány kiállítása szolgáltatási díjköteles, amelyet érvényesítés előtt kell megfizetni.

Díjak: - új igazolvány kiállítása esetén: 2000,- Ft.
- évenkénti érvényesítés díja: 1000,- Ft.

A kiállítás évre vonatkozó érvényesítési betétlap az adóév első napjától hatályos, ha azt a megyei kormányhivatal mezőgazdasági szakigazgatási szerve az adott év március 20-a előtt adja ki. A március 20-a után kiadott betétlapok a kiállítás napjától kezdődően hatályosak. A jogszabály lehetőséget biztosít 3 éves hosszabbításra is.

Tájékoztató a mezőgazdaságban felhasznált jövedéki adó visszaigénylés 2013. évi változásáról:

A Kormány 281/2012.(X.1.) Korm. rendelettel módosította a 341/2007. (XII. 15.) Korm. rendeletet, mely alapján 2013. január 1-től megváltoznak a mezőgazdaságban felhasznált gázolaj után visszaigényelhető jövedéki adó igénylésének feltételei.

A lényegesebb változások:

- A falugazdászok által végzett, a munkaműveletek elvégzésére vonatkozó előzetes igazolás kiadása megszűnt, nem kell csatolni a Földművelésügyi Igazgatóság igazolását sem.

- A munkaműveletek elvégzéséről és a földterület jogszerű használatáról, a vonatkozó számlák adattartalmáról a termelő a benyújtott bevallásban nyilatkozik.

- A Vámhatóság az igényjogosultságot, kockázatelemzési és ellenőrzési tevékenysége keretében fogja vizsgálni.

- A földhasználatot szintén a Vámhatóság ellenőrzi a TakarNet rendszerből.

- A mezőgazdasági termelőnek 2013. január 1-től papíralapon benyújtott bevallás esetén sem kell csatolni a gázolajvásárlásról szóló számlákat, és nem kell csatolni a földhasználati lapot sem.

- A jövedéki adó visszatérítés feltétele, hogy a mezőgazdasági termelő a gázolaj vásárlásról vagy a gépi bér munka igénybevételéről saját névre szóló, a bevallás benyújtását megelőző öt éven belül kiállított számlával rendelkezzen. (A 352/2012. (XII. 13.) Korm. rendelet 5. évre emelte az elszámolás lehetőségét, illetve elvégezhető az önellenőrzés vagy esetleges helyesbítés.)

- 2013-ban lehet utoljára még papíralapon benyújtani a kérelmeket. 2014. január 1-jét követően a mezőgazdasági termelők kizárólag elektronikus úton érvényesíthetik jövedéki adó visszatérítési igényüket.

Forrás: NAV

Vadkerti Tivadar

Falugazdász ügyfélfogadása

			hétfő	kedd	szerda	csütörtök	péntek
Jászkisér	5137 Jászkisér, Fű út 24.	de	8.00 - 12.00	8.00 - 9.00	8.00 - 12.00	8.00 - 12.00	
		du	12.30 - 16.30		12.30 - 16.30	12.30 - 16.30	
Jászboldogháza	Polgármesteri Hivatal Jászboldogháza	de		9.30 - 12.00			8.00 - 12.00
		du		12.30 - 16.30			12.30 - 14.00

Felhívás

Felhívjuk a Tisztelt lakosság figyelmét, hogy aki a településen rókát lát, vagy vél felfedezni, arról tájékoztassa a polgárőröket.

Kérjük az ingatlanlajdonokat, hogy a baromfi ólak ajtaját zárják be, ezzel is védve az állatokat a rókától.

Községi Önkormányzat

Tisztelt Lakosok! Jászboldogházán is részesülhettek a rászorulóknak ingyenes tűzifa támogatásban!

A 59/2012. (XI. 28.) BM rendelet alapján az idei télen is támogatást nyújtott a kormány tűzifa vásárláshoz 1 milliárd forint értékben a legrászorultabb településeken élőknek. 63 ezer erdei köbméter fa vásárlását tette lehetővé ez a keretösszeg. A programban összesen 1.625 önkormányzat vett részt. A támogatás feltétele volt, hogy a meghatározott települési önkormányzat a szociális rászorultság szabályait és az igénylés részletes feltételeit rendeletben határozza meg. A szociálisan rászorult emberek köréről a helyi önkormányzat döntött.

A szociális rászorultság szempontjait akként kellett meghatározni, hogy a szociális igazgatásról és szociális ellátásokról szóló törvény szerinti

aa) aktív korúak ellátására,
ab) időskorúak járadékára,
ac) adósságkezelési támogatáshoz kapcsolódó adósságcsökkentési támogatásra, vagy
ad) tekintet nélkül annak természetbeni vagy pénzbeli formában történő nyújtására – lakásfenntartási támogatásra jogosult lakos előnyt élvezzen, és
b) háztartásonként legfeljebb 5 m3 tűzifa biztosítására kerülhetett sor.

A települési önkormányzat a szociális célú tűzifára való jogosultságról határozattal döntött. Az önkormányzat biztosította a tüzelő eljuttatását a bajban lévő családokhoz, melyhez a közfoglalkoztatottak munkáját is igénybe vehették. Így egyszerre küzdött a kormány a hideg és a munkanélküliség ellen.

Pócs János országgyűlési képviselő

Pócs János országgyűlési képviselő

SZÉCHENYI TERV

Változtasson szokásain! – Legyen ökotudatos vásárló!

Listával induljon vásárolni! Így nagyobb eséllyel kerülheti el, hogy olyan terméket is megvegyen, amire valójában nincs is szüksége.

Kerülje a túlsomagolt árukat (pl.: bonbonok).

A csomagolás ugyanis csak a szeméthegeket növeli.

Részesítse előnyben a helyi termelők szezonális kínálatát! Gyakrabban vásároljon a piacokon a helyi termelőktől, hiszen ezzel csökkenti a környezeti terhelést, s hozzájárul a helyi termelői közösségek erősítéséhez. Lehetőleg a friss élelmiszerek mellett döntson, a fagyasztott termékek előállítása és tárolása ugyanis tízszer annyi energiát emészt fel.

Vegyen olyan árucikket, amelyek hulladékok hasznosításával készültek, ezeket ugyanis sokkal kevesebb energiába kerül előállítani, mint az újakat. Próbáljon minél kevesebb eldobható, egyszer használatos dolgot venni.

Minél több zöldség- és gyümölcsféléet fogyasszon, s csökkentse a heti húsfogyasztás arányát, mely jelentős környezeti terheléssel jár. Részesítse előnyben a bio-termékeket: a biotermelés ugyanis kíméli a környezetet és egészséges élelmiszereket állít elő.

Keresse a környezetbarát termékeket! Fűrkéssze a csomagoláson feltüntetett termékcímkeket!

Eurolevél – a legújabb öko logó

A biotermékek jelölésére szolgáló uniós logó.

Európai Virág

Az EU-ban, Norvégiában, Liechtensteinben és Izlandon alkalmazott önkéntes címke azokat az árucikkeket és szolgáltatásokat jelöli, amelyek a hasonló termékekhez képest kevesebb környezeti kárt okoznak.

Magyar környezetbarát jelzés („Cédrus-jel”)

Mindennapi vásárlás során gyakran találkozhat vele szatyrokon, csomagolóanyagokon.

További hasznos tippek, tanácsok:

www.ökovidek.hu

Fogyasztói és Betegjogi Érdekvédelmi Szövetség

Nemzeti Fejlesztési Ügynökség
www.ujszachenyiterv.gov.hu
06 40 638 638

MAGYARORSZAG MEGÚJUL

A projekt az Európai Unió támogatásával, az Európai Regionális Fejlesztési Alap társfinanszírozásával valósul meg.

Búcsúzunk

Turóczi Ferenc	(1960-2012)
Klinkó Béla	(1943-2013)
Seres József	(1932-2013)
Oláh István	(1936-2013)
Gerőcs Károly	(1935-2013)
Kocza Józsefné	(1927-2013)

Boldogházi HÍREK

Felelős szerkesztő:
Konkoly Béláné

Szerkesztők:
Papp Izabella
Zrupkó Ferencné

Tervezőszerkesztő
Gerhát Károly
Felelős kiadó:
Községi Önkormányzat

Készült:
Polgármesteri Hivatal
Jászboldogháza